

List

LETO XVII
ŠT. 11
2. DECEMBER 2010
1,60 EUR

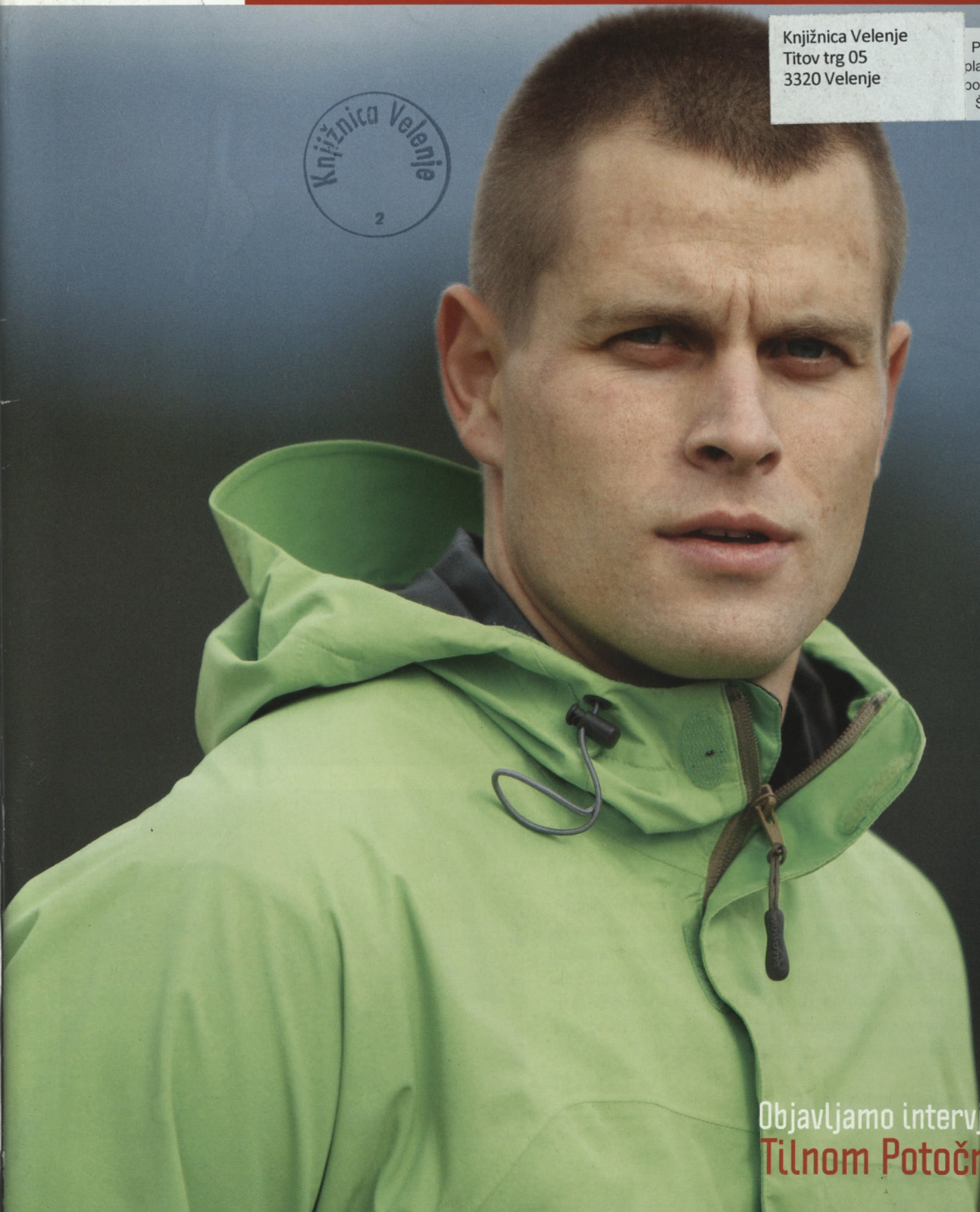
ISSN 1581-8373

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

Poština
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

Objavljamo intervju s
Tilnom Potočnik

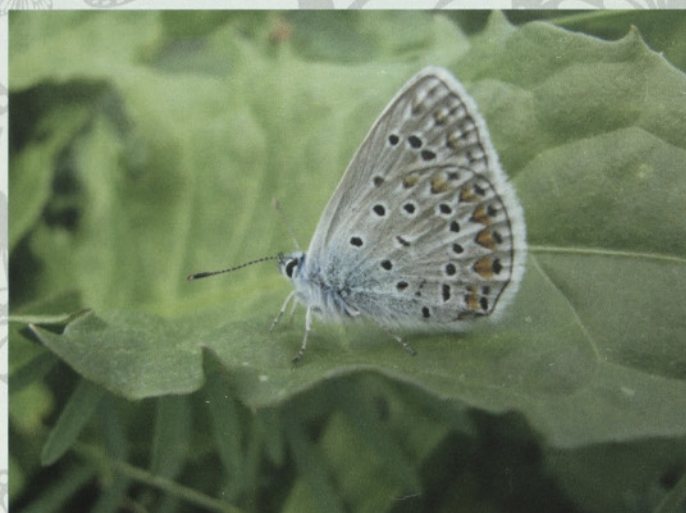
Pozdravljeni, ljubitelji narave in dobre fotografije!

Pestrost vrst metuljev v hribovskem obrobju Šaleške doline je velika. Pri tem izstopa še posebej Topolšica z okolico zaradi reliefnih danosti in specifične mikroklima, povezane s termalnim izvirom vode. Ideja, da bi bilo vredno te posebnosti pokazati tudi našim otrokom, turistom in domačinom ter na kakšen način, je nastala na Inštitutu za ekološke raziskave (ERICo Velenje). Pripravili smo projekt Tematska pot »Za metulji na potep«. Osnovni cilj projekta je izobraževanje, razvijanje spoštovanja do narave in spodbujanje gibanja. V sklopu projekta se bodo izdelale informativne table za 10 km poti v 4 jezikih, zloženska, poštna kartica z namenom promocije narave in podeželja, postavile se bodo vabe za ogled nočnih in dnevnih vrst metuljev, pripravila se bo otroška delavnica in razstava metuljev. Aktivnosti na projektu so se že začele, največ dogodkov pa je predvidenih ob zaključku projekta v aprilu 2011. Projekt je sofinanciran iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Evropa investira v podeželje preko Društva za razvoj podeželja Šaleške doline in je v celoti neprofiten. Poleg Inštituta za ekološke raziskave sta partnerja v projektu Terme Topolšica in Turistično društvo Topolšica.

Vabimo vas, da pomagate pri širjenju prepoznavnosti vrst metuljev v Šaleški dolini in sodelujete na razstavi z naslovom »Za metulji na potep« kot avtor svoje fotografije metulja. Do aprila 2011, ko bo razstava izvedena, je še veliko časa, ker pa prihaja hladnejši del leta, ko metulji niso toliko aktivni in jih je težje ujeti v fotoobjektiv, vas vabimo k sodelovanju že sedaj. Pošljete lahko fotografije metuljev tudi iz vaše arhive. Na razstavi bomo s fotografijami predstavili le naše vrste metuljev, se pravi metulje, ki živijo v Šaleški dolini. Fotografije bomo zbirali do 1. aprila 2011. Poslano fotografijo obvezno označite z imenom in priimkom avtorja, krajem fotografiranja in pripišite, da dovolite objavo svoje fotografije v okviru vsebin projekta Izdelava tematske poti »Za metulji na potep«. Fotografije morajo biti ustrezne kakovosti, da jih bomo lahko natisnili v večjem formatu. Med prispelimi fotografijami bomo izbrali tri, ki bodo nagrajene. Ogled razstave bo brezplačen. Fotografije in vprašanja, povezana z razstavo, pošljite na natasa.kopusar@erico.si.

Veselim se vašega sodelovanja!

dr. Nataša Kopušar

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko
Menih, župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Vodenje redakcije

Milojka Komprej

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(za razpise in objave odgovarja
naročnik)

Oblikovanje

Tomaž Smolčnik, Eurograf d.o.o.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 12 (december 2010), pošljete najkasneje do 15. decembra 2010 na elektronski naslov: revija.list@gmail.com

	TEŠ	4
	Premogovnik Velenje	8
	Upravna enota	8
	Dogodki in ljudje	9
	Sporočila za javnost	12
	Župnijska obvestila	14
	Starine iz šaleške doline	15
	Intervju	16
	Napovednik	20
	Muzej usnjarstva na slovenskem	22
	Podoba kulture	24
	Zapisani (v) glasbi	28
	Iz prejšnjega stoletja	29
	Nove knjige	30
	Iz/beremo	31
	Mesec požarne varnosti	32
	Živimo z naravo	33
	Šolski list	34
	Šport in rekreacija	36
	Fotoreportaža: Noč jezerskih duhov	40

Foto: Dejan Tonkli

Izredna seja občinskih svetov občin Šoštanj, Velenje in Šmartno ob Paki

V petek, 12. novembra, so se na izredni seji v Kulturnem domu v Šoštanju sestali občinski sveti občin Šoštanj, Velenje in Šmartno ob Paki. Na seji so sprejeli sklep z zahtevami o nadaljevanju izvajanja projekta blok 6 TEŠ.

Dr. Uroš Rotnik je predvsem izrazil skrb nad nadaljevanjem projekta bloka 6. Če bi nadzorni svet na izredni seji sprejel točko, ki je bila na dnevnem redu, bi bile garancijske pogodbe podpisane, o menjavi direktorja pa bi se lahko pogovarjali tudi prihodnji teden in projekt ne bi bil ogrožen, je dejal Rotnik. Z dobrim projektom smo Sloveniji zagotovili 750 milijonov evrov tujih vlagateljskih sredstev, ki jih lahko sedaj izgubimo, je še dodal Rotnik. Vodja projekta bloka 6 TEŠ **Bojan Brešar** pa je poudaril, da so sodelujoče banke med petimi največjimi evropskimi bankami, ki so temeljito preučile projekt in ugotovile, da je dober. Tu ne gre zgolj za razrešitev Uroša Rotnika, gre tudi za zaustavitev tega projekta, je dejal Brešar.

Foto: Dejan Tonkli

Na seji so sodelovali župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih, župan MO Velenje in poslanec v Državnem zboru RS Bojan Kontič, župan Občine Šmartno ob Paki Alojz Podgoršek, razrešeni direktor Termoelektrarne Šoštanj dr. Uroš Rotnik, vodja projekta bloka 6 TEŠ Bojan Brešar, direktor Premogovnika Velenje dr. Milan Medved, predsednik sindikata delavcev TEŠ Branko Sevčnikar, predsednik sveta delavcev TEŠ Janko Lihteneker in član nadzornega sveta TEŠ Franc Rosec. Na sejo je bil vabljen tudi predsednik Nadzornega sveta TEŠ Djordje Žebeljan, ki se je opravičil in v pismu pojasnil razloge za razrešitev dr. Rotnika.

Prav vsi prisotni na seji so si bili enotni, da se mora izgradnja bloka 6 nadaljevati, vsi pa so tudi izrazili podporo dosedanjemu direktorju dr. Urošu Rotniku.

Župan Šoštanja in poslanec **Darko Menih** je ponovno prebral odprto pismo predsedniku vlade Borutu Pahorju, v katerem je Občina Šoštanj že julija opozorila, da se politična obračunavanja ne smejo dogajati na tako pomembnem projektu za celotno Slovenijo, kot je blok 6 TEŠ. Obenem pa so takrat svetniki in župan tudi zapisali, da prebivalci Šaleške doline ne smejo biti kot kos blaga, ki ga lahko nekdo uporabi, ko ga potrebuje, in zavrže, ko ga ne potrebuje več.

Velenjski župan in poslanec **Bojan Kontič** se je med drugim spraševal, zakaj menjati akterja dobrega projekta, dodal pa še, da ne verjame, da je bila menjava direktorja TEŠ presenečenje za ministrico za gospodarstvo. Tudi šmarški župan **Alojz Podgoršek** je izrazil trdno podporo izgradnji bloka 6 TEŠ.

Direktor Premogovnika Velenje **dr. Milan Medved** pa se je čutil prizadetega osebno in tudi kot strokovnjak, saj je stroka v zadnjem obdobju povsem izgubila veljavo. Poudaril je, da v stroki ni dileme, da je blok 6 nujen! V nadaljevanju je še povedal, da je Premogovnik Velenje po rezultatih v Evropi na samem vrhu in da glede zalog premoga ni dvoma – premoga je dovolj za celotno življenjsko dobo bloka 6.

Tako **Branko Sevčnikar**, predsednik sindikata, kot **Janko Lihteneker**, predsednik sveta delavcev TEŠ, sta poudarila, da je za zaposlene v TEŠ še vedno direktor Uroš Rotnik, so pa zaradi vsega dogajanja zaposleni v TEŠ-u zaskrbljeni.

Foto: Dejan Tonkli

Foto: Dejan Tonkli

Foto: Dejan Tonkli

Foto: Dejan Tonkli

Foto: Dejan Tonkli

Franc Rosec, član nadzornega sveta TEŠ iz vrst zaposlenih, pa je pojasnil način razrešitve. Pojasnil je da so na sejah nadzornega sveta vedno prisotni zapisnikar in predstavniki HSE, tokrat pa so bili zgolj trije člani nadzornega sveta. Dodal je, da je predsednik nadzornega sveta TEŠ Žebeljan pojasnil, da je dobil ustno zahtevo generalnega direktorja, naj spremenijo točko dnevnega reda in razrešijo direktorja TEŠ. Ker Rosec pri tem ni želel sodelovati, je sejo nadzornega sveta zapustil.

V nadaljevanju so svoja stališča povedali tudi nekateri občinski svetniki, ob koncu pa so prav vsi soglasno z dvigom rok potrdili predlagan sklep o podpori izgradnji bloka 6 TEŠ.

*Tjaša Rehar, univ. dipl. nov.,
višji svetovalec za odnose z javnostmi*

Sveti občin Občine Šoštanj, Občine Šmartno ob Paki in Mestne občine Velenje so na podlagi določil statuta občin na skupni izredni seji dne 22.10.2010 sprejeli naslednje

SKLEPE OZ. ZAHTEVE ZA NADALJEVANJE IZVAJANJA PROJEKTA BLOK VI TEŠ

1. člen

Sveti občin Občine Šoštanj, Občine Šmartno ob Paki in Mestne občine Velenje (v nadaljnjem besedilu: sveti občin) ponovno dajemo polno podporo izvedbi projektu Blok VI Termoelektrarne Šoštanj (TEŠ).

Sveti občin pozivamo Vlado RS in Agencijo za upravljanje kapitalskih naložb Republike Slovenije, da spelje postopke skladno z zakonom o upravljanju kapitalskih naložb in zagotovi nadaljnjo nemoteno vodenje projekta Blok VI TEŠ.

Sveti občin pričakujemo od Vlade RS, da v najkrajšem možnem času Državnemu zboru RS posreduje zakon o poročstvu za investicijo v Blok VI TEŠ.

V Šaleški dolini, v TEŠ se proizvaja 1/3 slovenske energije, zato je neodgovorno

zamenjati dobre menedžerje brez korenite analize njihovega dela. Projekt Blok VI TEŠ je bil večkrat predstavljen pristojnim organom, strokovni in širši javnosti. Pridobil je odobritev predstavnikov tujih in domačih strokovnjakov in pristojnih institucij. Zato je popolnoma nesprejemljivo, da se v javnosti s strani najodgovornejših predstavnikov Vlade in vodstva Holdinga slovenske elektrarne (HSE) brez kakršnihkoli konkretnih dokazov nenehno posredujejo trditve, ki omadežujejo projekt in žalijo posamezne odgovorne strokovnjake, ki so podprli projekt.

2. člen

Sveti občin zahtevamo od Vlade RS, da prepreči zaostrovanje konfliktov med delavci TEŠ in vodstvom HSE oz. vlado in da zagotovi dobro, gospodarno in racionalno vodenje energetike v Šaleški dolini in izgradnjo Bloka 6 TEŠ ter da se izvedejo vsi dogovori, ki so sklenjeni med sindikatom ter ministrstvom za gospodarstvo.

3. člen

Sveti občin od vodstva HSE in Vlade RS zahtevamo, da se program prestrukturiranja

Premogovnika Velenje in s tem povezanega nastanka novih delovnih mest predstavi lokalnim skupnostim z natančno programsko, finančno in rokovno opredelitvijo.

4. člen

Sveti občin pozivamo Vlado RS, da v imenu državljanek in državljanov RS prepreči posege, ki bi škodovali uspešnemu delu energetskega dela slovenskega gospodarstva.

5. člen

Ti sklepi začnejo veljati z dnem sprejema in se objavijo v uradnih glasilih občin.

župan Mestne občine Velenje
Bojan KONTIČ

župan Občine Šoštanj
Darko MENIH

župan Občine Šmartno ob Paki
Alojz PODGORŠEK

Sporočilo za javnost Odpoklicani direktor Termoelektrarne Toštanj dr. Uroš Rotnik predal posle

(Šoštanj, 12. novembra 2010) – V prostorih HSE d.o.o., v poslovni enoti v Velenju, sta danes opravila primopredajo poslov in dokumentacije odpoklicani direktor TEŠ dr. Uroš Rotnik in novo imenovani direktor mag. Simon Tot. Primopredaja poslov je potekala korektno in brez zapletov.

Po predaji poslov je dr. Uroš Rotnik izjavil: »Prepričan sem, da je bilo moje vodenje družbe in moje prizadevanje za postavitev bloka 6, ob podpori in delu mojih sodelavcev, prava pot, ne samo za Termoelektrarno Šoštanj, ampak tudi za Slovenijo. Upam, da tako meni tudi novo imenovani direktor in da bo po tej poti tudi nadaljeval«.

Odgovor na članek na spletnih straneh Požareport.si

V javnosti se nadaljujejo polemike okrog izgradnje nadomestnega bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj. Inicijatorji le-teh pri tem ne izbirajo sredstev, tudi ko »se jim zapišejo« zelo očitne laži in podtikanja. Oglašamo se v zvezi s člankom, ki je bil objavljen na spletni strani požareport.si, v sredo, 17. 11. 2010, pod naslovom *Ponudba na mizi: Rotnik nazaj, Radičeva brez interpelacije, Kopač gre*. V omenjenem članku je navedenih cel kup namigovanj, neresnic in napačnih zaključkov. Najhujši med njimi je prav gotovo ta, da naj bi direktor Premogovnika Velenje dr. Milan Medved iz ozadja rušil ugled direktorja Termoelektrarne Šoštanj dr. Uroša Rotnika.

Po mnenju dr. Milana Medveda je dr. Uroš Rotnik eden največjih strokovnjakov s področja energetike, ki jih ima Slovenija, odličen menedžer s sposobnostjo strateškega razmišljanja in človek z velikim čutom za zaposlene in lokalno okolje.

V Premogovniku Velenje odločno zanikamo vsa namigovanja, da naj bi iz ozadja zamenjavo dr. Uroša Rotnika pripravljali dr. Milan Medved. Je pa ta članek očitno še zadnji poizkus nasprotnikov izgradnje bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj, ki želijo s tem vnašati nemir v – do sedaj pri podpori TEŠ6 – enotno Šaleško dolino.

Tadeja Mravljak Jegrišnik
vodja Službe za odnose z javnostmi
Skupine Premogovnik Velenje

Odgovor Premogovnika Velenje na dezinformacije glede odstavitve dr. Uroša Rotnika

(Velenje, 22. 11. 2010) – V različnih medijih so se v zadnjem času pojavile informacije glede zamenjave direktorja Termoelektrarne Šoštanj, ki so povsem nepreverjene in neresnične ter želijo vnesti razdor v doslej enotno Šaleško dolino.

V Premogovniku Velenje ponovno odločno poudarjamo, da direktor dr. Milan Medved ni sodeloval v nobenih razgovorih v zvezi z odstavitvijo dr. Uroša Rotnika z mesta direktorja Termoelektrarne Šoštanj. Povsem nasprotno: vedno ga je podpiral v prizadevanjih pri izvedbi te največje slovenske energetske investicije.

Te izmišljotine v medije načrtno pošiljajo tisti, ki želijo rušiti enotnost Šaleške doline in podpirati izgradnjo bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj. Glede na to, da je tik pred izvršitvijo črpanje prvega obroka 110 mio EUR kredita s strani Evropske investicijske banke, skušajo nasprotniki bloka 6 uporabiti vse sile, da do tega dejanja ne bi prišlo.

Po mnenju dr. Milana Medveda je dr. Uroš Rotnik eden največjih strokovnjakov s področja energetike, ki jih ima Slovenija, odličen menedžer s sposobnostjo strateškega razmišljanja in človek z velikim čutom za zaposlene in lokalno okolje.

Tadeja Mravljak Jegrišnik
vodja Službe za odnose z javnostmi
Skupine Premogovnik Velenje

Premogovnik Velenje

V Premogovniku Velenje zagnali novi odkop k.-50/C

V jami Pesje v Premogovniku Velenje pričel obratovati novi odkop z imenom k.-50/C. Njegova posebnost je v tem, da je na njem montiranih 88 sekcij novega hidravličnega podporja, ki so izdelane iz zelo kvalitetnih materialov na podlagi izkušenj Premogovnikovih strokovnjakov ter prilagojenih razmeram v velenjskem premogovniku. Glavni cilj novega podporja je povečati učinke pri odkopavanju ob hkratnem zagotavljanju varnosti za zaposlene.

Razvoj hidravličnega podporja v Premogovniku Velenje poteka neprekinjeno, odkar so začeli uvajati Velenjsko odkopno metodo in z njo mehanizirati odkopavanje premoga. Posamezne sekcije podporja širine 1,75 metra in višine 4 metre predstavljajo vrhunec rudarske tehnološke opreme v evropskih in svetovnih razmerah. Ker imajo z njimi v Premogovniku Velenje že nekaj dobrih izkušenj, so se ob odločitvi za nakup novega podporja odločili za še izboljšano verzijo tega tipa podporja ter v razvoj nove generacije podporja skupaj z proizvajalcem vključili svoje tehnične rešitve.

Ob prehodu na odkopavanje le na dveh odkopih je izrednega pomena večja zanesljivost opreme. Sekcije hidravličnega podporja v Premogovniku Velenje namreč ne opravljajo samo funkcije podpiranja sloja premoga, temveč so tudi delovni stroji, saj sodelujejo pri točenju premoga iz stropa in pri pridobivanju premoga spredaj, pri čelni steni, v čemer je Premogovnik Velenje edinstven v pridobivanju premoga, po pridobljenem premogu na specifično površino odkopa pa predstavlja sam svetovni vrh učinkovitosti. Novo podporje je težje in robustnejše, na drugi strani pa pričakujejo, da bo kos najtežjim razmeram pri odkopavanju v jami. Zaradi večje svetle površine omogoča bistveno večjo pretočnost zraka čez odkop, zaposlenim pa boljše delovne razmere, kajti gibanje na odkopu je lažje.

Novi odkop je danes obiskal tudi direktor Premogovnika Velenje dr. Milan Medved s sodelavci. Ob njegovem zagonu je moštvo, ki dela na njem, dejal: »Ta odkop je največji dosežek Premogovnika Velenje v nekaj zadnjih letih. Na njem je montirano najzmogljivejše hidravlično podporje, ki so ga skupaj s proizvajalcem razvili tudi naši strokovnjaki. Prepričan sem, da bo delo na njem potekalo dobro, da boste tudi na tem odkopu dosegali najboljše rezultate, vsem pa želim predvsem, da bi delali varno.« Kot zanimivost dodajmo, da je ena sekcija hidravličnega podporja teža 20 ton, kar pomeni, da samo 88 sekcij predstavlja težo več kot 1.700 ton, pristihi pa je treba še transporter in kombajn. To pomeni, da je treba v jamo za pripravo enega odkopa prepeljati in v njej zmontirati okoli 2.500 ton materiala in opreme.

*Tadeja Mravljak Jegrišnik
vodja vodja Službe za odnose z javnostmi*

Obnovljen stari jašek iz leta 1888

Če stari rek pravi, da stvari in besede odnese veter in da ostane le tisto, kar je ohranjeno in zapisano, potem to zagotovo velja tudi za rudniški stolp nad jaškom Škale v Velenju iz leta 1888. Le-ta je služil in še služi za prevoz zaposlenih in materiala v podzemni del jame Škale, zadnjih 11 let pa predvsem za prevoz obiskovalcev Muzeja premogovništva Slovenije. Je eden redkih tako dobro ohranjenih tehničnih spomenikov, ki še zmeraj obratuje vse od svoje postavitve pred 122 leti.

Kompleks rudniškega jaška je varovan v skladu z Zakonom o varstvu kulturne dediščine ter skladno z 11. členom tega zakona vpisan v Register kulturne dediščine. Leta 2007 je Svet Mestne občine Velenje na pobudo Celjskega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine sklenil, da se objekti v okviru Starega jaška razglasijo za tehnični spomenik lokalnega pomena.

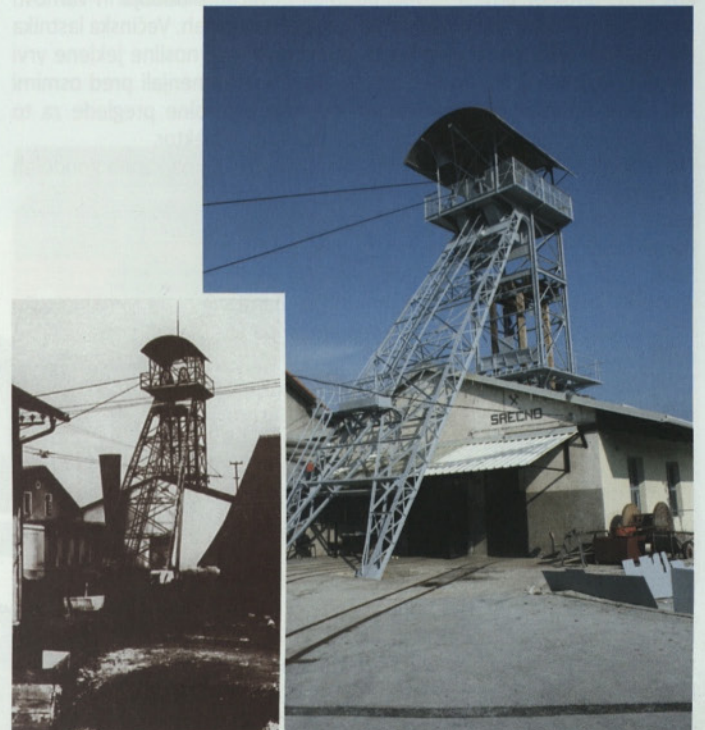
V Muzeju premogovništva Slovenije v Velenju so se letos odločili stolp jaška obnoviti. Ob raziskovanju slikovnega gradiva starega rudniškega jaška so predlagali, da se stolp obnovi čim bolj avtentično, za kar je služila fotografija iz leta 1925.

Letos spomladi so zamenjali streho rudniškega jaška, jeseni pa so člani Šaleškega alpinističnega odseka obnovili konstrukcijo stolpa in strehe ter del stolpa prekrili s prozorno oblogo iz polikarbonatnih plošč. S tem so omogočili, da je znova vidna konstrukcija stolpa, kot je bila nekdaj. Po obnovi stolpa se bodo lotili še obnove ostalih sestavnih delov, ki so nujni za obratovanje kompleksa starega rudniškega jaška.

Letos je bilo sicer v območju Muzeja premogovništva Slovenije opravljenih več obnovitvenih del, tako objektov kot strojev in naprav. Razširjen je bil Bergmandeljčev salon in obnovljena najgloblje ležeča jedilnica v Sloveniji, obnovili so jamski vlak za prevoz obiskovalcev, nanovo je bil urejen dohodni pločnik do muzeja, dokončali so tudi geološki steber kamnin Šaleške doline. Poleg tega so delno preuredili zbirko slovenskega premogovništva in pričeli z urejanjem galerijskih prostorov v Beli garderobi.

Letos so začeli uporabljati slogan »Ohranjamo premogovniško dediščino«, ker se zavedajo, kako pomembno je ohranjati in predstavljati javnosti razvoj in posebnost njihove dejavnosti. Ta slogan ima svoj pomen tudi v konkretnih delih.

*Stojan Špegel,
vodja Muzeja premogovništva Slovenije*

Upravna enota Velenje, krajevni urad Šoštanj

POTEK VEČJEGA ŠTEVILA OSEBNIH IZKAZNIC

Spoštovani,
obveščamo vas, da je dne 20.10.2010 minilo 10 let, od kar je po Zakonu o osebni izkaznici, iz leta 1997, prenehala veljavnost vsem starim osebnim izkaznicam, izdanim po osamosvojitvi Republike Slovenije. Iz navedenega razloga je bilo v zadnjih mesecih leta 2000 izdano večje število osebnih izkaznic z veljavnostjo 10 let.

Obdobje veljavnosti teh dokumentov se ponovno izteka. Tako bo v letošnjem novembru potekla veljavnost 1210 osebnim izkaznicam, v mesecu decembru pa 1753 osebnim izkaznicam, ki so bile izdane na Upravni enoti Velenje.

V izogib nepotrebnim gnečam vsem državljanom svetujemo, da preverijo veljavnost osebnih izkaznic ter pravočasno vložijo vlogo za izdajo nove osebne izkaznice.

Vloga za izdajo osebne izkaznice in vloga za prioritarno izdelavo se osebno lahko vložijo na katerikoli upravni enoti v Republiki Sloveniji.

Vlogo za izdajo osebne izkaznice mladoletne osebe, vložijo zakoniti zastopnik. Otrok po dopolnjenem 8 letu starosti, mora biti ob vlogi navzoč. Vlogi je potrebno predložiti fotografijo ali potrdilo z referenčno številko iz sistema E-fotograf (slika v digitalni obliki) ter staro osebno izkaznico, ki jo uradna oseba uniči.

Proizvajalec osebnih izkaznic, mora skladno s pogodbo, osebno izkaznico izdelati v roku 4 delovnih dni od prejema naročila, v primeru prejema več kot 2.000 vlog dnevno, pa se lahko rok za izdelavo podaljša.

Obveščamo vas tudi, da podjetje Cetis vsak dan, predvidoma ob 10.00 uri na spletni strani <http://www.cetis.si/> na povezavi »stanje vloge za dokumente«, obvešča o odpremi personaliziranih osebnih izkaznic in potnih listin.
Prijazen pozdrav.

Fidel Krupič, univ. dipl. prav., LL.M., NAČELNIK

Na Golteh intenzivne priprave na zimsko sezono

Gorsko turistični center Golte bo zimsko sezono pričakal s številnimi novostmi. Največja med njimi je vsekakor hotel s štirimi zvezdicami, ki ga nameravajo odpreti v decembru. Nekaj novosti je na smučiščih, prenovili in posodobili pa so tudi objekte in naprave na spodnji postaji gondolske žičnice v Žekovcu. Zamenjali so eno od nosilnih žičnih vrvi nihalke. Za več prostora za smučaje so poskrbeli s širitvijo smučišča Blatnik. Po prvih snežnih padavinah je kazalo, da bodo lahko že začeli z umetnim zasneževanjem, a previsoke temperature tega niso omogočile.

Kot pravi direktor Ernest Kovač, bodo za povečanje udobja in varnosti svojih gostov izvedli kar nekaj del na žičniških napravah. Večinska lastnika PV Invest in HTZ sta se odločila za zamenjavo leve nosilne jeklene vrvi nihalke, ki je stara že trideset let. Desno vrvo so zamenjali pred osmimi leti. Sicer na vseh napravah redno opravlja kontrolne preglede za to usposobljen zunanji izvajalski zavod in pristojni inšpektor.

Na spodnji postaji nihalke so namestili nove tirnice, na samih gondolah pa so zamenjali stekla. Na zgornji strani gondolskih kabin so montirali nove sornike. Izvedli so dela na prenovi strehe na spodnji postaji nihalke, poleg lesene stavbe, v kateri deluje uprava, pa so namestili montažni objekt, v katerem bo manjša sejna soba in marketing prostor, posodobili pa so tudi parkirišča.

Veliko je bilo na urejanju okolice spodnje postaje v Žekovcu narejenega v udarniški akciji. Meseca oktobra so se na pobudo direktorja Premogovnika Velenje dr. Milana Medveda zbrali prostovoljci in se lotili urejanja okolice. Na akciji se je zbralo okoli dvesto prostovoljcev iz Jamske reševalne čete premogovnika, Prostovoljnega industrijskega gasilskega društva Premogovnika Velenje, Športnega društva PV, Harmonikarskega orkestra Barbara, Šaleškega alpinističnega odseka Velenje – postaja Celje, Gorske reševalne službe in zaposleni iz premogovnika.

Pokosili so travo, odstranili plevel in zasadili cvetje,

uredili odvodnjavanje na parkirišču, popravili poškodovane betonske dele ob cesti in prepleskali celoten objekt. Prebarvali so tudi ograjo športnega igrišča. Ob koncu dela je udeležencem akcije spregovoril direktor dr. Milan Medved in poudaril, kako uspešno je lahko delo, če stopijo skupaj ljudje, ki imajo isti cilj in pravo voljo.

V dobrega pol leta so na Golteh uspeli dograditi in prenoviti hotel, za sofinanciranje katerega so pridobili tudi sredstva iz evropskih skladov. Hotel s štirimi zvezdicami, z bogato wellness ponudbo in bazeni ter kongresno dvorano bo pripomogel k izravnavi sezonskih nihanj, ki so bila značilna za Golte. V spomladanskih in jesenskih mesecih bodo tržili hotel tudi za namene kongresov, seminarjev, izobraževanj, tim bildingov, priprav različnih skupin, kot so šola v naravi, pevski zbori in priprav športnikov.

»Cilji so visoki, a uresničljivi,« pravi direktor Kovač. »Prav zato smo razpisali 13 novih delovnih mest, pretežno za sodelavce gostinske stroke. Želimo, da bi našli nove sodelavce predvsem v lokalnem okolju.« Od vseh zaposlenih pričakujejo maksimalno prilagajanje ciljem in razvoju podjetja. Otvoritev hotela načrtujejo v mesecu decembru. Že zdaj na svojih spletnih straneh ponujajo ugodne aranžmaje za novoletne praznike.

Kljub temu, da hotel in nihalka čez poletje nista obratovala, saj je bilo na Golteh veliko gradbišče, so obratovala druge kočice. Tako so bili z obiskom čez poletje kar zadovoljni. Prav tako so bile po Kovačevih besedah dobro obiskane vse prireditve na planini, ki so jih izvedli v času poletne sezone.

Marija Lebar

Foto: Marija Lebar

Dogodki in ljudje

Srečanje prebivalcev Raven, starejših nad 70 let

V soboto, 6. 11. 2010, so se v novem rekreacijsko-kulturnem središču REKS Ravne zbrali starejši občani Krajevne skupnosti Ravne. Rdeči križ Ravne je zanje organiziral že tradicionalno srečanje krajanov, ki so že dopolnili 70 let.

Najprej so se s kulturnim programom predstavili najmlajši – otroci ravenske podružnične šole. Nato sta harmonikarja raztegnila meh svoje harmonike. Presenečenje večera pa je bil moški pevski zbor Korajžni upokojenci, ki delujejo pod mentorstvom Andreja Pačnika, ki je dolgo časa vodil tudi ravenski moški pevski zbor.

Zbrane v dvorani je nagovoril predsednik KS Ravne gospod Jože Sovič, ki je povedal, da je ta večer namenjen prav Ravenčankam in Ravenčanom, starejšim nad 70 let. Zaželel jim je vse najlepše in povedal, da jih je lepo videti v tako velikem številu. Besede dobrodošlice je zaželel vsem prisotnim tudi predsednik Območnega združenja Rdečega križa Velenje. Lep večer pa je zaželel tudi predsednik Društva upokojencev Ravne Ivan Stvarnik, in prisotne lepo pozdravil. Sledila je večerja, sladkanje ob polni mizi dobrot, druženje z bližnjimi sosedi in starimi znanci. Dobre volje ni manjkalo.

Nikakor ni šlo brez besed o REKS-u, novem središču v Ravnah. Verjetno je prav novi dom in urejena, topla ter velika dvorana tudi razlog, da se je letos srečanja udeležilo zelo veliko ljudi. Kar 82 prebivalcev in prebivalcev je prišlo. Podatki kažejo, da je starejših nad 70 let v Ravnah v tem letu kar

Foto: arhiv

125, a je kar nekaj ljudi nepokretnih, nekaj jih živi v domovih. Te bodo člani Rdečega križa Ravne v kratkem obiskali in jim popestrili praznične dni, ki prihajajo.

Najstarejši udeleženi krajan letošnjega srečanja je bil Franci Hudomalj, najstarejša udeležena krajanica pa Antonija Mravljak.

Srečanje so finančno omogočili Krajevna skupnost Ravne, Rdeči križ Ravne in Občina Šoštanj.

Predsednica Rdečega križa Ravne Slavka France in Jože Jančič, eden glavnih organizatorjev, želita vsem veliko zdravja in »... da se ob letu spet vidimo!«

Nastja Stropnik Naveršnik

Srečanje starejših krajanov Lokovice

Sreča se zmeraj z nesrečo brati, tako stare knjige uče.

A človek ne neha verovati in za srečo kakor za zvezdo gre.

Tone Pavček

S temi verzi je Maja Ramšak pričela s povezovanjem Srečanja starejših krajanov v Lokovici, ki ga je organizacija Rdečega križa že 26. organizirala v nedeljo, 7. novembra, v prostorih Doma krajanov v Lokovici. V kratkem kulturnem programu so nastopili vnuki družine Atelšek, Špela in Katka Koren ter Moški pevski zbor Lokovica, ki je nedavno praznoval 50 let obstoja in uspešnega delovanja. Zbranim sta spregovorila tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih in predsednik KS Lokovica Peter Radoja. Poseben pozdrav je bil namenjen najstarejšima krajanoma: Jožefi Krumpačnik in Albinu Pančurju.

Srečanje starejših krajanov je potekalo ravno v tednu solidarnosti Rdečega križa Slovenije. 30. oktobra pred stotimi leti je umrl ustanovitelj rdečega križa Henry Dunant, ki je prejel tudi Nobelovo nagrado za mir. Zbranim je v ta namen spregovoril tudi Jožef Kožar, predsednik Območnega združenja Rdečega križa Velenje, ki je eden izmed tistih, ki prispevajo k nadaljnjemu obstoju in uspešnemu delovanju te pomembne humanitarne akcije.

Po kulturnem programu je sledila pogostitev in zabava z ansamblom Maj.

Melita Hudej

Foto: arhiv

Katarinin sejem v Šoštanju

V soboto je Občina Šoštanj v sodelovanju s Turistično zvezo v občini organizirala že osmi Katarinin sejem. Sejem, čeprav je iz leta v leto manj ponudnikov usnja in usnjenih izdelkov, je tudi letos izvrstno uspel – ob koncu so bili zadovoljni vsi; tako razstavljalci, kot tudi obiskovalci in organizatorji.

Letos je sejem drugo leto zapored potekal pred Muzejem usnjarstva na Slovenskem, predstavilo pa se je kar 17 razstavljalcev. Na letošnjem sejmu so razstavljalci ponujali bogato izbiro izdelkov domače in umetne obrti, na voljo je bila pokušina domačih kulinarčnih dobrot, manjkal ni niti med in medeni izdelki. Pogleda številnih obiskovalcev so privabljali lepi cvetlični aranžmaji, leseni in keramični izdelki, igrače, nakit, vaze, unikatni ročni izdelki, gasilski stenski koledarji...

Na sejmu so se tako predstavili: Turistično olepševalno društvo Šoštanj, Turistično društvo Lajše, Turistično društvo Skorno, Turistično društvo Pristava, Turistično razvojno društvo Raztok Šentvid, Peter Rotovnik, s. p., Krof Franja, Čebelarstvo Urbanc, Čebelarstvo Čanč, Mojca Novak, Trgovina Alen, Bernarda Kovačič, Andrej Križnik, Dragica in Tomaž Imperl, Franc Pahovnik, Anika Kolar in Kristina Jazbec ter Gasilska zveza Šaleške doline.

Že tako odlično razpoloženje na sejmu so še dopolnili orkester glasbene šole Roberta Goličnika in plesalci folklorne skupine Koleda, ki so se zavrteli tudi z obiskovalci sejma.

Foto: arhiv

Zbrane na sejmu je pozdravil tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih.

Tjaša Rehar

Komemoracija

V soboto, 29. 10. 2010, ob 16.30 so v Ravnah pri Šoštanju položili venec k spominskemu obeležju pri Križu in izkazali spoštovanje padlim borcem XIV. divizije, internirancem na območju Raven med 2. svetovno vojno, 49 domačinom in 21 neznanim padlim. Venec so položili Ivan Kumer, Angela Kumer in Marta Obšteter.

Komemoracija se je pričela z uvodnim nagovorom Marjane Kotnik, ki je zbrane opomnila na hude čase 2. svetovne vojne z besedami: »Slabo opremljeni, slabo hranjeni, a v svojem ponižanju zaradi napada na njihovo imovino, z žarom, ki ga danes težko razumemo, so partizani premagali neprimerno močnejšo okupatorsko vojsko,« in dodala: »Človek, ki se res s srcem bori za kar koli, je sposoben premikati gore!« V nadaljevanju so nastopile sekcije Kulturno-umetniškega društva Ravne; zaigrala je Ravenska plehmuzika, moški pevski zbor je zadel 3 pesmi, z recitali in pesmijo so se predstavili otroci Podružnične šole v Ravnah z učiteljico Brigito Robida, Katja Milavec in Natalija Hudournik sta predstavili običaje ob dnevu mrtvih po različnih državah sveta in pripravili recital pesmi, na koncu pa sta harmonikarja zaigrala še partizansko pesem.

Predsednik Zveze borcev Ravne in organizator komemoracije Viktor Potočnik se je prisotnim zahvalil za obisk. Vesel je bil, da je komemoracija v Ravnah vsako leto tako številčna in med najbolj obiskanimi v Šaleški dolini, saj se številni krajanji pridružijo spomenu na hrabre borce in junake, ki so izgubili življenje med 2. svetovno vojno.

Komemoracija se je končala, ljudje so odšli, plameni sveč še tlijo, a počasi bodo izgoreli in rože v vencu bodo uvele od mraza. A v srcih naj živijo spomini na mlade fante, ki so izkpravali za svojo domovino, da lahko danes živimo svobodno na svoji zemlji in govorimo svoj, materni jezik.

Nastja Štropnik Naveršnik

Foto: nsn

Foto: nsn

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni

V soboto, 20. novembra 2010, je bilo na Osnovni šoli Šoštanj zelo živahno, saj so organizirali 12. državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni, ki se ga je udeležilo 391 otrok iz vse Slovenije, in sicer osnovno- in srednješolcev.

Pripravili so simpatično otvoritev tekmovanja, med drugim je številne tekmovalce in druge goste pozdravil tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih, ki je na kratko predstavil občino in poudaril, da je pri zdravju najpomembnejša preventiva, zbrane je pozdravila tudi ravnateljica OŠ Šoštanj mag. Majda Zaveršnik Puc,

Romana Praprotnik, predsednica Društva diabetikov Velenje in Janko Kušar, predsednik Zveze društev sladkornih bolnikov Slovenije.

Res, da je šlo za tekmovanje, vendar so vsi prisotni poudarili, da je najpomembnejše zbuditi zavedanje med mladimi o poznavanju te bolezni, proti kateri se da s pravim načinom življenja učinkovito boriti.

V četrtek, 25. novembra 2010, ob 17. uri pa pripravljajo na Osnovni šoli Šoštanj prireditev z naslovom Z roko v roki v božično-novoletni čas, ki bo v prostorih telovadnice OŠ Šoštanj, kjer bo božično-novoletni bazar.

Tjaša Rehar

Skupni lov na Pristavi

V začetku novembra je Lovska družina Velunja organizirala skupni lov na divjad na Pristavi. Izbrani kraj ni naključje, saj je pravi raj za divjad, predvsem za divje prašiče, ki imajo po strmih gozdovih nad Velunjo prosto pot gibanja vse do Zavodenj in še naprej. Že nekaj let se temu lovu pridružujejo tudi člani TD Pristava. Lovska družina Velunja je na lov povabila tudi člane sosednjih lovskih društev: LD Škale, LD Smrekovec in LD Velenje. Lova v hladnem vetrovnem nedeljskem jutru se je tako udeležilo okoli 40 lovcev. Čeprav bera na koncu ni bila bogata, pa so bili lovci le veseli, da je eden izmed njih ustrelil pol leta starega divjega prašiča. Veseli so bili tudi Pristavčani, saj bo tako en prašič manj razkopaval njihove travnike in sadovnjake. TD Pristava je za vse prisotne pripravilo okrepčilo.

A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

Dom Zavodnje – rušenje bivše POŠ

Ena izmed prioritarnih nalog, ki si jih je zadala Občina Šoštanj, je zagotoviti prostor za delovanje številnih izjemno aktivnih društev v občini. Rezultat teh prizadevanj je ravenski REKS, ki je že napolnjen z vsebino.

Septembra je nato občina pričela z izgradnjo doma krajanov in gasilskega doma v Topolšici, v začetku oktobra pa sta župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih in takratni predsednik KS Zavodnje Franc Brlgez položila temeljni kamen za izgradnjo večnamenskega doma v Zavodnju. Gradbeno dovoljenje za izgradnjo doma je občina pridobila že julija 2009.

Dom bo stal na mestu bivše podružnične šole, ki so jo v preteklih dneh že porušili. Neto površina novega doma bo 516 m², v njem pa bo večnamenska dvorana za športne in kulturne prireditve, svoje prostore

Foto: arhiv

Dogodki in ljudje

pa bodo imela v njem zavodnjska društva in tudi krajevna skupnost. V domu, ki bo delno podkleten, bosta v nadstropju tudi predavalnica in učilnica. S tem bodo tudi zagotovljeni prostori za morebitno ponovno vzpostavitev podružnične šole v Zavodnju, v kolikor bi se to izkazalo za potrebno v prihodnjih letih.

Vrednost izgradnje doma je 850 tisoč evrov.

Občina Šoštanj ima izjemen posluš za ohranjanje bogate kulturne dediščine, zato smo s posebno skrbnostjo pred rušenjem stare podružnične šole prestavili in primerno shranili kipe, ki so jih v preteklih letih izdelali udeleženci malih Napotnikovih kiparskih kolonij.

Tjaša Rehar

Foto: arhiv

Otvoritev prenovljene ceste v Skornem

V Skornem se je v soboto popoldan ob cesti zbrali lepo število domačinov, ki so s tem pokazali, kako so se razveselili nove pridobitve – prenovljenega 900-metrskega odseka ceste. Do sedaj ozka makadamska cesta je razširjena in preplastena z asfaltom, uredili pa smo tudi odvodnjavanje, novo podlago in drenažo. Prenovljena cesta pomeni izjemno pridobitev predvsem za domačine in seveda tudi ostale, ki bodo to cesto uporabljali, saj bodo vsi udeleženci v prometu od sedaj dalje veliko bolj varni.

Občina Šoštanj je za to cesto, ki občino Šoštanj povezuje s sosednjo občino Šmartno ob Paki, namenila 95.900 EUR z DDV, izvajalec del pa je bilo podjetje Cigrad, d. o. o..

Na svečani otvoritvi so se predstavili številni domačini, ki so z ubranim petjem in vedro glasbo še pripomogli k dobremu vzdušju. Zbrane je pozdravil tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih, ki se je med drugim zahvalil vsem, ki so s prodajo zemlje ali dajanje služnosti pripomogli, da je lahko občina cesto uredila, obljubil je, da bo v prihodnje občina pristopila tudi k rekonstrukciji 400-metrskega odseka, ki še ni asfaltiran, vsem pa je zaželel srečno vožnjo.

Da bi bilo nesreč res čim manj, je cesto blagoslovil šoštanjki naddekan Jože Pribožič, zbrane pa je pozdravil tudi novi predsednik KS Skorno Florjan Roman Oblak, ki je tudi obljubil, da v planu dela krajevne skupnosti ne bo pozabil na Skorno.

Zbrane pa je pozdravila tudi Marjana Melanšek, ki se je v imenu domačinov občini zahvalila za lepo novo cesto, vse zbrane pa je povabila na druženje v njihovo domačijo.

Tjaša Rehar

Foto: arhiv

Prenova mostu čez potok Toplico proti Topolšici

Občina Šoštanj zaključuje rekonstrukcijo križišča pri mostu v Pohrastniku. Na cesto bodo v prihodnjih dneh položili asfaltno prevleko. V času asfaltiranja bo popolna zapora te ceste, zato vse uporabnike prosimo za razumevanje.

Občina pa je že začela tudi z deli na mostu čez potok Toplico na cesti proti Topolšici. Zgrajen je že začasni most, ki omogoča prevoz osebnih avtomobilov v času rekonstrukcije mostu, promet pa bo preko tega mostu potekal izmenično enosmerno, zato prosimo vse udeležence v prometu za strpnost. Tovorni promet nad 7,5 t je usmerjen na obvoz na Lajše.

Tjaša Rehar

Foto: arhiv

Srečanje starejših v Topolšici

Potem ko so srečanje starejših pred dvema tednoma pripravili v Lokovici in Ravnah, so minuli vikend člani Krajevnega odbora Rdečega križa pripravili srečanje starejših tudi v Topolšici.

Na prijetnem druženju je bil tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih, ki je pozdravil svoje sokrajane in jim

zaželel predvsem veliko zdravja in še veliko podobnih srečanj tudi v prihodnje.

Zbrane pa je pozdravil tudi novi predsednik Krajevne skupnosti Topolšica Herman Pergovnik.

Tjaša Rehar

Sporočila za javnost

Knjiga Krajevna skupnost Topolšica

V četrtek, 14.10.2010, je bila v wellness centru Zala v Topolšici predstavitev knjige Krajevna skupnost Topolšica. Knjiga je iz Pozojeve zbirke, zbrala in uredila pa sta jo Peter Rebernik in Jožica Rogelšek.

Po naslovu sodeč, bi morali biti o predstavitvi knjige obveščeni vsi krajan, a se je že tu zapletlo. Avtorja sta si dovolila veliko načrtnih ali nenačrtnih napak:

- O nastajanju in nastanku knjige niso bili obveščeni vsi krajan.
- Namerno ni bilo predstavljenih nekaj hiš.

Predstavitve družin so bile narejene skrajno poniževalno (Nekaterim družinam je bil namenjen cel slavospev, drugim niso omenili niti vseh otrok. Vsak se je moral sam predstaviti, potem pa sta urednika cenzurirala!?).

- Ob predstavitvi klubov in društev so bili nekateri avtorji člankov podpisani, drugi pa ne (zelo neenotna pravila).

Če bi natančno pregledali, bi našli še najbrž več napak, vendar so že prej navedena dejstva dovolj, da se sprašujemo, kdo je dovolil izdati tako neprofesionalno napisano knjigo. Še bolj grozljivo dejstvo pa je, da so zavedeni krajan zanj plačali kar 59 EUR in da imajo v načrtu podobno knjigo še za druge krajevne skupnosti po dolini. Naš primer naj vam bo v opozorilo.

Družini: Darko in Marjana Menih
Tomaž in Brigita Langus

Forma viva

V bližini Muzeja usnarstva v Šoštanju, ki je med muzealci svetla točka tako Šoštanja kot Šaleške doline, je še en manjši muzej, nekakšna forma viva med odpadki pohištva in ostalo kramo. Tudi pot od Marijinega trga do muzeja, ki pelje mimo te znamenitosti, je muzejski primerek peš poti. Verjamemo, da bodo pristojni ljudje opazili, da je čas za kakšno metlo in lopato, da bo tudi dvorišče v stilu šoštanjske svetlobe.

Jože Miklavc

Foto: Jože Miklavc

Odperto pismo direktorju Direktorata za energijo Janezu Kopaču

Sindikat Premogovnika Velenje je pred nedavnim prejel informacije, da Janez Kopač, direktor Direktorata za energijo pri Ministrstvu za gospodarstvo, in Jadranko Medak, predsednik Nadzornega sveta Holdinga Slovenske elektrarne, izvajata intenziven pritisk na Komisijo za ugotavljanje zaloga in virov mineralnih surovin, ki je 31. 3. letos Premogovniku Velenje izdala Potrdilo o stanju zaloga in virov mineralnih surovin. To potrjuje dokazuje, da potrjene odkopne zaloge na dan 31. 12. 2008 znašajo 131.670.000 ton premoga. To zadošča za potrebe bloka 6 do konca njegovega obratovanja, saj bo ta v svoji življenjski dobi potreboval približno 92 mio ton premoga.

Janez Kopač vztrajno širi laži in dezinformacije tako o strokovnosti

zaposlenih v Premogovniku Velenje, o odkopnih zalozah premoga v pridobivalnem območju PV kot tudi o kurilni vrednosti in predvidenih stroških.

S temi očitnimi neresnicami državni uradnik zavaja tako pristojno ministrico kot Republiko Slovenijo in vso slovensko javnost. V Sindikatu Premogovnika Velenje smo razočarani in zgroženi nad ravnanjem Janeza Kopača, zato od njega zahtevamo, da vrne rudarsko uniformo, s katero je bil leta 2003 častno sprejet v našo rudarsko bratovščino. Trdno smo prepričani, da s tem, ko dvomi v znanje in strokovnost ljudi, ki so se izobraževali na Naravoslovnotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani, in ne verjame, da so to največji strokovnjaki na področju rudarstva v Republici Sloveniji kakor tudi v širši regiji, škoduje tem strokovnjakom in ustanovi tako v poslovnem kot osebnem smislu. S takšnim odnosom pa povzroča škodo tudi vsem rudarjem, ki so si s poštenim in težkim delom prislužili čast nositi rudarsko uniformo.

Po teh dejanjih, katerim smo priče v zadnjem času in je njihov glavni akter prav direktor direktorata za energijo, v Sindikatu Premogovnika Velenje ZAHTEVAMO, da uniformo vrne, saj ni vreden, da bi jo nosil.

Zalog premoga je v Premogovniku Velenje dovolj

Kurilna vrednost je potrjena v investicijskem programu za TEŠ6

(Velenje, 25. novembra 2010) – V medijih se kljub številnim pojasnilom in dokazilom Premogovnika Velenje, da je zalog premoga v njegovem pridobivalnem prostoru dovolj do konca obratovalne dobe bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj, nadaljujejo govornice »kvazistrokovnjakov«,

ki sedaj dvomijo celo o tem, ali je kurilna vrednost premoga iz Šaleške doline dovolj visoka, zaradi česar želimo ponovno poudariti nekaj dejstev. Kurilna vrednost premoga iz Premogovnika Velenje za TEŠ6 bo v povprečju znašala 10,5 GJ/tono in je pridobljena na podlagi kemijskih analiz vzorcev iz številnih vrtin, ki so bile izdelane za potrjevanje sloja premoga. To je tudi vrednost, ki je predvidena v investicijskem programu za blok 6 Termoelektrarne Šoštanj in ustreza tehnološkim potrebam. Pri navajanju zaloga premoga in njegovih kurilnih vrednosti s strani predstavnikov Ministrstva za gospodarstvo je sporno vsaj dvoje:

- prvič to, da ne znajo uporabljati enot, o katerih tako radi in z

veseljem operirajo v javnosti (kako naj torej verjamemo še vsem drugim navedbam z njihove strani?);

- da je zavajajoče govoriti le o kurilni vrednosti premoga v višini 8,4 GJ/tono – če uporabljate GJ, je to na tono, »cenjeni strokovnjaki«, in ne na kilogram!!, čeprav detajlni podatki kažejo, da je večina premoga kurilne vrednosti med 10-13 GJ/tono.

Premogovnik Velenje podatke o zalogah premoga vsako leto dostavi republiški Komisiji za ugotavljanje zalog in virov mineralnih surovin, ki deluje v sklopu Ministrstva za gospodarstvo, pristojnega za rudarstvo. Po letu 1960 so izdelani elaborati o zalogah, v katerih se na osnovi obstoječih podatkov vsakič znova preračunajo razpoložljive količine zalog. Način izdelave elaborata je natančno predpisan v Pravilniku o klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov trdnih mineralnih surovin, prav tako način letnega poročanja. Vsi elaborati in vsi obrazci za letno poročanje so shranjeni tako v Premogovniku Velenje kot tudi v arhivu republiške Komisije za ugotavljanje zalog in virov mineralnih surovin. Republiška komisija za ugotavljanje zalog in virov mineralnih surovin pridobi strokovna mnenja recenzentov o izdelanih elaboratih in jih šele po morebitnih odpravljenih pomanjkljivostih sprejme ter predlaga v potrditev.

Ob vseh polemikah, ki zadevajo količine zalog, se v Premogovniku sprašujemo, čemu služi podzakonski akt Pravilnik o klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov trdnih mineralnih surovin? Zakaj ga imamo, če »izdelki«, nastali na podlagi njegovih členov, niso zadovoljivi?

Čemu služi vsakoletno poročanje, izdelovanje in potrjevanje elaboratov, če sedaj, ko nekdo podvomi o količini zalog, te evidence niso dovolj? Zaradi nepretrganega odkopavanja zalog se količine spreminjajo (vsak dan) in neizogibno je, da se pojavljajo različne številke o količinah. Pregled podatkov iz starih elaboratov, pregled odkopanih količin in odkopnih izgub ter pribitki raziskav so za ljudi – z vsaj osnovnim znanjem računstva – dovolj, da lahko ugotovijo, da se količine niti ne izgubljajo niti ne večajo brez razloga.

Vsako leto je potrebno Komisiji za ugotavljanje zalog in virov mineralnih surovin posredovati podatke o zalogah premoga s stanjem na 31. 12. za tekoče leto, elaborat pa se izdela vsakih pet let. Torej trdite, da smo se v Premogovniku Velenje od leta 1960, ko posredujemo komisiji podatke o količinah zalog, zmotili že ničkolikokrat – in to vsakič posebej, neodvisna komisija pa je ta poročila in elaborate vsakič znova potrdila?

Glede na to, da pozna Pravilnik o klasifikaciji in kategorizaciji zalog in virov trdnih mineralnih surovin več kategorij (A, B) in razredov zalog (bilančne, izvenbilančne, odkopne), je neizogibno, da tudi vsaki od teh kategorij in vsakemu razredu pripada različna številka o količini. Določene raziskovalne vrtnine nam sproti dopolnjujejo sliko oblike sloja premoga in vplivajo tudi na spreminjanje izračunanih količin.

O kvaliteti (kurilnosti/kalorični vrednosti) premoga so na voljo številni podatki kemičnih analiz. Kvaliteta sloja je s kemičnimi analizami preiskana tako, da je bilo mogoče izdelati tudi zanesljivo računalniško orodje, s katerim izdelujemo napovedi za posamezne etaže, letne in večletne plane, potrebne analize ...

Poudariti želimo, da je vrednost 8,4 GJ/tono spodnja meja za načrtovanje odkopavanja. Kurilna vrednost premoga v sloju raste tako rekoč linearno proti 13 GJ/tono (od talnine proti krovlini)! Ne nazadnje je kvaliteta premoga preverjena vsak dan sproti, ko se vzorčuje premog za obračun med Premogovnikom Velenje in Termoelektrarno Šoštanj. Za potrebe Premogovnika se kurilna vrednost določuje v akreditiranem laboratoriju. Nihanja so, razumljivo, posledica trenutne lege odkopnih etaž v sloju premoga, pri čemer je dinamika odkopavanja izjemno pomembna in jo ves čas reguliramo. V obratovanju sta istočasno vedno dva dokopa (praviloma talninski in krovninski), ki imata nižjo in višjo kurilnost od povprečne. V obdobju enega leta so vključeni v odkopavanje do štirje odkopi z različnimi povprečnimi kurilnimi vrednostmi premoga. Z ustreznim vodenjem odkopne fronte lahko zagotavljamo povprečno kurilno vrednost od 10 do 11 GJ/tono na letni ravni. Da to znamo, dokazujemo že vrsto let z doseganjem pogodbeno določene kurilne vrednosti. Iz navedenega sledi, da je mogoče upoštevati celotno količino potrjenih odkopih zalog kot premog, ki je načrtovan za uporabo v B6 do konca njegove življenjske dobe.

Znova poudarjamo, da je premoga dovolj do konca obratovalne dobe B6. Še več: vsega niti odkopali ne bomo! Del zalog premoga je še v tako imenovanih izvenbilančnih zalogah, ki bodo z uporabo najnaprednejših tehnologij odkopavanja dosegljive tudi v prihodnosti. In vse to brez sloja premoga, ki se nahaja pod Šoštanjem in Topolšico. Ta del lignitnega sloja je izven eksploatacijskega prostora Premogovnika Velenje in v nobenem primeru ni predviden za odkopavanje.

Tadeja Mravljak Jegrišnik, vodja Službe za odnose z javnostmi

V soboto, 20.11.2010 je bila v Ljubljani že 27. redna volilna skupščina Turistične zveze Slovenije. Člani TD Topolšica, ki smo se tokratne skupščine udeležili, smo imeli ob tem še posebno prijetne občutke. Bili smo spremljevalci člana našega društva, ki je na skupščino prišel po nagrado, za vse svoje uspešno in dolgoletno delo.

Dušan Krivec je človek, ki je predvsem izjemno predan svojemu kraju, ki vedno dela, vedno drži besedo in se nanj lahko zanese prav vsak. Nikoli ne izstopa, nikoli se ne rine v ospredje, nikoli ne zahteva nič za sebe. Letošnje leto pa je vendar drugačno. Ljudje so opazili in razumeli, da je prav, da se mu za vse kar je naredil, zahvalimo vsaj s priznanji.

Tako je poleg občinskega priznanja, dobil tudi zlato plaketo Turistične zveze Slovenije. To je najvišje priznanje, ki ga je v turizmu mogoče dobiti. Iskren in prisrčen stisk roke do tedanjega predsednika TZS-ja Dominika Černjaka in glasen aplavz navzočih, nas je spremljevalce navdal s ponosom. On je naš in veseli smo, da ga imamo v našem kraju.

Foto: arhiv

Župnijska obvestila

Praznična bogoslužja v Šoštanjju

SVETE MAŠE NA 1. ADVENTNO NEDELJO, 28. NOVEMBRA 2010:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7.00 in ob 8.30 (ob 8.30 je skupni krst)
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 10. uri

SVETE MAŠE NA 2. ADVENTNO NEDELJO, 5. DECEMBRA 2010:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 10. uri

SVETE MAŠE V SREDO NA PRAZNIK BREZMADEŽNEGA SPOČETJA DEVICE MARIJE, 8. DECEMBRA 2010:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri (ob 18.00 slovesen sprejem novih ministrantk in ministrantov)
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri

SVETE MAŠE NA 3. ADVENTNO NEDELJO, 12. DECEMBRA 2010:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 10. uri

SVETE MAŠE NA 4. ADVENTNO NEDELJO, 19. DECEMBRA 2010:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 10. uri
- Gibanje Vera in luč ob 15. uri v župnijski cerkvi.

SVETE MAŠE NA SVETI VEČER, 24. DECEMBRA 2010:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 18. uri, večerna božična maša za otroke
- Bele Vode ob 20. uri
- Topolšica ob 20. uri
- Gaberke ob 21.15 uri
- šoštanjka mestna cerkev ob 22. uri
- Zavodnje ob 22.30
- šoštanjka župnijska cerkev ob 24. uri

SVETE MAŠE NA BOŽIČ, 25. DECEMBRA 2010:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 uri
- Bele Vode ob 8.30
- Topolšica ob 10. uri
- Gaberke ob 11.15
- Zavodnje ob 10. uri
- Sveti Križ ob 19. uri

SVETE MAŠE NA NEDELJO SVETE DRUŽINE – ŠTEFANOVO, 26. DECEMBRA 2010:

- šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 (ob 8.30 je skupni krst).
- šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 10. uri

Od 21. do 28. novembra poteka po vsej Sloveniji teden Karitas – tudi prva adventna nedelja se imenuje nedelja Karitas. Že to ime nam hoče povedati, da nas adventni čas kliče k dobroti. Možnosti za to je veliko. V tednu Karitas nas bodo po trgovskih centrih na to spominjale posebej označene posode, v katere bomo lahko položili svoj kupljeni dar. V torek, 23. novembra, od 17. do 18. ure lahko svoj dar prinesete v Mihaelov dom, skozi ves teden pa tudi v župnišče. V tednu Karitas se zbirajo prehrambeni artikli. Bog naj blagoslovja naša dobra dela!

27. novembra bomo v šoštanjki župnijski cerkvi ob 15. uri organizirali adventne delavnice, kamor vabimo predvsem veroučence s starši, družjenje pa bomo zaključili s sveto mašo ob 18. uri, pri kateri bomo izdelane vence tudi blagoslovili.

8. decembra bo v šoštanjki mestni cerkvi ob 18. uri slovesen sprejem novih ministrantk in ministrantov. Vsi ti se že od začetka šolskega leta pripravljajo na ta dogodek, zato je prav, da jih spremljamo z molitvijo, da bi bili vztrajni in služeni, ki so si ga izbrali. Pomembna spodbuda na njihovi poti služnja cerkvenemu občestvu so tudi njihovi starši, zato ob tej priložnosti tudi vi lepo povabljeni k temu dogodku.

Adventno srečanje mladih Šaleške dekanije bo v šoštanjki župnijski cerkvi v soboto, 18. decembra. Začeli bomo ob 19. uri.

Advent nas vsako leto popelje k jaslcam, k ponovnemu dožitju Odršenikovega prihoda med nas. Seveda je treba storiti tudi kakšen korak v pravo smer. V letošnjem adventu želimo zato vsem veroučencem in njihovim staršem pomagati, da bi lažje odkrili pravo smer, našli vzpodbude za dejavnosti ter svoje misli in dejanja tako v srcih in v življenju pripravili na Jezusovo rojstvo. K temu vam naj pripomore Adventni koledar, ki ga bodo vsi veroučenci prejeli pri verouku ob začetku adventnega časa. Vzemite si čas zanj, morda ob prižgani svečki na adventnem venčku skupaj preberite zgodbo iz koledarja in se tako pripravljajte na obisk pri Jezusu. Tudi letos k Njemu ne bomo šli sami! Pot do Jezusa bomo pomagali najti najrevnejšim otrokom po svetu, da bi tudi oni ob božiču doživeli Božjo in našo ljubezen. Tako bomo radi sodelovali v človekoljubni akciji Otroci za otroke in v priloženo ovojnico nabirali darove za lačne otroke, ki jih bomo po praznikih izročili pred jaslce. Pa ne pozabite: potreben dar za vse otroke sveta je tudi vaša molitev!

Ko se pripravljamo na praznovanje Jezusovega rojstva, si želimo, da bi Bog prišel k nam. Večinoma ujeti in hiter tempo življenja še naprej ostajamo razpeti med službo in domom, še naprej urejamo predvsem zunanost in tako v prepričanju, da smo storili dovolj, kupimo adventni venček in ga postavimo v sobo, kjer preživimo največ časa. Čakamo bolj mimogrede. A venček – četudi so nam všeč bolj moderni, niti ne več okrogli – imamo. Za vsak primer. Morda pa Bog vendarle pride ... A Bog je že prišel, je že pri nas. Z nami je ves čas od tiste betlehemske noči, ko se je učlovečil v jaslih in nam postal enak v vsem, razen v grehu. Navzoč je v evharistiji, odseva ga vsako živo bitje, vse, kar je ustvarjenega. Tiho trka na vrata naših src. Ker spoštuje našo svobodno voljo, se ustavi na pragu srca in čaka na našo odločitev, da odpremo vrata. Ne bojmo se ga sprejeti, ne menimo se za »štalo« v srcu, saj se je že rodil v hlevu. Zaupajmo mu, saj zna na ruševinah greha zgraditi sveto mesto. Zato adventni čas kliče, kliče vsakega od nas, da odgovori na božjo ponudbo z Marijinim: »Zgodi se!« Bodimo v letošnjem adventu pripravljani čakati, tudi s spokornim bogoslužjem in opravljeno sveto spovedjo.

Foto: A. Grudnik

Starine iz Šaleške doline

Zbiratelj Zvone A. Čebul ima v svoji obsežni zbirki mnoge predmete, ki so del kulturne dediščine Šaleške doline. V rubriki *Starine iz Šaleške doline* bodo ti predmeti iztočnica za prispevke; predstavljeni bodo skozi spomine in izročilo, ki je danes še ohranjeno med ljudmi.

Svetokriški »pildeki«

Predstavljen je del Čebulove zbirke podobic Sv. Križa pri Belih Vodah.

Podobice ali »pildeki« so nabožne sličice na različnih podlagah (papir, tekstil idr.), tiskane ali naslikane. Nastale so ob koncu srednjega veka, številne v času baroka, množične pa so postale v 19. stoletju in v prvi polovici 20. stoletja (Slovenski etnološki leksikon, 2004, geslo: Podóbica, str. 431). Bile so spomin na romanje, dajali so si jih v okvir, na stene, vlagali v molitvenik, nekaterim so služile kot osebni oltar, pred katerim so molili, polagali so jih k živini, v skrinje ipd. Preprostejše podobice so delili, druge je bilo treba plačati.

Na svetokriških podobicah je pogosto upodobljena legenda: kmet Savinek je pasel svojo živino na Oslovski gori (kot se je nekdaj reklo Kriški gori). Pogrešanega vola je našel ležati pod razpelom na smreki ali macesnu z dvema vrhovoma. To je bilo okrog leta 1793. Kasneje so tu postavili lesen križ (ohranjen še danes), nato leseno uto, leta 1833 so zgradili kapelo (danes majhna cerkev), ji kasneje dozidali zvonik, leta 1857 je bila zgrajena velika cerkev in leta 1873 svete stopnice. Večina podobic, na katerih so upodobljene obe svetokriški cerkvi in svete stopnice, je s konca 19. in z začetka 20. stoletja. Izstopa nekoliko večja podobica v enobarvnem tisku, ki je najverjetneje najstarejša. Na njej so upodobljene vse tri belovoške cerkve: cerkev sv. Andreja in cerkvi Sv. Križa. Dve od podobic odlikujeta profiliran tisk in pozlata.

Bele Vode so prastar romarski kraj. Sem so se prihajali priporočat za pravo vreme in zdravje ob kužnih boleznih. Romanja k Sv. Križu so se začela na prelomu iz 18. v 19. stoletje. Takrat je bil to eden najbolj obiskanih romarskih krajev v okolici. Prihajali so od blizu in daleč. Naenkrat se je zbralo tudi preko 10.000 ljudi (leta 1841 ob blagoslovitvi zvonika majhne cerkve).

Ob shodih pred drugo svetovno vojno je otroke »vleklo gor že zaradi toplega, sladkega lipovega čaja, ki ni bil nikjer drugje tako dober.« Starejšim so ga izboljšali s šilcem ruma. Pred cerkvijo so prodajali najrazličnejše stvari. Najbolj so se vtisnili v spomin »Delopstovi lécti«, lectovi keksi v obliki kosti. Šoštanjski pek Delopst je recept zanje »nesel s seboj v grob.« Največ ljudi se je pripeljalo z vlakom do Šoštanja, od tam pa so pešočili proti Sv. Križu mimo Grebenška in Žganka. Nekateri so se pripeljali s konjsko vprego, redki z avtomobili. Od Honca so vsi šli peš do vrha. Med drugo svetovno vojno so se k Sv. Križu hodili priporočat tudi za srečno vrnitev svojcev iz zaporov, vojske ali ujetništva. Po kolenih so šli do vrha svetih stopnic in molili (pripovedovala sta Z. in M. Čebul).

Špela Poles

Blagoslov konj v Gaberkah

Organizator starega običaja blagoslova konj v Gaberkah je bila tokrat prvič Konjenica mladih Šaleške doline, konjenica, ki združuje mlajše ljubitelje konj. Dogodek se je zgodil 31. oktobra 2010 pri kozolcu Kulturnice. Danes konje blagoslavljajo z namenom, da bodo zdravi, da bodo kobile imele zdrava žrebeta ter da bodo jezdecim imeli srečo pri jahanju konj.

Čeprav vreme ni bilo ravno naklonjeno konjenikom, so ljubitelji konj vseeno pripeljali okoli 60 konj, nekaj kočij, blagoslova pa se je udeležilo veliko obiskovalcev. Vzrok je verjetno v tem, da ljudje še vedno uživajo ob

pregledu na konje. Zbrana konjenica se je razporedila v kolono in naredila krog po Gaberkah. Pri cerkvi sv. Urha so medse povabili tudi kaplana Janeza Kozinca, ki je kasneje pri kozolcu tudi opravil obred »žeganja«. Vsak konjenik je dobil spominek, konj pa priboljšek. Blagoslova se je udeležil tudi župan Darko Menih, ki je povedal, da je prvič sodeloval pri tem staremu običaju. V svojem govoru je poudaril, da je ponosen, da se je blagoslov zgodil v Občini Šoštanj, v Gaberkah. Konjenikom je na koncu predal spominke in vsakemu posebej zaželel srečo.

A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

Intervju

Ne morem izpostaviti samo sebe

TILEN POTOČNIK

Tilen Potočnik je Šoštanjčan. Večinoma ga ljudje poznajo preko njegovega poklica, ki ga opravlja z vso resnostjo in odgovornostjo. To vedo vsi, ki imajo z njim opravka. Tudi jaz sem ga spoznala preko tega, šele kasneje je stekel pogovor na osebnem nivoju. Priznam, prijetno sem bila presenečena in sem še zdaj. Vedno ko rečeva kakšno o življenju, me na svoj miren in nevsiljiv način spomni na nekaj temeljnih vrednot v življenju. Disciplina, trdno delo, skromnost in čut za soljudi. In pa nenehen, skoraj božanski stik z naravo. Ne glede na to, kakšne uspehe je že doživel v svoji športni disciplini in ne glede na to, kaj bo še doživel, mislim, da je tisto bistveno, kar ga nagraduje, pravzaprav v njem samem. In tega mu ne more nihče ne dati, še manj vzeti.

Tilen Potočnik pripada mladi generaciji Šoštanjčanov, ki je ostala v domačem mestu in si tu ustvarila družino in svoj prostor. Od kod prihajaš?

Svoje dosedanje življenje, z izjemo petih let, živim v Šoštanju, kjer sem s krajem in ljudmi tako vsakodnevno kot tudi službeno tesno povezan.

Osnovno šolo si obiskoval na zdaj zaprti OŠ Bibe Röcka. Se v spominu že kaj pomudiš med sošolci in učitelji?

Vpisali so me na osnovno šolo Bibe Röcka, velikokrat se spomnim osnovnošolskih let, sploh sedaj, ko nekdanje sošolce, tudi učitelje, vedno bolj redko videvam.

Se ti je v osnovni šoli kaj posebej vtisnilo v spomin, na primer kakšen nasvet učitelja ali dogodek, ki te je zaznamoval?

Ogromno stvari, ki se jih rad spominjam še danes. Žalostno je, da čas tako hitro teče.

V kateri smeri si nadaljeval šolanje?

Pot me je vodila v Celje na srednjo ekonomsko šolo, smer trgovska akademija. Ta smer je bila kmalu po mojem šolanju tudi ukinjena. Zaradi pričakovanja naraščaja sem se po končani srednji šoli vpisal na izredni študij ekonomije ob delu, ki pa ga še nisem končal. Enostavno si ne vzamem časa zanj, vseeno pa upam, da bom tudi ta (srednjeročni) cilj čim prej dosegel.

Poklicno si se usmeril v zavarovalništvo, kjer si trdno na poziciji. Nam lahko opišeš svojo karierno pot?

Ja, kako trdno sem na tej poziciji, niti ne vem oz. ne razmišljam. Zavedam se, da službe danes niso nekaj samoumevnega, ampak se je potrebno vedno znova potrjevati, včasih tudi trdo in pošteno delo ni dovolj, da službo obdržiš. Pač opravljam to delo in se trudim biti dobra vez med zavarovanci in zavarovalnico. Začel sem v letu 2002, najprej pogodbeno, ko pa se je ob koncu istega leta pojavila možnost za redno zaposlitev, sem se prijavil na razpis in se v začetku leta 2003 tudi redno zaposlil.

Razmišljaš o spremembi?

Danes še ne.

V katerem obdobju življenja si se začel bolj aktivno ukvarjati s športom?

Gibanje v naravi me je spremljalo skozi vse življenje, tudi preko aktivnosti pri tabornikih. V osnovni šoli je bil poudarek na igrah z žogo, nekaj tudi na atletiki.

Za uspešno končan 5. razred sem dobil kolo na prestave (1. generacija gorskih koles pri nas) in takrat sem se tesneje povezal s kolesarstvom. Po končani osnovni šoli pa sem se odločil preizkusiti tudi v tekmovalnem cestnem kolesarstvu.

Zakaj te ni privlačil na primer nogomet ali košarka?

Saj sta me, le da takrat nisem razmišljal o športu dolgoročno in si zato tudi nisem postavljaj večjih športnih ciljev. To se je s časom in mojim dozorevanjem spremenilo. Verjetno v osnovni šoli ni bilo toliko poudarka na tekmovalni plati športa, kar menim, da je prav.

Tvoji prvi koraki v smeri športa, s katerim se ukvarjaš, to je Adventure race – tekme vzdržljivosti in športne spretnosti?

Od leta 2000, ko se je rodila Pika (hči) in sem prenehal tekrovati v cestnem kolesarstvu ter se kasneje tudi zaposlil, se s športom nisem ukvarjal preveč redno in resno. Kar nekaj let se je v meni kopičila ta neporabljen energija in nemalokrat so me doma zaradi viška te energije težko prenašali.

Moji prvi AR koraki segajo v božični čas leta 2004, ko je pogovor za mizo nanese na to temo.

Na tuji športni televiziji so prenašali takratno svetovno prvenstvo, »padel sem noter« in še zdaj me drži.

Te je kdo posebej podprl, navdušil, oziroma ti pomagal?

Včasih je bilo dovolj že to, da so doma rekli, naj grem malo na zrak, ker sem nemogoč ...

Seveda so me podpirali, sploh Mojca in Pika me podpirata še zdaj. Res je, da sem pred in po velikih tekmovaljih štirinajst dni več odsoten kot pa doma in še takrat (po dirki), ko sem doma, ni od mene nobene koristi (utrujenost se vleče ponavadi še kakšen teden po dirki).

Posebej navdušil za ta šport me ni nihče, vesel sem, da vedno več ljudi ta šport spremlja, me o njem sprašuje.

Kako v okolju, kjer delaš in živiš, sprejemajo tvojo dejavnost oziroma koliko jo sploh poznajo?

Še danes sem prepričan, da tudi ljudje, ki me dobro poznajo, sploh na vedo, s čim se pravzaprav ukvarjam. Predvsem delam te stvari zase, ker to rad počnem, in ne zato, da bi drugim lahko razlagal kako, kdaj in koliko treniram in kje vse tekmujem. To pa ne pomeni, da tistim, ki me vprašajo, ne odgovorim rad.

Kaj torej je adventure racing?

Adventure racing je relativno mlad in predvsem hitro rastoči šport, ki združuje fizično in psihično vzdržljivost, skupinsko aktivnost, gibanje v naravi in avanturizem. V splošnem gre za športno panogo, sestavljeno iz različnih disciplin, ki pa se odvijajo večinoma na veliko večjih razdaljah kot v večini drugih športov. Gre za kombinacijo teka oziroma trekinga, gorskega kolesarjenja, kajakaštva, navigacije in spuščanja ter vzpenjanja po vrveh.

Ekipe od 2 do 5 tekmovalcev (običajno 4) z najmanj enim predstavnikom nasprotnega spola imajo cilj brez premora priti skozi določeno progo z uporabo zemljevida in kompasa za navigacijo.

Če odneha samo en član, pomeni diskvalifikacijo celega tima. Timsko delo, fizična in psihična priprava, iznajdljivost v divjini, planiranje opreme, hrane, odmora in spanja ter orientacija po vseh terenih in vremenskih razmerah so osnovni pogoji za uspeh. Potrebno je veliko poguma in odločnosti za start. Za dobre rezultate, ki so naš cilj, pa še mnogo več.

Koliko in kakšni treningi so potrebni za popolno pripravljenost?

Fizična pripravljenost je samoumevna in je včasih boljša, včasih slabša. Pomembno je, sploh na daljših tekmovanjih, da v trenutkih krize prisebno reagiraš in jo skušaš čim hitreje premagati.

Treniram, kolikor mi dopušča čas, velikokrat se na trening odpravim zvečer, v temi. Imam srečo, da je okoli Šoštanja veliko hribov in se mi ni potrebno na trening peljati z avtom. Le čelno svetilko in nekaj vode vzamem ...

Največja težava na dirkah je neprespanost, ki se je ne da natrenirati. Z izkušnjami le spoznaš, da te halucinacija in prividi ponoči zagotovo doletijo in si delno pripravljen.

S treningi se verjetno ukvarjaš že dlje časa kot pa s samimi tekmovanji. Imaš kakšen zanimiv spomin s tekmovanji?

Dokaj redni treningi so stalnica že vsaj 15 let, razen nekaj vmesnih let, ko je bila Pika čisto majhna in takrat res nisem kaj dosti usmerjeno mihal. Velikokrat se poleg uspehov in dobrih rezultatov spomnim tekme svetovnega pokala na Portugalskem ob koncu leta 2007. Tretjo noč smo se zaradi utrujenosti in neprespanosti odločili, da zaspimo za eno uro in

potem nadaljujemo.

Ko je ura počitka minila in so nas ure zbudile, se je zgodilo nekaj, česar do takrat še nisem doživel. Sotekmovalca smo zbudili, on pa je v polspanju mislil, da je črka, in zahteval, naj izberemo drugo črko, da bomo lahko sestavili besedo, njega pa naj pustimo pri miru. Sam sem od tistega trenutka še pol ure do naslednje kontrolne točke sanjal in nisem bil priseben, ne glede na to, da smo velik del poti, ker je potekala navzdol, tudi tekli.

Koliko tekmovanj je že za tabo? In kako je bilo na teh tekmovanjih?

Tekmovati sem začel v letu 2005, moja prva tekma je bila v Kranju, kjer sem tekmoval v paru s Tadejo Vilar iz Maribora. Ta enodnevna tekma je služila predvsem kot priprava na največje tekmovanje tistega leta – Adventure race Slovenia. Dosegla sva šesto mesto in premagala večino ekip moškega spola. Bila sva tudi prva med mešanimi dvojicami (neuradno). Mesec in pol kasneje sem se udeležil prve večdnevne tekme – največje tekme pri nas. Kljub izredni individualni pripravljenosti dirke zaradi poškodbe sotekmovalca nismo končali. Zelo grenka izkušnja, iz katere sem se veliko naučil in mi je pomagala v naslednjih letih.

Do danes sem tekmoval na več kot dvajsetih tovrstnih tekmah. Na večini teh smo dosegli zelo dobre rezultate, v večini primerov uvrstitev na stopničke in od tega je bilo kar nekaj zmag!

Večino tekmovanj, ki se jih udeležimo, se odvija v Sloveniji in bližnji okolici, vsako leto pa si lahko privoščimo le eno izmed največjih (zaradi časovnih in finančnih omejitev). Te uspehe si želim z ekipo prenesti tudi na največja tekmovanja in se v prihodnosti na eni izmed dirk svetovnega pokala boriti za najvišja mesta.

Koliko je sploh takšnih ekip v Sloveniji oziroma posameznih tekmovalcev?

Ekip, ki tekmujejo v tem športu, je v Sloveniji iz leta v leto več, tudi dobrih in perspektivnih, ta šport je vedno bolj priljubljen. Ker je za boljše rezultate, sploh na mednarodni ravni, potrebno veliko časa in finančnih sredstev, nenazadnje tudi usklajenost ekipe, se zaenkrat na največjih dirkah redno pojavljamo samo mi – naša ekipa.

Kako je sestavljena ekipa, kakšna pravila so v zvezi s tem? Je bila katerega od ekip, s katero si sodeloval, še posebej uspešna?

Ekipa se vseskozi spreminja, najtežje je pri puncu. Za naslednje leto upam, da ne bo težav, ekipo bomo sestavili v naslednjem mesecu.

Z nobeno ekipo, v kateri sem do danes tekmoval, nisem imel večjih težav. Manjši nesporazumi so predvsem na daljših dirkah, ko tudi izčrpanost naredi svoje.

Za dober rezultat je poleg sreče in dobre pripravljenosti pomembna predvsem ekipa, ki deluje kot eno! Največje uspehe sem dosegel z ekipo, v kateri sem tekmoval v letih 2006 in 2007, kar kažejo tudi rezultati.

Bili smo res usklajeni, fizično zelo dobro pripravljene in tudi naloge znotraj ekipe so bile razdeljene tako, da je vsak posameznik k uspehu lahko dodal svoj maksimum. V prihodnje upam na podobno sestavo in še boljše rezultate!

Kot prva slovenska ekipa smo se udeležili tekmovanja za svetovni pokal v Franciji, preko katerega smo se neposredno kvalificirali na svetovno prvenstvo istega leta v Kanadi. 15. mesto med 30 najboljšimi ekipami sveta je bil naš takratni domet in našo malo državo smo dostojno zastopali. V letu 2007 smo v isti zasedbi kot prva slovenska ekipa zmagali na največjem slovenskem tekmovanju, kar si štejem kot večji tekmovalni uspeh do danes, saj smo premagali kar nekaj uveljavljenih ekip, med drugim tudi svetovne prvake iz leta 2005, francosko ekipo Les Arcs-Quechua.

V naslednjih letih ekipa v takšni sestavi ni več nastopala, rezultati pa, razen ponovitve zmage na največjem slovenskem tekmovanju v letu 2009, niso dosegli tega nivoja. Izjema je Bimbache Extrem 2008, štiridnevna dirka svetovnega pokala v Španiji, kjer smo po 500 km zasedli 6. mesto med 25 ekipami z vsega sveta.

Letošnje svetovno prvenstvo je bilo nekaj posebnega. Zakaj?

Rezultatsko se letos nismo izkazali, tako na svetovnem prvenstvu kot tudi v celotni sezoni. Pa vendar si bom svetovno prvenstvo zapomnil tudi po tem, da sem kar nekajkrat na kolesarskih etapah, ki so potekale ponoči, za nekaj trenutkov zaspal. Nisem bil edini. Na treking etapah, ki potekajo ponoči, se mi večkrat zgodi, da me za kakšno sekundo »odnese«, na kolesu pa je bilo letos prvič. Na rahlem spustu sem se zbudil šele, ko sem z levo nogo že drsal po grmu ob cesti ...

Kateri ekipni uspeh ti največ pomeni?

Ko pogledam nazaj in se spomnim vseh večjih tekem, lahko rečem, da sem zelo vesel, da sem bil član prve in doslej edine slovenske ekipe, ki je uspela zmagati na največji tekmi pri nas, Adventure race Slovenia-ARS. Ta uspeh smo dve leti kasneje tudi ponovili.

Kot uspeh si štejem tudi, da smo se leta 2006 uspeli kvalificirati na svetovno prvenstvo v Kanadi in potem smo tam tudi dobro nastopili.

In kateri osebni?

Moj največji osebni uspeh je moja družina, Pika in Mojca.

Vesel sem, da sem si tako mlad ustvaril družino, da lahko vse počnemo skupaj, da se razumemo in se vsak po svojih močeh trudimo, da nam je lepo.

Ja, seveda, razumem, a zanima me, kateri je tvoj največji uspeh na športnem področju.

Do danes večjih športnih uspehov na zasebnem področju še nisem imel. Bilo je nekaj dobrih uvrstitev na kolesarskih tekmovanjih v mlajših kategorijah, tako v Sloveniji kot v tujini. Bolj so individualni cilji usmerjeni v prihodnost, rad bi dobro oddirkal Ironman (triatlon, kjer je potrebno preplavati 3,8 km, odkolesariti 180 km in na koncu teči še maraton 42 km), rad bi se spustil pod mejo devetih ur in pol.

Ostane še nekaj drugih ciljev, upam, da jih bom vsaj nekaj lahko uresničil.

So letos še kakšna tekmovanja?

Tako osebnih, kot tudi tekmovalnih ciljev je še ogromno. Sploh tekmovalnih po ne preveč uspešni sezoni.

Po svetovnem prvenstvu v Španiji v oktobru sem v mislih zaključil sezono, tudi prekinil treninge za mesec dni. Potem pa pokliče prijatelj, član ekipe, ki letos z nami ni tekmoval, in vpraša, če bi se z njim udeležil 30-urne tekme na Hrvaškem konec novembra. Počitek je prestavljen, priprave na dirko pa so v teku ...

Kako pa za naprej kar se tekmovanj tiče?

Glede na psihofizične sposobnosti imam za dobre rezultate v tem športu na voljo še 15–20 let. Dovolj. Vse je odvisno od motivacije.

Res si želim odmevnega rezultata na eni izmed velikih dirk v tujini. Menim, da je realno dosegljiv ob dobrem treningu in zadostnem številu kvalitetnih tekmovanj v treh do petih letih.

Pri čem ti pomaga tvoja telesna pripravljenost?

Verjamem, da vsakdo, ki se aktivno ukvarja s športom, lažje premaguje vsakodnevne težave. Predvsem treningi, ki jih opravljam med tednom, delujejo protistresno in tako vsaj za nekaj ur pozabim na težave, nedokončane naloge, opravila, ki me še čakajo. Zaradi dobre fizične pripravljenosti ne potrebujem veliko spanja in funkcioniram normalno, tudi če kakšen teden spim le 4–5 ur na noč.

Kako je tvoja dejavnost sprejeta in podprta s strani domače športne zveze Šoštanj, Občine Šoštanj in Športne zveze Slovenije?

Šport je relativno mlad. Ni olimpijski šport, tako da je prepoznavnost zaenkrat v širši javnosti skoraj nična. Nimamo svoje zveze in ne delujemo pod okriljem katere izmed športnih zvez v Sloveniji. Na Občino Šoštanj se nisem obrnil po pomoč, tudi zato, ker si nisem vzel časa, da bi našo športno panogo ustrezno predstavil pristojnim na občini in lokalni športni zvezi. Zato tudi nisem imel nikakršnih pričakovanj v zvezi s tem. Verjamem, da so tako na občini kot tudi na Športni zvezi Šoštanj ljudje, ki ta šport poznajo in nas podpirajo.

V preteklosti smo ob koncu tekmovalne sezone pripravili nekakšno srečanje oz. povzetek sezone. Odziv v športnih in tudi lokalnih vrstah

nasploh je bil dober, verjetno bomo zato tak ali podoben dogodek ponovili.

Kako oziroma od kod dobiš potrebna sredstva za tekmovanje?

Ob koncu vsakega tekmovalnega leta se z ekipo usedemo in se pogovorimo o načrtih za naprej. Tako bo tudi letos. Bolj kot o finančni plati in stroških za dirkanje se pogovarjamo o ekipi, saj imamo vedno znova težave s sestavo ekipe in moramo potem pred vsako dirko posebej sestaviti ekipo. Nismo profesionalci, vsi imamo službe in svoje družine in se včasih res težko uskladimo že za skupni sestanek, kaj šele, da bi pred novo tekmovalno sezono sestavili fiksno ekipo in naredili dobro in realno finančno konstrukcijo.

Sredstva za tekmovanje zberemo pri naših sponzorjih (zahvala tudi na tem mestu), ki nam večji del stroškov pokrijejo, še vedno pa vsako leto nekaj zmanjka in moramo dodati lasten delež, da se tekmovanj v tujini sploh lahko udeležimo.

Samo letošnje svetovno prvenstvo je našo ekipo stalo 5.500–6.000 EUR. Sredstva zbiramo preko skupnega računa društva kluba, katerega član je tudi eden izmed naših tekmovalcev. Pred tekmovanjem izračunamo okviren strošek in potem skupaj zberemo še potrebni denar, ki manjka. (Po navadi samo štartnina na dirkah svetovnega pokala znese okoli 3.000 EUR, na ostalih manjših pa od 500 do 1.500 EUR.)

Z vsako dirko v tujini je potrebno zbrati okoli 2000 do 3000 EUR, potem pa še štartnina.

Bi mogoče svoj način življenja svetoval mladim? Si kdaj razmišljal, da bi se lotil mentorskega dela?

O usmerjenem mentorskem delu v tej smeri nisem razmišljal, tudi interesa med mladimi ni veliko. Verjetno tudi zato, ker tega športa še ne poznajo. Če bo koga zanimalo, mu z veseljem pomagam, svetujem. Je pa zaradi razširjenosti Adventure racinga v tujini o tem športu napisanih veliko knjig, ki so zelo uporabne, tudi za ljudi, ki se z adventure racingom ali s športom nasploh, ne ukvarjajo.

Mogoče, da je res v knjigah, a zagotovo je, da kogar to ne zanima, ga bo še manj zanimalo prebiranje knjig. Svetuješ kakšno drugo pot, mogoče predavanje na šoli? Si že bil kdaj predstavljen na kakšni osnovni šoli, mogoče v šoštanju?

Mladi so usmerjeni predvsem na športe, ki so bolj prepoznavni in popularni, kar je razumljivo, saj imajo s temi največ stika tako v šoli kot tudi doma. Pomembno je da šport vzljubijo in ga vidijo kot vodilo v njihovem življenju. Pri tem pa ne mislim na vrhunski šport.

Bolj kot sama športna panoga je pomembno, da iz športa potegneš pozitivne stvari, ki jih v življenju potrebuješ.

Veliko lažje se spopadeš s stresom, preobremenjenostjo, natrpanostjo vsakodnevnega urnika, pridobiš red in disciplino ...

Na tem mestu resno ne bi izpostavljaj enega športa, verjamem pa, da bi predavanje na šoli lahko mladim samo koristilo in ne škodilo.

Če se pojavi povpraševanje, bom z veseljem organiziral predavanje oz. predstavitev in mlade, ki jih ta šport zanima, spoznal z njim.

S šolo v našem kraju na tak način še nisem sodeloval. Sem pa mlade na šoli z eno izmed športnih panog, ki so del naših dirk, že spoznal (praktično).

Pa se vrniva v domače okolje. Že vrsto let je ob tebi tvoja življenjska spremljevalka in vajina hči. Kako gleda žena na tvojo dejavnost?

Glede na to, da pokurim 10–12 dni letnega dopusta za svoje dirke, je moja življenjska sopotnica razumevajoča. Ko sem na dirki, res mora vse postoriti sama, ko pa sem doma, si pomagava in si delo razdeliva. Tako nam ostane nekaj skupnega časa za užitke v naravi.

Veliko si zdoma, služba, treningi, tekmovanja, a se mi vseeno zdi, da ti dom veliko pomeni.

Rad se vrnem domov in po koncu tekmovanj, sploh v tujini, komaj čakam, da pridem nazaj.

Vedno težje se tudi odpravim od doma, sploh če je tekmovanje v bolj oddaljenih državah.

Hči je že v osnovni šoli. Jo posebej vzpodbujaš h kakšni dejavnosti?

Ja, čas hitro teče. Kmalu ne bo več v osnovni šoli ...

Predvsem jo spodbujam, da svoj čas čim bolje izkoristi. Želim ji približati

naravo. Velikokrat skupni prosti čas preživljamo v hribih, daleč od množice ljudi, vsakdanjih skrbi, s prijatelji, sorodniki. Dejavnosti, s katerimi se ukvarja, si izbira sama.

Z Mojco jo omejujeva toliko, da si mora izbrati, kaj želi početi, da spozna, da vsega ne more in ne zmore početi.

V svojih odgovorih si bil na začetku pogovora precej skop. Je tudi to način življenja, racionalno trošenje?

Verjetno je takšen tudi moj način življenja, ja. Sem pa tudi po izobrazbi iz ekonomske stroke, tako da sem o varčevanju, racionalizaciji, stroških in podobnem tudi malo poučen.

Predvsem si skop pri besedah, kar se uspehov tiče. Se ti zdi, da ni prav, da se pohvališ? Vendarle gre za izjemne dosežke v življenju, poleg izredne discipline in obvladovanja telesa in duha.

Ja, nikoli nisem izpostavljaj svojih uspehov. Zelo sem vesel, ko nam kot ekipi uspe oddirkati dobro dirko in doseči temu primeren rezultat. Takrat mi je o uspehu ekipe in posredno tudi o individualnem uspehu lažje govoriti. Res pa ne morem nikoli izpostaviti samo sebe, saj gre resnično za šport, kjer posameznik, pa je lahko še tako fizično pripravljen, pogori, če ga ekipa ne sprejme oz. sotekmovalci ne sprejmejo kot del ekipe.

Imaš kakšen moto v življenju ali pregovor, ki ti pomaga ali daje novega zagona?

Nimam posebnega vodila v življenju. Želim biti dober človek, nočem nikomur škodovati, delati razlik med ljudmi. Vsem želim dobro. Vse, kar menim, da je dobro in prav, bi rad prenesel tudi na Piko.

Milojka Komprej

foto Dejan Tankli

december 2010

kavarna & šoštanj

List

Napovednik

PRIREDITEV

kabelsko razdelilni sistem šoštanj

Šoštanj.info
<http://soostanj.info>

KDAJ

ZVRST

KAJ

KJE

VABI VAS

četrtek, 2.12. ob 11:00 in 16:00	predstavitve	Dan odprtih vrat TEŠ	Termoelektrarna Šoštanj	Termoelektrarna Šoštanj
četrtek, 2.12. ob 16:00	pravljice	Pravljične ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
petek, 3.12.	predstavitve	Dan odprtih vrat muzeja	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
petek, 3.12. ob 14:00	delavnica	Otroška ustvarjalnica	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
petek, 3.12. ob 16:00	delavnica	Delavnice za otroke pod sloganom »Veseli december« in obisk Miklavža	Dom krajanov Skorno - Florjan	Društvo prijateljev mladine Skorno - Florjan
sobota, 4.12.	planinstvo	Srečanje vodnikov PZS Šaleške doline	Kraj bo objavljen na spletni strani PD Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 4.12. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : Mozirje (2. državna odbojgarska liga – ženske)	Telovadnica OŠ Šoštanj	Ženski odbojgarski klub Kajuh
nedelja, 5.12. ob 18:00	religija	Miklavž v Šoštanju – obdaritev otrok	Trg bratov Mravljakov	Turistično olepševalno društvo Šoštanj
torek, 7.12. ob 20:00	košarka	Elektra Šoštanj : Parklji (Povratna tekma 6. kroga pokala SPAR)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sreda, 8.12. ob 17:00	otvoritev	Otvoritev drsališča na rokometnem igrišču (žur s Čuki, drsalna revija)	Mestno drsališče	Občina Šoštanj
sreda, 8.12. ob 19:00	komedija	Stand up comedy night (Perica Jerković, Tin Vodopivec, Klemen Mauhler)	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 9.12. ob 16:00	pravljice	Pravljične ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 9.12. ob 19:00	pogovor	Galerijski večer (gost: pesnik Ivan Dobnik)	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj

četrtek, 9.12. ob 20:00	odbojka	Šoštanj Topolšica : SIP Šempeter (2. državna odbojcarska liga - moški)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojcarski klub Šoštanj Topolšica
sobota, 11.12. ob 19:00	košarka	Elektra Šoštanj : Hopsi Polzela (9. krog 1. A SKL oz. Lige Telemach)	Športna dvorana Šoštanj	Košarski klub Elektra
torek, 14.12. ob 16:30	delavnica	Ustvarjajmo in praznujmo skupaj	Avla OŠ Šoštanj	Vrtec Šoštanj
torek, 14.12. ob 19:00	pogovor	Literarni večer (gostja: Milojka Komprej)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
sreda, 15.12. ob 16:30	delavnica	Veseli december v igri in ustvarjanju	Avla OŠ Šoštanj	Vrtec Šoštanj
četrtek, 16.12. ob 16:30	predstava	Otroška predstava (Kuk Potovke: Ravbarjev dnevnik)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 16.12. ob 19:00	razstava in koncert	BOŽIČ JE... Razstava jaslic iz zbirke Zvoneta Čebula in koncert Okteta Zavodnje	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 17.12. ob 15:00	sejem	Božično novoletni sejem (animacije za otroke, predstava »Snežna vila«)	Mestno drsališče	Občina Šoštanj
sobota, 18.12. ob 18:00	odbojka	Kajuh Šoštanj : Mozirje (2. državna odbojcarska liga – ženske)	Telovadnica OŠ Šoštanj	Ženski odbojcarski klub Kajuh
sobota, 18.12. ob 19:00	košarka	Elektra Šoštanj : Maribor Messer (10. krog 1. A SKL oz. Lige Telemach)	Športna dvorana Šoštanj	Košarski klub Elektra
nedelja, 19.12. ob 16:00	koncert	Božično novoletni koncert (PO Zarja Šoštanj, Vlado Kreslin, ans. Slovenski zvoki)	Telovadnica OŠ Šoštanj	Pihalni orkester Zarja
ponedeljek, 20.12. ob 19:00	koncert	Božično novoletni koncert glasbene šole	Kulturni dom Šoštanj	Glasbena šola Velenje - oddelek Šoštanj
četrtek, 23.12. ob 16:00	pravljice	Pravljичne ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 23.12. ob 17:00	zabava	Predbožični žur z ans. Tapravi faloti in prihod božička	Mestno drsališče	Občina Šoštanj
četrtek, 23.12. ob 19:00	nastop	Nastop GŠ Sinti	Kulturni dom Šoštanj	GŠ Sinti
nedelja, 26.12.	planinstvo	Topolšica – Lomek – Sleme (pohod, lahka pot)	Okolica Šoštanja	Planinsko društvo Šoštanj
nedelja, 26.12. ob 18:00	religija	Žive jaslice v Skornem	Cerkev sv. Antona	Turistično društvo Skorno

Napovednik prireditve objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (C34) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>). Podatke o prireditvah pošljite na el. naslov: prireditve@sostanj.net.
KATEGORIJE PRIREDITEV: šport kultura in umetnost splošno

Muzej usnjarstva na slovenskem

Prvo leto delovanja Muzeja usnjarstva na Slovenskem

Nastanek muzeja

Po ukinitvi nekdanje Tovarne usnja Šoštanj je leta 2002 začel delovati Iniciativni odbor za ohranitev kulturne in tehniške dediščine TUŠ. Z leti je ideja prerasla v prizadevanje za ustanovitev muzeja, v katerem bo prikazana bogata tradicija usnjarstva na Slovenskem. Občina Šoštanj je leta 2007 sprejela odločitev o postavitvi muzeja v prostorih nekdanje tovarniške kopalnice. Večino sredstev je prispevala Občina Šoštanj, del pa je bil pridobljen na razpisu Evropskega sklada za regionalni razvoj. Prva faza Muzeja usnjarstva na Slovenskem je začela delovanjem 30. septembra 2009 pod okriljem Javnega zavoda Muzej Velenje, za javnost pa je bil odprt 19. novembra 2009. Otvoritev muzeja se je udeležilo zelo veliko obiskovalcev, kar priča o velikem interesu okolja, v katerem je delovala nekdanja TUŠ.

V enoti muzeja so zaposleni kustos Miran Aplinc, dve vodički in delavka za tehnične zadeve.

V letu 2011 bo Občina Šoštanj pričela aktivnosti za izgradnjo druge faze Muzeja usnjarstva na Slovenskem. S tem je pred snovalci vsebine predvidenih razstav zahtevna naloga – zbrati premično kulturno in tehniško dediščino s področja usnjarstva na Slovenskem.

Muzejske razstave

V muzeju sta postavljeni razstavi: Usnjarstvo v Šoštanju in Usnjarski stroji.

– Usnjarstvo v Šoštanju v prvem delu predstavlja kronološki pregled 210-letne tradicije usnjarstva v Šoštanju vse od ustanovitve Vošnjakove usnjarije leta 1788, vzpona v veleindustrijo do ukinitve tovarne leta 1999. V razstavi sta poudarjena pomen družine Vošnjak in vpliv tovarne na gospodarski razvoj Šoštanja, ki nosi svojevrsten pečat mesta z vonjem po usnju.

V drugem delu razstave so z ambientalnimi predstavitevami prikazani delavsko stanovanje, direktorjeva pisarna, Lujekova čevljarska delavnica, utrinki iz življenja in usode industrialcev Vošnjakov. Z delovanjem društev je predstavljeno kulturno in družabno življenje Šoštanjčanov, na ogled pa je tudi življenjski vsakdan delavca in njegove družine.

– Usnjarski stroji in naprave za predelavo kože v usnje so razstavljeni v zunanjem paviljonu. Časovno segajo v začetek 20. stoletja, v čas razmaha industrializacije na Slovenskem. Predstavitev zajema ogled in prikaz delovanja strojev ter pregled industrijske proizvodnje usnja.

– Usnjarstvo na Slovenskem je v nastajanju.

– Od kože do usnja je v nastajanju.

Prva obletnica odprtja muzeja

V prvem letu delovanja muzeja je bilo veliko dela vložene ga v popularizacijo muzeja v lokalnem in širšem okolju. Potekala so razna predavanja in predstavitve, dnevi odprtih vrat Slovenskih muzejev, Klepeti pod Pustim gradom, tradicionalni Katarinin sejem, ki ga je Občina Šoštanj v znak podpore organizirala na dvorišču Muzeja usnjarstva.

Foto: arhiv Muzeja

Pomembno je tudi sodelovanje s šolstvom na področju obiska in pedagoških programov, za kar za Muzej usnjarstva skrbi služba v okviru Muzeja Velenje. Muzej usnjarstva je tako obiskalo že 3.700 obiskovalcev. Pomembna naloga muzeja je tudi zbiranje in varstvo premične kulturne dediščine s področja usnjarstva. V Muzeju usnjarstva na Slovenskem bo v prihodnosti, s podporo in ob strokovni pomoči Tehniškega muzeja Slovenije, prikazana bogata tradicija usnjarstva na Slovenskem, kar je nacionalnega pomena. Za doseg tega cilja bo potrebno zbrati premično kulturno in tehniško dediščino s področja usnjarstva na Slovenskem in opraviti aktivnosti za postavitve muzejskih razstav, predstavitev muzeja in strokovno sodelovanje s podobnimi muzeji. V ta namen je bilo v muzeju organizirano srečanje predstavnikov usnjarskih mest, septembra leta 2011 pa bo v Šoštanju simpozij Usnjarstvo v gospodarstvu trgov in mest na Slovenskem.

Nove razstave

V preteklem letu je potekalo intenzivno zbiranje premične kulturne dediščine po različnih krajih na Slovenskem. V ta namen so vzpostavljeni stiki z institucijami in zainteresiranimi posamezniki, ki so muzeju donirali ali posodili več kot dvajset predmetov za zbirko Usnjarski stroji: cepilni stroj, raztegalni stroj, rezkar, brusilni stroj itn. Pri tem moramo poudariti dobro sodelovanje s Tržiškim muzejem, ki je posodil usnjarske stroje in orodja za razstave v Muzeju usnjarstva.

Rezultat zbiranja je tudi nova razstava Usnjarska orodja. Orodja so predmeti, s katerimi ročno opravimo delo. V razstavi so prikazana usnjarska orodja in pripomočki, katalogi strojev iz začetka 20. stoletja in usnjarska literatura. Delo usnarjev je bilo nekdanj v precejšnji meri povezano z vodo, delovni postopek pa je bil sestavljen iz številnih opravil in delovnih faz, pri katerih so uporabljali različna orodja. Pri luženju: pam, štrihavc, šeravc; pri strojenju: ausbošni nož; pri dodelavi pa: štosar, krocar, planširajzn, pantofli in stekleni gladilnik. V industrijski dobi so ročna orodja nadomestili stroji za množično proizvodnjo, danes pa je mnogim osnovno orodje za delo tudi knjiga, računalnik itn.

Vse navedene aktivnosti pa ne bi bile uresničene brez angažiranja Občine Šoštanj, Krajevne skupnosti Šoštanj, Muzeja Velenje, Termoelektrarne Šoštanj, mnogih posameznikov in strokovne podpore Tehniškega muzeja Slovenije.

Miran Aplinc

Foto: arhiv Muzeja

Odkritje spominske plošče pod kipom Marije Rožnovenske v Šoštanju

Na rožnovensko nedeljo, 3. oktobra, je KS Šoštanj na Trgu bratov Mravljakov v Šoštanju pripravila kratko slovesnost ob odkritju spominske plošče pod kipom šoštanjske Marije Rožnovenske. Dogodek je spadal v sklop prireditev ob občinskem prazniku in predvsem praznika KS Šoštanj. Slovesnosti se je udeležilo okrog 80 prebivalcev Šoštanja in okolice, v programu pa je sodeloval tudi cerkveni pevski zbor župnije sv. Mihaela.

Na začetku srečanja je predstavnik KS Šoštanj Bojan Rotovnik povedal, kakšen je namen srečanja, naštel dosedanje aktivnosti in nakazal delovanje KS v prihodnje. V letu 2011 je namreč pred nami velik izziv in praznovanje stote obletnice pridobitve mestnih pravic Šoštanja. S tem namenom je Krajevna skupnost Šoštanj ponovno prisluhnila in dala postaviti spominsko ploščo, kajti letos mineva tudi 20 let od vnovične vrnitve kipa na mestni trg. V nadaljevanju je Miran Aplinc nanizal nekaj podrobnosti o preteklosti šoštanjske Marije Rožnovenske. Spominsko ploščo so skupaj odkrili predstavnik KS Šoštanj Bojan Rotovnik, župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih ter naddekan monsignor in župnik Jože Pribožič, ki je ob koncu spominsko ploščo tudi blagoslovil.

Kot je neke zapisala Špela Kojc, je: »Marija svojim meščanom v ponos, saj jim daje upanje, vero in veselje. Bila je odvzeta in znova vrnjena. Zato njeno prisotnost še toliko bolj cenimo.«

Šoštanjska Marija Rožnovenska

Prihodnje leto bomo v Šoštanju praznovali 100 let mestnih pravic. Mesto, ki tudi navzven kaže te značilnosti, ima mnoge atribute in eden od teh je prav gotovo prepoznavna veduta starega mestnega jedra, kip Marije Rožnovenske. V trgu srednjeveške zasnove je nekaj premalokrat poudarjenih elementov, s katerimi bi lahko bil povzdignjen v enega najlepših na Slovenskem. K prepoznavnosti bodo prav gotovo pripomogle nove označevalne table, v samem trgu pa je morda postavitev spominske plošče pod kip Marije Rožnovenske premik k poznavanju zgodovine domačega kraja.

O prvi postavitvi kipa na trg ni najti jasnih in natančnih informacij. Vemo, da sta kip iz belega kraškega marmorja v 80. letih 19. stoletja dala postaviti zakonca Woschnagg. Prvotno je namenje stalo sredi trga, na mestu nivoja vode ob veliki poplavi. Šoštanj je bil v preteklosti pogosto poplavljen. Po štirinajstdnevnih nalivih oktobra leta 1887 je Paka močno narasla, tako da je bilo mogoče priti iz Družmirja v Šoštanj le s čolni in na konjih, voda pa je v spodnjem delu trga tekla kar skozi okna hiš. Marija Rožnovenska naj bi poslej varovala prebivalce Šoštanja pred povodnimi, ki pa so se ponavljale vse do regulacije Pake.

Po drugi strani pa časopis Jutro leta 1911 med drugim poroča, da je bil kip postavljen že na začetku 80. let, ko sta, navajamo, »stari Woschnagg in njegova gospa dala postaviti na šoštanjskem trgu soho sv. Marije z nemškimi napisom.« Kljub nasprotujočim podatkom o času postavitve pa lahko rečemo, da je bil za slovenske narodnjake najbolj sporen napis v nemščini. Ta in kasnejši napadi so seveda

družino potisnili na nasprotno narodno stran in za dolga leta povzročili nasprotja, ki so se ob vsakokratnih volitvah kazala v prav neverjetnih posledicah za prebivalstvo Šoštanja.

Ob tem se tudi poraja vprašanje, zakaj pravzaprav nemški zapis priimka Woschnagg. Vemo, da je imel Franz Xaver Woschnagg, to je mož, ki je dal postavil Marijin kip, brata Josipa in Mihaela, pomembna slovenska narodna buditelja, ki pa sta svoj priimek vse od časov šolanja podpisovala v slovenski obliki. Čeprav je bil uradni zapis priimka v matični knjigi v nemškem jeziku, pa je bilo v drugi polovici 19. stoletja osebno podpisovanje odvisno od opredelitve posameznika. Kljub nasprotovanjem obeh

Foto: Dejan Tonkli

narodnih strani pa je Marija Rožnovenska prebivalstvo združevala ob različnih javnih prireditvah. Zrasla se je s trgov, ki so ga v različnih zgodovinskih obdobjih poimenovali kot Glavni trg, Kralja Petra trg, Adolf Hitler Platz, spet Glavni trg in danes Trg bratov Mravljakov. Marija je prebivalstvo spremljala iz časov Avstro-Ogrske monarhije in pridobitve mestnih pravic leta 1911, prve svetovne vojne, Kraljevine SHS, gospodarskih kriz, druge svetovne vojne in osvoboditve. Nepoučeni pa so Marijo Rožnovensko poimenovali tudi kot Lurško Marijo in celo kot kužno znamenje.

Kip je bil odstranjen po drugi svetovni vojni leta 1952. Po kampanji proti Mariji Rožnovenski je nekaj posameznikov, ki jih je oblast podpirala, kip s podstavkom vred odstranilo. Od Občine Šoštanj naj bi ga odkupil kamnosek N. Šumečnik iz Družmirja, ki se je potem preselil v Slovenske Konjice. Šoštanjsko Marijo je oddal muzeju v Laškem, saj je bil takratni Zavod za spomeniško varstvo Celje mnenja, da je kip umetnina, ki jo je potrebno zavarovati. Za Šoštanjčane pa je bila s tem sled za Marijo izgubljena.

Povsem po naključju je nekaj let kasneje kip odkril ustanovitelj in upravnik Napotnikove galerije na osnovni šoli Biba Röcka, že pokojni učitelj likovne vzgoje Viktor Kojc. Shranjen je bil v grajskem stolpu in depoju muzeja v Laškem. Največja zahvala in zasluga, da je danes Marija v Šoštanju, gre prav Viktorju Kojcu in njegovemu poznavanju zgodovine mesta in prizadevanjem, da je treba Šoštanju vrniti tisto, kar je njegovo. 19. septembra leta 1972 je zaprosil Zvezo kulturnih organizacij Občine Laško in upravitelja muzejske zbirke dr. Pernata za vrnitev kipa Šoštanju. Prošnji je bilo ugodeno in kip je bil poklonjen mestu Šoštanj in Napotnikovi galeriji.

V naslednjih dneh so se Viktor Kojc in sokrajani kovač Ivan Šoln z ženo Justino, Mirko Ferk, Anton Ocvirk, Alojz Ocvirk, Alojz Dobnik in Zdravko Jevšenak odpravili v Laško z gasilskim vozilom gasilskega društva. Kip so srečno prepeljali v Šoštanj in ga shranili pri sodarju Jevšenaku. Sama Napotnikova galerija ni zbirala muzejskih predmetov, hranjenje pri Jevšenaku pa tudi ni bilo ustrezno. Iz korespondence iz novembra 1973 je razvidno, da je Viktor Kojc zaprosil Občinski komite ZKS Velenje za dovoljenje, da Marijin kip lahko predajo Župnijskemu uradu Šoštanj. Mnenje Občinskega komiteja ZKS je bilo: »da bi bilo najprimerneje kužno znamenje prenesti v velenjski muzej, kjer naj bi ugotovili izvor in uredili vso potrebno dokumentacijo.« Kip so predali, nato je bil v spremstvu milice in predstavnikov takratne Občine Velenje prepeljan na Muzej Velenje.

Ob koncu 80. let prejšnjega stoletja je KS Šoštanj, zanjo Matjaž Natek, začela aktivnosti za ponovno postavitev kipa na mestni trg. Leta 1988 je osem občanov z gasilskim vozilom kip prepeljalo v Šoštanj. Za obnovo skulpture je poskrbel Šoštanjčan kipar Franc Ravnjak. V nasprotju od prvotne postavitve so jo po Ureditvenem načrtu iz leta 1989 umestili na rob trga in jo usmerili proti severu. 24. junija 1990 je bila končno po 38 letih šoštanjska Marija Rožnovenska znova postavljena na trg, kjer stoji še danes.

Miran Aplinc

Podoba kulture

Bernard Sešel

Program Mestne galerije Šoštanj v letošnjem letu je v sredi novembra lepo zaokrožila kiparska razstava odličnega Bernarda Sešla iz Velenja. Odrptje je pospremil glasbeni program s strani Glasbene šole Fran Korun Koželjski, zbrane pa je nagovoril tudi »starosta« šaleških likovnikov akademski slikar Lojze Zavolovšek. Na koncu je spregovoril tudi župan in državnozborni poslanec Darko Menih, Matija Plevnik, umetnostni zgodovinar, ki je ocenil avtorjeva dela pa je med drugim dejal:

S pričujočo razstavo nas avtor povabi v svet kiparstva. Predstavljeni so posamezni, zaključeni kiparski sklopi, ki tvorijo homogeno celoto. Ti sklopi dokazujejo, da je Sešel kos vsem klasičnim prvinam modeliranja, kiparskega razmišljanja, ter obenem nakazuje širok ustvarjalni razpon; od popolnega, mimetičnega realizma plešočih figur in portretov, zametkov abstrahiranja pri človeški figuri, pa vse do premišljene redukcije upodobljenega motiva, do njegovih najbolj izraznih značilnosti. Plastikam pa so na razstavi dodane še študijske risbe, ki obiskovalcu pričarajo stopnjo pred samo realizacijo kipa.

Ustvarjalec je fasciniran nad človeško figuro v vsej svoji pojavnosti in izraznih možnostih. Kot izredno tehnično, likovno-formalno podkovan avtor v svojih malih plastikah nenehno išče napetost, s katero presega togo statičnost. Poleg tega pa s poudarjenimi atributi vzpostavlja polarnost med moškim in ženskim principom. Svojo tehnično zrelost dokazuje tudi z do potankosti izpopolnjeno tehniko žganja gline, ki jo nato patinira ter tako hudomušno poustvarja teksturo in barvo bron.

Avtorjeve izvorne prepoznavnosti ne gre iskati v njegovi realistični manieri, temveč v njegovih ženskih figurah. Le-te upodablja v vsej paleti

Foto: Dejan Tonkli

psiholoških oznak, včasih s precejšno mero navihanega humorja, drugič poudarja žensko zapeljivost z rahlo erotičnimi konotacijami. Morda najbolj značilne so Sešleve abstrahirane ženske figure, poudarjenih prsi in bokov, ki s svojo lahno razpotegnjeno S-linijo in s stilizirano eleganco asociirajo na poznogotske plastike t.i. »lepih madon«. Te plastike so zanimive tudi z ikonografskega vidika saj poosebljajo zlitje dveh kiparskih principov – lupin in praznin.

Bernard Sešel se je rodil v Završah pri Slovenj Gradcu, vendar je večino življenja preživel v Velenju. Član društva Šaleških likovnikov je postal leta 1985 in se po začetnih izpopolnjevanjih v risbi in sliki povsem posvetil kiparstvu. Predvsem je na njegovo kiparsko ustvarjanje vplival prof. Ciril Cesar. Velikokrat je samostojno uspešno razstavljal, zelo prepoznavna je bila njegova razstava na prostem v Prebodu, ljubitelji umetnosti pa ga lahko prepoznajo tudi v vidri, skulpturi, ki krasi park pred centrom Nova v Velenju.

Milojka Komprej

Opera v hiši

Opera Gledališki direktor, W. A. Mozarta v izvedbi Slovenskega komornega glasbenega gledališča, ki je bila v okviru abonmaja Lepi kamen na programu 10. novembra, je dodobra zadovoljila tako okuse ljubiteljev gledališča kot opere. Organizatorjem pa dodatno naložila, da v prihodnje pri izbiri programa posegajo tudi po takih delih. Zmotno je mnenje, da v Šoštanju nimamo zahtevne publike, kar se je dokazalo ravno na tej priložnosti. Opera je zvrst, ki ni na programu niti v dosegu vsak dan, a je očitno, da jo gledalci dobesedno potrebujejo. Pri tem seveda velja omeniti in pohvaliti zasedbo in izvedbo SKGG, ki je na odru Kulturnega doma v Šoštanju pričarala čudoviti svet opere, igre in odlične režije, ki je zasluga dr. Henrika Neubauerja. Scena in igralci so se prilagodili okolju, okolje pa je malo drugačno predstavo sprejelo z navdušenimi ovacijami. Ob odličnih glasovih, ki so preplavili dvorani je vsebina igre še najmanj pomembna, a vendar je bila dovolj razumljivo interpretirana, da so gledalci v dvorani z nasmehom spremljali dogajanje. Predstavo v Šoštanju je Slovensko komorno glasbeno gledališče izkoristilo za podelitev priznanja Sama Smrkolja Rebeki Radovan.

Foto: Dejan Tonkli

Priznanje Sama Smrkolja

Slovensko komorno glasbeno gledališče vsako leto v novembru podeljuje priznanje Sama Smrkolja katerega je tokrat prejela Rebeka Radovan, ki je po študiju na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani začela s študijem solopetja pri prof. Zlati Ognjanovič in komorne igre pri prof. Tomažu Lorenzu, ki ga je uspešno zaključila z diplomom. Potem se je pevsko izpopolnjevala še pri svojih starših, koloraturni sopranistki Leli Hafner Radovan in baritonistu Ferdinandu Radovan. Pozneje se je vpisala na pevski oddelek Akademije za glasbo v Ljubljani, kjer bo v tem šolskem letu

Foto: Jure Korošec

Foto: Jure Korošec

študij zaključila.

Že med srednješolskim šolanjem je nastopala in dobila nekaj priznanj. Leta 1993 je postala solistka SNG Opere in baleta v Ljubljani in od takrat oblikovala več kot dvajset najzahtevnejših sopranskih vlog. Posebej dragoceno je njeno delo na področju komorne opere in sodelovanje s Slovenskim komornim glasbenim gledališčem v kar petih predstavah. Od prvega sodelovanja kot Anžetova baba v Offenbachovem Čudežu v Kropi, se je posebej odlikovala v Streulovi operi Fantom v Händlovi hiši v vodilni vlogi Grofice Alcine, kot Madame Lange v Gledališkem direktorju

Wolfganga Amadeusa Mozarta, itd.

Rebeka Radovan sodi med vodilne pevke ljubljanske operne hiše in s svojim umetniškim in strokovnim pristopom pomembno prispeva tudi k popularizaciji komorne opere.

Ob prevzemu priznanja iz rok predsednika komisije v sestavi Franci Rizmal, Simon Robinson, in Jelena Boljubas in predsednika SKGG Sebastjana Podbregarja, se je zahvalila mnogim, ki so spremljali njeno kariero.

Milojka Komprej

Že peto leto Rastemo s knjigo

V mesecu novembru 2010 so učenci sedmih razredov OŠ Šoštanj v okviru državnega projekta »Rastemo s knjigo« obiskali Mestno knjižnico Šoštanj. Projekt spodbuja učence k branju književnih besedil. Zelo pomembno je, da sedmošolci doživijo obisk splošne knjižnice kot zanimiv in privlačen.

V šoštanjskem knjižnem hramu sta učence prijazno sprejeli knjižničarki Marjetka Blatnik in Andreja Kolenc, kjer sta jim najprej razkazali knjižnico, jih seznanili s pravili izposoje, predstavili vzajemni katalog COBISS/OPAC, s pomočjo katerega so morali samostojno v katalogu in nato na policah poiskati določeno gradivo.

Pokazali sta jim tudi, kako deluje knjigomat Biblio 24 in čemu je namenjen. Ob odhodu so vsi sedmošolci v okviru projekta »Rastemo s knjigo« prejeli knjigo Toneta Pavčka Majnice. Namen le-tega je namreč tudi »slovensko leposlovno delo vsakemu sedmošolcu«.

Knjižničarki Lidia Frelih in Brigita Grobelnik

Foto: arhiv OŠ

Luksisem

Drago Šumnik Luka, slikar in samorastnik se je z razstavo slik pod pomenljivim naslovom Luksisem predstavi v Mestni galeriji Šoštanj, Organizator je mesto domačemu slikarju namenil večer pred praznikom krajevne skupnosti Šoštanj, sedmega oktobra. Slikar se je predstavil z novjšimi deli in deli, ki jih je ustvarjal v času svojega izobraževanja za katere je likovno kritiko napisal umetnostni zgodovinar Matija Plevnik.

Ta je med drugim zapisal: *Prvi sklop predstavljajo dela v tehniki olje na platno, drugi sklop pa papir na platno. Obema likovnima vrstema so skupni motivi abstrakcije, ki asociirajo na nekakšen prakaos teme, v katerega se zlagoma vrinjajo barve, ki doprinesejo k začetnemu občutenju reda in veselja nad bivanjem. Nekatera dela se v svojem redu izkristalizirajo do te mere, da jih avtor upodobi kot mikroskopske povečave organskih gradnikov, nosilcev kozmičnega reda in z njim spokojnosti.*

Za Šumnikovo likovno snovanje je značilna izrazita samorastniška drža, ki pa je mestoma obogatena z izkušnjami likovnih izobraževanj in seminarjev. Rezultat tega »trka« dveh ustvarjalnih tradicij pa se zrcali v njegovih likovnih delih, ki jih zaznamuje izrazito prepoznavna avtorska gesta.

Temeljni karakteristiki njegovih slikarskih del sta izredna barvitost in nenehno hrepenenje, iskanje dinamičnega izraza vzdušja, ki se le poredkoma popolnoma umiri. Slednje je vidno v Šumnikovih divjih, širokih ekspresionističnih potezah čopiča, ki se ustavi šele ko osmisli vse kotičke medija. Ta zanj značilen horror vacui ustvarjajo tudi pastozni barvni nanosi, ki prevzemajo vlogo nosilca občutenja.

Pri Dragu Šumniku Luku ni viden zgolj napredek, temveč nova pot, ki jo slikar vztrajno razširja. Še vedno je pri njem izrazit kolorit in abstrakcija, a v njegovih potezah se odraža večja gotovost, izraznost in načrtnost, tudi

Foto: Dejan Tonkli

zaradi nekaterih izobraževanj pri akademskih slikarjih Marflaku, Tomanu in Todičevi- Luka se redno udeležuje različnih slikarskih srečanj in ex tempor. Za svoja pretekla dela in tudi nekatera, ki so pričujoča na razstavi je bil tudi nagrajen.

Na Zavodu za kulturo se zavedajo pomembnosti ustvarjanja in delovanja domačih avtorjev in ustvarjalcev in to misel je na odprtju potrdil tudi šoštanjski župan in državnozborni poslanec Darko Menih, v kulturnem dogodku pa so sodelovali tudi učenci umetniške gimnazije Velenje pod mentorstvom prof. Monike Krajnc Štih in godbeniki Univerze za III. življenjsko obdobje.

Milojka Komprej

Abraham v Lokovici

V nedeljo, 24. oktobra, je bila dvorana Doma krajanov v Lokovici nabito polna. Vsi so prišli na slavje, na praznovanje, slavljenci pa so bili moški pevski zbor Lokovica, ki letos piše že 50. obletnico delovanja in glasbenega ustvarjanja. Slavnostni koncert je povezoval znani voditelj Jure Sešek, nastopili pa so poleg moškega pevskega zbora še ženski pevski zbor, Rudarski oktet in oba zbora združena, nastopila pa sta tudi dva Klemna, Klemen Torkar in Klemen Grašič. Prvi je znani pevec ansambla Storžič, drugi harmonikar. Klemen Torkar je v duetu zapel skupaj z zborovodkinjo moškega zbora, Darjo Pečnik. Moški pevski zbor se je tako predstavil s pesmimi, kot so Vasovalc, Pleničke je prala in druge. Prav ob tej

priložnosti so poskrbeli tudi za nov videz zbora, ki ga nekako zamenjajo vsako desetletje. Posebno presenečenje so jim pripravile pevke ženskega pevskega zbora, ki so jim spekle torto in spesnile svojo pesem ter jim zapele.

Kako pa je bilo z zborom skozi čas? Mladi fantje so leta 1951 pod okriljem prosvetnega društva Lokovica ustanovili oktet. Prvi zborovodja je bil Rajgl. Nastopali so po raznih prireditvah v kraju in se tudi številčno spreminjali vse do danes, ko zbor šteje 14 članov. V teh letih se je razvrstilo kar nekaj zborovodij: Ivan Naraločnik, Justina Trobina, Alojz Satler, Ludvik Glavnik, Ivan Sevčnikar, Jelka Repenšek, leta 1987 pa je vodenja zbora prevzel Zdravko Zupančič, ki je zbor vodil kar 23 let. Zbor je ves čas deloval tudi kot gasilski pevski zbor, saj je kar nekaj pevcev tudi gasilcev. Na pobudo

g. Zupančiča je zbor začel leta 1992 sodelovati na revijah gasilskih pevskih zborov Slovenije. Skupaj z ostalimi zbori so posneli zgoščenko desetih pesmi, na kar so še posebej ponosni. Po Zdravkovi prerani smrti je zbor poiskal novo pevovodjo, po novem jim "dirigira" **Darja Pečnik**.

Kot je že bilo omenjeno, zbor šteje 14 pevcev. Ob tako slavnostnem jubileju je prav, da jih tudi naštejemo: Ivo Kortnik, Andrej Kešpret, Silvo Pirečnik, Franci Pečnik, Drago Koren, Jože Turinek, Marko Atelšek, Stanko Čreoznik, Mirko Hudej, Franc Jerič, Franc Kešpret, Janez Atelšek, Marko Brvar in Edo Grazer. Leta 2008 je zbor prejel občinsko priznanje, letos pa gasilsko priznanje Gasilske zveze Slovenije. Predsednik zbora, **Mirko Hudej**, se želi ob tem jubileju zahvaliti vsem pevcem in pevovodjem, ki so v vseh teh letih sodelovali v zboru in hkrati vabi nove pevce, naj se pridružijo tudi mladi, ki bodo doprinesli še več ustvarjalne energije. Moški pevski zbor nastopa po vseh prireditvah v kraju, že kmalu pa jih bomo lahko slišali na Božično-novoletnem koncertu v Lokovici.

Melita Hudej

Foto: arhiv OŠ

Dobrodelni koncert za pomoč družini Anžej v Gaberkah

V nedeljo, 14. novembra, je Kulturnica Gaberke organizirala dobrodelni koncert za pomoč družini Anžej, ki jim je sredi septembra pogorela stara hiša, nova hiša, ki je stala tik ob njej, pa je bila še nedokončana in neprimerna za bivanje. Sredstva, zbrana na dobrodelnem koncertu, bodo namenjena za dokončanje Anžejevega novega doma. Pester izbor muzikantov in dobrodelnost so napolnili dvorano Gasilskega društva Gaberke. Nastopili so: ansambel Spomini, ansambel Pravi fantje Vilija Mravljaka, ansambel Modrijani, ansambel Roka Žindre, ansambel Tapravi faloti, ljudske pevke Gaberški cvet in sekstet Vigred iz Vinske Gore. Program je povezovala Andreja Petrovič. Pred dvorano je bil postavljen pano, na katerem so bile razstavljene slike požara stare hiše in slike obnovitvenih del na novi hiši, ki so že stekla pred koncertom.

Foto: Z. Vrhovnik

Kulturnica Gaberke in družina Anžej se vsem dobrim ljudem zahvaljujejo za pomoč.

A. Grudnik

Foto: Z. Vrhovnik

Srečno Spev

»Srečno!« se je glasil pozdrav na letošnjem 8. tradicionalnem koncertu ansambla Spev, ki so ga člani ansambla pripravili v petek, 19. novembra, v večnamenski dvorani v Vinski Gori. Obeležili so njihovo 8. obletnico delovanja. Koncert je bil rudarsko obarvan, kar smo lahko razbrali tudi s slike na ozadju, ki jo je narisal Jože Napotnik. Poleg slavljencev so nastopili še: Prifarski muzikanti, Alpski kvintet, Malibu, Harmonikarski orkester Barbara ter Rudarski oktet. Ansambel Spev je skupaj s Harmonikarskim orkestrom Barbara in Rudarskim oktetom zapel in zaigral pesem Biti knap je lep poklic, po besedah direktorja Premogovnika Velenje Milana Medveda pa Spevci dolgujejo še eno pesem o "knapih". Koncert

je povezoval Franci Podbrežnik - Solčavski, ki je poskrbel tudi za humor in tako je večer ob dobri glasbi in odličnih glasovih prehitro minil. Veselimo pa se že 9. obletnice in naslednjega koncerta ansambla Spev.

Foto: arhiv

Melita Hudej

V kino v Velenje

V tem jesenskem času se v kinu vrta slovenski mladinski film z naslovom Gremo mi po svoje, ki smo ga posebej taborniki težko pričakovali. Vsebina filma je povsem taborniška in mnogi zabavni ter čustveni zapleti med zanimivimi otroškimi in odraslimi liki se odvijajo na osupljivo lepih lokacijah Triglavskega narodnega parka in stkejo himno naravi, čisti otroški duši, zdravi pameti, ljubezni, humorju in optimističnemu pogledu na življenje. Torej film, ki si ga taborniki in tudi ostali zagotovo morajo ogledati. Prav zaradi tega smo se v vodstvu Društva tabornikov Rod Pusti grad Šoštanj odločili, da organiziramo skupen ogled tega filma za vse naše člane. Odziv je bil enostavno neverjeten in je presegal vsa pričakovanja, saj se je ogleda filma udeležilo kar 96 šoštanjskih tabornikov. Kino predstava ob 17. uri, ki je bila rezervirana samo za tabornike, je bila razprodana v hipu, saj so jo do zadnjega kotička zasedli velenjski taborniki. Po dogovoru s Kinom Velenje smo šoštanjski taborniki zato

lahko rezervirali vstopnice za redno predstavo ob 19. uri in tako ob drugih gledalcih ponovno napolnili dvorano. Film je vse navdušil, saj se je izkazal kot odlični mladinski film, ki se povsem mirno lahko kosa z legendarnimi slovenskimi mladinskimi filmi, kot so Sreča na vrhvi, Poletje v školjki ...

Prav lepo je bilo opazovati 96 šoštanjskih otrok v rutkah in krojih, kako komaj čakajo na ogled tega filma. Vsekakor upamo, da v Sloveniji posamejno še kakšen tako dober mladinski film in da se skupnega obiska kina naslednjič udeležimo še v večjem številu.

Foto: SiNi

SiNi

Prva obletnica Muzeja usnjarstva na Slovenskem

19. novembra je minilo eno leto od otvoritve **Muzeja usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju**. V prvem letu je muzej obiskalo že 3700 obiskovalcev, v tem času pa so organizirali številna predavanja in predstavitve, dneve odprtih vrat, klepete pod Pustim gradom, srečanje predstavnikov usnjarških mest...

V preteklem letu so v muzeju tudi intenzivno zbirali premično kulturno dediščino po različnih krajih Slovenije. Vzpostavili so stike z institucijami in posamezniki, ki so muzeju podarili ali posodili več kot dvajset predmetov za zbirko Usnjarški stroji. Muzej tudi odlično sodeluje s Tržiškim muzejem, ki je posodil usnjarške stroje in orodja za razstave v Muzeju usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju.

Rezultat tega zbiranja je nova razstava v šoštanskem muzeju z naslovom Usnjarška orodja – gre za predmete, s katerimi ročno opravimo delo. Uradna otvoritev te nove razstave in dopolnjene razstave Usnjarški stroji je bila v soboto, 20. novembra 2010, ko je v Šoštanju – pred Muzejem usnjarstva – potekal tudi Katarinin sejem.

V Muzeju veliko pozornosti namenjajo tudi sodelovanju s šolami. Na pobudo Občine Šoštanj so si v teh dneh stalne muzejske zbirke v muzeju in v prenovljeni vili Mayer z vrtom z velikim zanimanjem ogledali otroci drugega starostnega obdobja Vrtca Šoštanj. Prenovljeno vilo je občina javnosti predstavila na ogled junija letos, do danes pa jo je obiskalo že več kot 1600 obiskovalcev.

Obe investiciji je Občina Šoštanj uspešno izvedla s pomočjo sofinancierskih sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj, prenovo vile Mayer pa tudi s pomočjo sofinanciranja Ministrstva za kulturo Republike Slovenije.

Tjaša Rehar

Foto: arhiv

Foto: arhiv

Finalisti za nagrado Horus

V sklopu letošnjega praznovanja 20. obletnice delovanja Slovenskega društva za odnose z javnostmi je bila včeraj v Ljubljani podelitev nagrade za komunikacijsko odličnost Prizma ter posebne nagrade društva. Skupaj z Inštitutom za razvoj družbene odgovornosti – IRDO in konzorcijskimi partnerji projekta pa so podelili tudi Slovensko nagrado za družbeno odgovornost Horus 2010. Slavnostna govornica je bila varuhinja človekovih pravic dr. Zdenka Čebašek Travnik.

Strokovna komisija pod vodstvom mag. Franca Hočevarja, svetovalca Predsednika Republike Slovenije za socialno in zdravstveno varstvo ter humanitarna vprašanja, je letos podelila nagrado v dveh kategorijah. Nagrado HORUS 2010 sta prejela UniCredit Banka Slovenija, d. d., v kategoriji velikih podjetij, in Abbott Laboratories, d. o. o., v kategoriji majhnih podjetij. Med velikimi podjetji se je na razpis prijavil tudi Premogovnik Velenje in se tudi letos uvrstil med finaliste.

Letos je na razpis prispelo 8 prijav: 5 prijav malih podjetij in 3 prijave velikih podjetij, ki se zavedajo družbene odgovornosti in jo vključujejo v svoje poslovanje. Ocenjevanje je potekalo v dveh ločenih krogih, poudarek je bil dan celovitim pristopom k družbeni odgovornosti, njihovim projektom, aktivnostim ter spremljanju učinkov. Med finaliste za Slovensko nagrado za družbeno odgovornost Horus 2010 so se uvrstila vsa podjetja, ki so dosegla najmanj 60 odstotkov vseh možnih točk v prvem krogu ocenjevanja. Letošnji finalisti so v kategoriji majhnih podjetij bili Xlab, d. o. o., Abbott Laboratories, d. o. o., Lotrič, d. o. o., v kategoriji velikih podjetij pa Premogovnik Velenje, d. d., Termoelektrarna Šoštanj d. o. o. in UniCredit Banka Slovenija, d. d.

Začetki družbene odgovornosti Premogovnika Velenje so v letu 1885, ko je lastnik premogovnika Daniel von Lapp zgradil več stanovanjskih zgradb za rudarje, leta 1892 je kupil parcelo za gradnjo bolnišnice, leta 1894 pa je bila ustanovljena še bratovska skladišnica. Mnogo kasneje, v petdesetih letih prejšnjega stoletja, je Premogovnik Velenje s svojimi zaposlenimi zgradil mesto Velenje.

Premogovnik Velenje je bil vedno podjetje z vizijo in strategijo, ne le glede svojega razvoja in uspešnega delovanja pri pridobivanju premoga, temveč tudi glede razvoja drugih dejavnosti, sodelovanja z lokalno skupnostjo ter glede skrbi za zdravega in zadovoljnega delavca. Podjetje tradicionalno podpira delovanje in razvoj dejavnosti v Skupini Premogovnik Velenje in lokalnem okolju, ki niso neposredno povezane z osnovno dejavnostjo.

Premogovništvo je po drugi svetovni vojni Šaleško dolino močno preoblikovalo, zlasti zadnji dve desetletji pa ji želijo nekdanjo podobo vsaj

delno povrniti z novimi vsebinami. Družbena odgovornost Premogovnika Velenje se najprej kaže tako v podjetju, notranji urejenosti, skrbi za dobre delovne razmere, za varnost in zdravje pri delu, v priložnostih za izobraževanje in usposabljanje, šport in rekreacijo ... Velik poudarek dajejo načrtnemu razvoju in uporabi najnovejših tehnoloških pristopov ter sodobne opreme v proizvodnem procesu. S tem omogočajo nadaljnjo humanizacijo delovnih procesov.

Pomembno je tudi pozitivno ravnanje z okoljem. To lahko domačini in obiskovalci opazijo na sprehodih po kolesarsko-sprehajalnih stezah ob brežinah jezer, ki so jih uredili, v športnih objektih in kulturnih hramih, ki jih je Premogovnik pomagal zgraditi, v različnih možnostih za udejstvovanje zaposlenih in družinskih članov, možnostih za šolanje in zaposlovanje otrok, delovanju Športnega društva in Kluba upokojencev. V okviru finančnih zmožnosti Premogovnik Velenje sponzorira klube, društva, ustanove v lokalnem in tudi širšem okolju. Načela trajnostnega razvoja so zapisali v poslanstvo družbe in se po njih ravna.

Tadeja Mravljak Jegrišnik

Foto: arhiv

Zapisani (v) glasbi

ALEKSANDRA CAVNIK

O mladi Aleksandri Cavniki ste zagotovo že vsi slišali. V srca in spomine se nam je vtisnila že leta 2001 z zmago na Orionu, po premoru pa se je leta 2008 ponovno vrnila na Slovensko popevko. Zase in za nas je obujala spomine.

Aleksandra, od kod izhaja tvoje veselje do glasbe in kdaj si se začela ukvarjati z njo?

Moje veselje do glasbe izhaja že iz otroštva. Oče je igral harmoniko, klaviature in pel v skupini. Njegove vaje sem tudi sama vestno spremljala in tako sem že kot otrok osvojila ogromno skladb. Starša sta vsekakor glavna krivca, da sem se znašla v glasbenih vodah. Spomnim se svojih prvih instrumentov. To so bile trobenta, citre, razna tolkala, kasneje klaviature. Nato pa je sledila glasbena šola, kjer sem se učila 8 let igrati klavir, klavirsko harmoniko ter akustično kitaro. Moja neizpolnjena želja pa je ostal saksofon, za katerega je kasneje preprosto zmanjkalo časa.

Katere so bil prve pesmice, ki si jih rada prepevala?

Moje prve pesmi ... To vprašanje me vedno znova nasmeji, saj tega ne bom nikoli pozabila. Zahvala pa gre seveda moji skrbni mami, ki je vse to shranjevala na kasetah. Že v vrtcu sem imela širok izbor, npr. Ježek teka, teka, Čebelice, Pika Poka Pika Polonica, Mamica je kakor zarja, Biseri sreče in še bi lahko naštevala.

Kdaj in kje si prvič nastopila?

Prvič sem nastopila v vrtcu. Moj prvi resnejši nastop pa je bil v prvem razredu glasbene šole s klavirjem s skladbico Mojster Jaka. Še danes se spomnim treme, zaradi katere mi je zastajal dih ...

Povej nam kaj o Orionu 2001 in zmagi, ki je najbrž spremenila tvoje življenje.

Orion, to je res lepa zgodba, ki je prav gotovo zaznamovala velik del mojega življenja. To je bil prvi resen nastop na Televiziji Slovenija. Orion je bilo glasbeno tekmovanje, namenjeno neznanim izvajalcem, ki so se želeli uveljaviti. Takrat sem imela komaj 14 let in bila sem še zelo prestrašena deklica, ki si ni upala verjeti v uresničitev svojih sanj. Že v osnovni šoli sem veliko pisala pesmi, nekatere sem uglasbila, druge ne. Sanje v vetru pa je bila ena izmed njih. S to pesmijo sem se tudi v akustični izvedbi predstavila na tem festivalu. V mesečnem tekmovanju so moje sotekmovalke bile npr. Vera Trafela, Monika Pučelj itd. Vse so imele za seboj že založbe. Jaz pa sem imela ob sebi le starše in posneto eno avtorsko skladbo. Ampak na koncu sem kljub ogromni tremi osvojila gledalce in poslušalce in pridobila naslov mesečne zmagovalk. V finalnem izboru Orionu pa sem zasedla 3. mesto s telefonskim glasovanjem ter prejela nagrado strokovne žirije za najvokalisto Orionove pesmi leta 2001. Veselje in sreča sta bili nepopisni.

Kako se je nadaljevala tvoja glasbena pot?

Moja glasbena pot se je istega leta, 2001, nadaljevala na Melodijah morja in sonca – otroški del, kjer sem zasedla 2. mesto s skladbo *Glasba je kot mavrica*. Leta 2002 sem se prav tako udeležila Melodij morja in sonca. Natopila sem na Fensu, najstniškem delu festivala, kjer sem prav tako zasedla 2. mesto strokovne žirije ter 1. mesto po radijskem glasovanju s skladbo *Ne laži mi*. Leta 2002 sem se udeležila tudi mednarodnega festivala glasbe v Črni gori, Zlatna pahulja, kjer sem nastopila s skladbo *Zapravljena priloznost*. V letu 2003 je sledil še mednarodni festival glasbe na Poljskem, kjer pa sem se predstavila s skladbo *Pesem za mir*. Nato sem imela nekaj premora zaradi študijskih obveznosti.

Nato sem se ponovno odločila za solo kariero in se leta 2008 predstavila na Slovenski popevki s skladbo *Se tudi tebi to dogaja?*. Glasbo je napisal Marino Legovič, besedilo Damjana Kenda Hussu, aranžma pa Grega Forjanič. Že leto kasneje sem bila ponovno sprejeta na Slovensko popevko s skladbo *Preproste stvari*. Avtor glasbe te pesmi je Marjan Hvala, avtor besedila Damjana Kenda Hussu, avtor aranžmaja pa Jaka Pucihar. Istega leta sem nastopila še na Melodijah morja in sonca s skladbo *Bežen pogled*.

Imaš nekaj lastnih skladb. Koliko? Kje si se predstavila z njimi?

Lastne skladbe sem pogosteje predstavljala v mlajših letih. Vsekakor sem jih velikokrat prepevala ob spremljavi klavirja in kitare na kakšnih kulturnih prireditvah. Te skladbe so *Sanje v vetru*, *Ptica mojih sanj*, *Zapravljena*

priloznost, *Pesem za mir*.

Večkrat smo te že lahko videli na Slovenski popevki. Kakšno je doživetje peti skupaj z orkestrom?

Na Slovenski popevki sem se predstavila kar dve leti zapored, kot sem že omenila. Leta 2008 s skladbo *Se tudi tebi to dogaja?* in leta 2009 s skladbo *Preproste stvari*. Ta mi je še posebej prirasla k srcu zaradi svoje pristnosti in topline, ki jo izraža. Festival Slovenska popevka je meni osebno eden izmed najprestižnejših festivalov v Sloveniji, saj se skladbe v celoti izvajajo v živo in občutek na odru je preprosto čaroben.

Festival Ema te ne zanima?

Festival Ema je zgodba zase. Moje osebno mišljenje je, da bi moral ta festival biti na veliko višjem nivoju, kot je trenutno. Žalostno je, da se je spremenil v nekakšen cirkus in tukaj glasbeno znanje nima bistvene vloge več, kar pa je seveda zelo žalostno. Kljub vsemu se lahko pohvalimo z izvrstnimi zmagovalkami, kot sta Darja Švajger in Nuša Derenda, ki prav gotovo potrjujeta izjemo. Osebno me ta festival ne zanima. Mogoče je to tudi neke vrste moj osebni protest, saj si želim, da se tukaj resnično nekaj spremeni na bolje.

Je v načrtu zgoščenka?

Zgoščenka je bila v pripravi že dvakrat, ampak nikoli ni uspela ugledati luči zaradi takšnih in drugačnih nasprotnih interesov. Zato mislim, da se vse zgodi z razlogom in ob pravem času takrat, ko se to preprosto mora zgoditi. Pustimo se presenetiti.

Kdo piše glasbo in kdo besedila tvojih pesmi?

Glasbo sta do sedaj ustvarjala Marjan Hvala in Marino Legovič, aranžmaje so prispevali Olja Dešič, Marjan Hvala, Grega Forjanič in Jaka Pucihar, avtorja besedil pa sta bila Domen Janc, Damjana Kenda Hussu, nekaj besedil pa sem napisala tudi sama.

Kakšni so načrti za prihodnost, pripravljate kaj posebnega, lahko pričakujemo kdaj tudi kakšen duet?

Prihodnost naj ostane še nerazkrita, absolutno pa z leti ideje zorijo in lahko pričakujete tudi kaj bolj zanimivega.

Bi za konec kaj dodala?

Rada bi se zahvalila. Posebna zahvala prav gotovo gre moji družini, ki me vsa ta leta podpira in mi stoji ob strani tudi takrat, ko življenje postane oblačno. Iskrena zahvala tudi vsem avtorjem in glasbenikom, ki so na kakršen koli način prispevali k ustvarjanju teh projektov. Zahvaljujem se tudi vsem sponzorjem, ki so me do sedaj finančno podpirali, in seveda moji modni oblikovalki Bogdani Jurkovnik, ki vedno poskrbi, da se na odru počutim čudovito in sproščeno v njenih kreacijah.

Brez vas mi ne bi uspelo uresničevati svojih sanj. Iz srca se vsem zahvaljujem za nesebično pomoč.

Sama pa Aleksandri želim še veliko osebnih in glasbenih dosežkov, da bi lahko še velikokrat stiskali pesti in navijali za njeno zmago.

Melita Hudej

Iz prejšnjega stoletja

Slišalo se je »sik, sik«, noč in dan

Bele Vode naj bi dobile ime po vodi, včasih menda belo obarvani zaradi apnenca. Izvir te vode (danes ni več »bela«) je pri belovoški cerkvi, pod Valentinovo kapelo. To vodo so na začetku prejšnjega stoletja, morda že prej, speljali do višje ležeče kmetije Belovošek. Kako? S pomočjo »imenitne« naprave, ki je ni bilo daleč naokoli. Imenuje se hidravlični oven, »bider«.

Oven je naprava, ki na enostaven način prečrpava vodo na višji nivo brez tujega pogona – izključno s pomočjo energije vode. Že od nekdaj in še danes se uporablja tam, kjer ni druge možnosti za preskrbo z vodo. Podani morajo biti primerni fizikalni pogoji: velika količina vode, velika hitrost vode in zadostna višinska razlika za optimalno delovanje. Oven deluje v razmerju 1 : 7 (voda mora imeti 1 m padca, da dvigne vodo 7 m visoko). Naprava naj bi dobila ime po zvoku, ki ga oddaja: kot bi se trkala dva ovna. Pri Vrhòrniku nad Podgorjem je oven ropotal: »klop, klop«. Pri Belovošku pa se je slišalo: »sik, sik«, noč in dan.

Belovošek je menda edina kmetija v Belih Vodah, ki ima vodo prenizko: »Na gruntu je več zajetij, ampak so vsa prenizko.« Pri kmetiji je sicer studenec, ki pa v sušnih obdobjih presahne. Zato so še okrog leta 1950 s pomočjo ovna črpali vodo do Belovoškovega hleva. Oven je bil nameščen v bližini današnjega župnišča, približno 50 m pod izvirov Bele vode. Postavljen je bil v majhno betonsko stavbo, ki je danes zasuta.

Voda je iz izvira do ovna, od tam pa do kmetije tekla po colskih železnih ceveh, vkopanih v zemljo. Oven je potiskal vodo dobrih 150 m daleč, 30 m višinske razlike. Pri hlevu se je voda počasi, v sunkih in ne stalno, iztekala v korito. Poleg napajanja živine so jo uporabljali v gospodinjstvu: za kuho, pomivanje in pranje.

Neko zimo okrog leta 1955 je oven zmrznil, počil in obstal. Bil je pokvarjen kot že večkrat prej. Tudi če bi ga popravili, bi zaradi na novo speljanega vodovoda (»ko so vzeli

Belovoškov oven je bil v majhni betonski stavbi (s 15 cm debelimi zidovi, dimenzije 1 x 1 m in 80 cm višine), ki je bila ob straneh do polovice, zadaj pa do vrha zasuta z zemljo. V celoti je bila vidna ravna betonska streha (na fotografiji levo spodaj). Odprtina spredaj je bila zaprta z lesenimi vratci. Po letu 1990 je bilo območje s stavbo zasuto. Fotografijo hrani I. Rezoničnik.

Oven je zelo zanimal belovoške fante, ki so ga hodili gledat na poti v šolo. Nekateri pripovedujejo, da je bilo vidno le ohišje ovna (buča iz sive litine z dvema cevema). Drugi se spominjajo litoželezne, črne in sikajoče naprave z ventilil. Pri Belovošku so ovna vsaj enkrat zamenjali, ker se je pokvaril. Ohišje predhodnega pokvarjenega ovna so uporabili pri zidavi ene od stavb na kmetiji. Ilustracija: Rok Poles

vodo») oven zaradi premalo vode ne mogel več delovati. Preskrba z vodo se je takrat za Belovoške vrnila v čas pred ovnom, ko so morali k precej oddaljenemu studencu pod kmetijo dvakrat dnevno goniti napajat živino in daleč gor nositi vodo za potrebe gospodinjstva.

Le pri Belovošku so imeli ovna, ostale samotne belovoške hribovske kmetije pa so se oskrbovale z vodo vsaka na svoj način: Pri Savineku so imeli vodo napeljana 600 m po lesenih ceveh. Te so bile dvignjene približno meter nad zemljo. Macesnivi hlodi so imeli premer okrog 22 cm in so bili dolgi 4 do 5 metrov. vzdolž hloda je bila na sredini zvrtna luknja s premerom 35 mm. Te cevi so delali na stolici s trimetrskim svedrom, ki so ga zavrtali v hlod z obeh strani. Ko so vmes večkrat čistili ostružke, je mojster po njih natanko vedel, v katero smer mu je zamaknilo sveder. Kjer so bili hlodi staknjeni, je bil železen obroč okrog 10 cm premera, ki se je zajedel z eno stranjo v en hlod, z drugo pa v drugega, tako da cev ni puščala. Cevi so bile speljane pod rahlim padcem. Končale so se pod napuščem hleva, kjer je bilo korito za napajanje živine, v njem pa so tudi spirali perilo. Pri koritu je bil 1 m visok lesen steber. Iz njega je horizontalno, nekoliko nagnjena navzdol, molela še lesena cevčica, »taterman«, iz katere je iztekala voda. Lesene vodovodne cevi so pri Savineku uporabljali do okrog leta 1960, ko so gnili les zamenjali s pocinkanimi cevmi.

Pri Počivalniku so imeli betonski vodovod, ki so ga leta 1908 betonirali na mestu samem. Dolg je bil 1 km, cev je bila v enem kosu. Vkopana je bila v zemljo do 20 cm in zasuta, da pozimi voda v njej ni zmrznila. Od studenca do Počivalnika je rahel padec. Najprej so v zemljo skopali linijo za vod, spodaj so nametali beton. Okrog dolge palice 35 mm premera so nadevali beton, palico posukali in potegnili ven. Vsakih 10 ali 20 m so pustili na vrhu cevi odprtino za zračenje in čiščenje z žico, če se je kje cev zamašila. Na odprtino so dali kamen in malo betona – naredili so zamašek, ki je poklopil odprtino in se ga je dalo odstraniti. Voda, ki je bila pitna, je bila speljana na domačijo, kjer so sicer imeli samo deževnico ali pa so morali nositi vodo iz studenca. Voda je pritekla po betonskem žlebu v korito, končna cev pa je bila lesena. Betonsko cev so sčasoma razlomile korenine dreves, ki so rasla v bližini. Na poškodovanih delih so jo nadomestili s pocinkanimi. Tak sistem so uporabljali do okrog leta 1965.

Podnapis k fotki, čim bolj na veliko, če je možno (Foto: Š. Poles): Ohranjen del betonske vodovodne cevi iz leta 1908. Hrani A. Lenko.

Na Štahnčjem, pri Kozamurniku in Gornjem Brložniku so imeli pred drugo svetovno vojno, najbrž pa tudi že pred prvo, vodo speljano do kmetije po strugi. Potok je bil od Štahnčeta oddaljen 1 km, voda pa je tekla po 0,5 m širokem skopanem koritu po hribu. Struga je vidna še danes. Pri Razpodovniku pa so imeli v bližini hiše vodnjak, iz katerega je bila napeljana cev neposredno v kuhinjo stare hiše, ki je danes podrtá.

Pripovedovali so: Ivan in Vera Rezoničnik, Andrej Lenko, Zvone Čebul. Zbrano v oktobru 2010.

Zbrala in zapisala Špela Poles

Nove knjige

Zgodbe kot roman

Petek 19. novembra ob 19. 19, kot je domiselno zastavila literarne dogodke velenjska knjižnica, je bila gostja pesnika, urednika in enega najboljših poznavalcev literarne ustvarjalnosti Šaleške doline Iva Stropnika, »naša« Milojka Kompreg s svojo novo knjigo z naslovom *Kot žaba na avtocesti*.

Enourni pogovor pred številno publiko in ki se je v sproščenem vzdušju nadaljeval ob obloženi mizi peciva in drugih dobrot iz pisateljčine kuhinje, je z brenkanjem in petjem prekinjala še ena pesnica, ki je stopila na velenjsko literarno sceno, Mojca Marš.

Vse povedano pa ne bi bilo omembe vredno, če ne bi bilo posvečeno novi, drugi knjigi Milojke Kompreg, ki je sicer zbirka kratkih zgodb, a jih je mogoče brez veliko domišljije prebrati v enem zamahu, kakor roman.

Druga knjiga je običajno polna »frustracij«, ki jih pusti za sabo literarni prvenec, a Milojka je težavo premagala zelo suvereno. Vsebinsko, vsaj

Foto: Mojca Marš, Ivo Stropnik, Milojka B. Kompreg

Foto: Mirela Kruško

glede na prvo knjigo, sicer ni naredila preboja. Kar pa niti ni bilo treba, saj je Milojkino pisanje sveže in berljivo, pogosto na prvo žogo »lahko« in humorno, a z ostrimi rezi realnosti, ki se kažejo v samoironičnih vložkih. To je tudi glavno vezivo kvalitete.

Je pa pisateljica naredila zelo velik premik v strukturi in formi svojega zapisa. Iznašala je zelo berljivo "formulo", ki ustreza našemu razdrobljenemu načinu bivanja. Zgodbe so namreč nanizane kot jagode na ogrlico, zato delujejo strjeno ter avtonomno. A kljub trdni povezanosti zgodb, knjigo lahko beremo ali od začetka do konca, ali pa kjerkoli in kadarkoli. Zato je ta forma sama po sebi tudi zrcalo našega vsakdana in zato toliko pomembnejša. O vsebini sami pa smo pisali že v 9. številki Lista.

Knjiga Kompregjeve bo zdaj zaživela svoje življenje, brlci, sladokusci pa z zanimanjem in radovednostjo čakamo na tretjo Milojkino knjigo.

(p)

Preblisk treh desetletij

Hinko Jerčič je... huh, kaj vse je Hinko Jerčič!

Vmes pa piše pesmi. Že tri desetletja. In ravno, ko sem bil jaz že malo otožen, da kljub svoji prislovični organizacijski žilici, ne bo spravil skupaj zbirke pesmi, nas je zelo prijetno presenetil z imenitno zbirko *Prebliski trenutkov*. Knjigo mu je pomaga urediti prizani pesnik mlajše generacije Jure Jakob, oblikovala in opremila pa mu jo je hčerka Anja, akademska slikarka in je skoraj nemogoče, da izpod treh tako suverenih umetnikov ni prišla zgledna knjiga, ki je nekaj posebnega. Poiščite jo. Ne bo vam žal!

Hinko Jerčič, kot pesnik, sodi v širok krog navzven neujeljavljenih slovenskih pesnikov, kar pa ni posledica njegovega, denimo manj kvalitetnega pesništva, temveč predvsem dejstva, da on kot avtor nikoli ni kazal velikih ambicij, da bi se v slovenskem literarnem prostoru zaokroženo predstavil s svojim pesniškim opusom, ki je glede obsega spoštovanja vreden, a žal raztresen predvsem v »regionalnem revijalnem« tisku.

Jerčič, čigar poezija se me kot bralca, ciklično dotika od leta 1985, je zgodaj izrisal svojevrsten, precej jasen in nekompliran pesniški izraz. Z besedami je racionalen, na meji minimalizma in pogosto se hote ali nehoite spogleduje z

vzhodnjaško kratko formo haikuja. Prevladuje značilnost občutka, da pri njegovem pesnjenju nikoli ne gre za v naprej načrtovano akcijo, temveč resnično za prebliske in navdihe, v katerih se spretno izogne »klišejskim« izpeljavam, in za katere se pogosto zazdi, da se giblje na samem njihovem robu.

Vsebinsko so njegove pesmi pretežno odsev

(družbenega) dogajanja, zato tudi vedno po svoje angažirane, vendar vedno brez globokoumnih moraliziranj ali iskanj »rešitev«, ki jih seveda ni. Zgolj opazuje, beleži in na tej ravni se zdi, da se srečuje s svojo drugo veliko umetniško ljubeznijo – fotografijo.

Za Hinkove pesmi je ob naštetem mogoče reči, da so zato originalne in so se razvile znotraj te, za pesnika značilne poetike ter so odmaknjene od včasih skoraj poplavnega toka vsakovrstne poezije, ki se ravno v teh »obrobni pesniških pokrajinah«, staplja v precej podobno si množico pesemskih poskusov. Jerčič je vedno iskal izvirnost, ne da bi opozarjal nase, pač pa da mi na ta način opozoril na pesem samo in vse kar ta bralcu prinese s sabo. Ali kot v pesmi zapiše: *To ni pesem. / Je izvir bistre vode / visoko v bregovih, / daleč nad ukročeno reko.*

Hinko je svojo zbirko pospremil s precej tople predstavitevijo v knjigarni Kulturnica, kjer nam je njegove pesmi brala Dagmar Vrtačnik, potem pa se stopili v prijetnem klepetu ljubiteljev poezije in njegovih domačih, ki so ga prišli pozdraviti z njegove domače Mute.

Peter Rezman

Dagmar Vrtačnik, Hinko Jerčič in Peter Rezman

Foto: Sebastjan Kurmanšek

Iz/beremo

Peter Rezman

Pristanek na kukavičje jajce

Saj najbrž že veste – Peter Rezman je izdal novo knjigo! Roman *Pristanek na kukavičje jajce* je izšel pri založbi Litera letos jeseni. Jesen je sploh krasen čas...na drevju zori sadje, v založbah pa nove zgodbe.

Ko sva se pogovarjala, katero knjigo bi predstavila tokrat in je predlagal svoj roman sem rekla OK, pa bom...hm...zdaj pa zavlačujem in poskušam odmisлити, da je zgodbo napisal nekdo, ki ga po defaultu poznam že celo življenje! :)

„Knjiga je knjiga je knjiga“ bi rekla Gertrude Stein, (ampak meni tale knjiga ni samo knjiga), pa naj še tako racionalno gledam...mah, bom poskusila.

No, pa dajmo.

Zgodba je postavljena v Dolino, „nesrečno Dolino“, kot jo poimenuje avtor, ki *leži med Kozjakom na vzhodu in Smrekovcem na zahodu*. Dolino torej poznamo vsi, ki tu živimo, vemo katere vasi so izginile, večina ve kje je Ležen in vsi smo že slišali za Divje jage (še zdaj se jih bojim). V Dolini živijo ljudje, ki jim čas in prostor odžirata in odmerjata Šaht ter pogrezajoča se zemlja.

Roman je razdeljen v tri dele: Jezero, Seme in Ležen. V prvem delu spoznamo akterje zgodbe, ljudi, ki se (z)najdejo na „prelomu časa“, ko smo se zibali med ideološkimi spremembami. Vsakdo od nas je že kdaj spoznal kakšnega od njih...navadne ljudi, ki na prvi pogled izgledajo nekaj posebnega, pa so v resnici njihove vloge že vnaprej nekako določene, kot da jih nosi tok - usoda? Sprijaznjenost tipa: „ker tako pač mora biti in vsi tako živijo“?

Glavni lik - Koder, izbira in režira gledališke igre, ki jih uprizarjajo na odru gasilnega doma, (ki v resnici ni oder ampak garaža za intervencijska

Več o romanu
lahko izveste na naslovu:
pristanek@gmail.com

vozila), in šteje leta do penzije. Še pet jih je. Pet let, katerih odštevanje prekineta bolezen in angažiranje žene Mojce, da si podredita podjetje *Jezerček d.o.o.* (hčerinsko podjetje Šahta) skupaj z najbližjimi prijatelji, s katerimi tvorijo *verigo ljubezni in zaupanja*. V verigi ima vsak svojo vlogo: Balun, Diprot, Armstrong, nesrečni Tica Penica, navsezadnje tudi dekle v katero se Koder zagleda – Majnica. Skupaj sodelujejo na sestankih krajevne skupnosti, veliko razpravljajo, veliko besed izmenjajo ampak malo povedo. Bistvo ostaja v ozadju, v Kodru pa začenja vreti. Prebija se, preživlja dni, in vstaja iz mehke postelje, dokler koprene njegovega časa ne razburka Majnica, mlado privlačno dekle v nočnem baru. Ko za prevaro izve Mojca, se ujame v spiralo opravičevanja in kesanja, ustanavljanja podjetja, in dvomov o načrtani poti; poti, ki je nekako ni izbral. Zdi se, da mu je vsiljena. Kot kukavičje jajce. In pristal je natanko nanj.

Zgodba je na nek način grenka, ampak nikakor patetična, Peter ves čas vleče bralca iz udorov usmiljenja s humornimi vložki - vendar to ni prostaški humor...je bolj podobno humorju Paasilinna. Prav tako so dialogi duhoviti in iskriivi...ampak vseeno pride finale.

Peter
Rezman

Pristanek na kukavičje jajce

PIRAMIDA

Vendar! Na koncu ni konca. Ni zaključka. No, mislimo si lahko, kaj je Koder naredil z lepilnim trakom, sedemmetersko cevjo, vrvjo in olfa nožem. Vendar tega Peter ne ubesedi. V knjigi se ne udejani. Koder se po večurni vožnji po Dolini ustavi, *ugasne motor avtomobila, skloni glavo na prsi in stisne oči do črnega. Kot včasih, v jami.*

V spremni besedi je zapisano, da se najdemo v *nekakšni mešanici kralja na Betajnovi, Dogodka v mestu Gogi in Izginulih duš*. V „malih“, navadnih ljudeh je lahko več kot se vidi na prvi pogled.

Tukaj si bom dovolila napisati, da je knjiga po mojem skromnem mnenju našla pravi kraj in časovni okvir.

V nesrečni Dolini se dogaja.

Za pokušino:

Strehe so se preklale in ljudje so zbežali s svojih domačij. Tam so puščali v pozabi svoje korenine, zgodbe, srečo in bolezn, burne spomine in mirno življenje ter se čez noč pomešali z množico prišlekov, ki jih je šaht odšel iskat vse do bosanskih gozdov. Povabil jih je v rdeče-rumene avtobuse s hidravličnimi vrati in odložil v novem mestu. Zdaj vsi skupaj kolobarijo v stanovanjskih čebelnjakih, se srečujejo na širokih sivih ulicah in v zelenih parkih, v katerih vznikajo nove in nove betonske kocke. Skupaj občudujejo mesto in od vsega najlepši aluminijasti nebotičnik brez balkonov. Na njegovem vrhu kraljuje dvoje prekržanih kladiv in velik napis v zeleni barvi. Srečno.

Maja Rezman Huremović

Mesec požarne varnosti

Na obisku pri gasilcih

Mesec oktober je mesec požarne varnosti, zato smo se v Vrtnu Mojca v Gaberkah odločili, da obiščemo PGD Gaberke in podrobneje spoznamo delo gasilcev.

Gasilci so nam razkazali gasilski dom, nam pokazali gasilsko obleko in obutev. Eden od gasilcev pa se je pred nami tudi oblekel, si nadel še čelado in uporabil dihalno masko. Prav tako so nam gasilci pripravili vajo za gašenje požara, v kateri so sodelovali otroci in z vodno cevjo merili v tarčo. Pokazali so nam, kako deluje gasilni aparat in kako ga pravilno uporabljamo. Za konec, otrokom pa najbolj zanimiv, je bil gasilski avto, ki so nam ga razkazali in nas z njim peljali po Gaberkah, pri tem pa so sprožili še sireno in modre luči. Otroci so bili navdušeni, veliko so se naučili in si zapomnili, da v primeru požara pokličejo številko 112.

V popoldanskem času pa smo se tudi strokovne delavke udeležile in sodelovale v vaji reševanja iz našega vrtna. Gasilci so nas pri tem seznanili, kako ravnati v primeru požara, za katerega upamo, da ga nikoli ne bo.

PGD Šoštanj pa so poleg otrok obiskale tudi sodelavke Lista ter se skupaj z županom v gasilski lestvi dvignile visoko nad mesto...

Živimo z naravo

Slovenska čebelarstva zelo delovna

Sedanje vodstvo Čebelarstva Slovenije, v katerem so številčno zastopani tudi čebelarji Čebelarstva Slovenije SA-ŠA, spodbuja aktivnosti na številnih področjih in njihovo uresničevanje na regijskih posvetih predstavi čebelarstvom. Tako so v petek, 19. novembra, v Mozirju pripravili regijski posvet za širšo celjsko regijo.

Regijo sestavljajo štiri območne čebelarstva zveze, v katere je združenih 39 čebelarstev. Njihovi predstavniki so se udeležili srečanja v Mozirju. V imenu gostiteljice Čebelarstva Slovenije SA-ŠA je udeležence pozdravil predsednik Franc Šmerc, ki je tudi podpredsednik slovenske čebelarstva organizacije. Med drugim je podal kratek oris delovanja tukajšnje čebelarstva zveze. Omenil je organizacijo Čebelarstvenega praznika in tematsko razstavo, ki so jo v sklopu praznika pripravili. Oba dogodka sta bila maja v Velenju in sta privabila številne obiskovalce iz cele Slovenije. Povedal je še, da je naša zveza v okviru projekta Leader in s sofinanciranjem evropskega kmetijskega sklada izdala brošuro in DVD s čebelarstvo tematiko.

Boštjan Noč, predsednik slovenskih čebelarjev je nato s pomočjo video projekcije predstavil realizacijo za letos načrtovanih dejavnosti. Skoraj vse naloge so bile uspešno izvedene ali so v izvajanju. Izredno se je izboljšala komunikacija z nekaterimi pristojnimi ministrstvi, predvsem s kmetijskim ministrstvom, treba pa bo urediti še področje čebelarstva zakonodaje, je povedal Noč. Prav tako ni dovolj posluha za nekatere čebelarstva pobude na ministrstvu za okolje in ministrstvu za zdravje.

Veliko je bilo narejenega na področju izobraževanja in usposabljanja čebelarjev. Predstavniki slovenskih čebelarjev pa so bili dejavni tudi v okviru evropske unije, kjer so se udeležili prve konference čebelarstva organizacij. Dobro potekajo projekti kot je medeni zajtrk in podpis peticije za ohranitev čebele kranjske sivke, v katerem so zbrali okoli 30.000 podpisov in jih predali kmetijskemu ministru.

V dveh letih jim je uspelo članstvo povečati za skoraj 700 članov. Pridobivanje novih članov je naloga tudi za naprej. Samo osveščeni čebelarji, ki čebelarijo v skladu s higienskimi smernicami zdrave in varne

hrane in svoje čebele zdravijo na ustrezen in strokovno preverjen način, lahko potrošnikom zagotavljajo kakovosten med.

Toliko povečanje članstva gre pripisati intenzivni promocijski dejavnosti. V letošnjem letu je bilo samo v tiskanih medijih, brez vseh televizijskih in radijskih oddaj, objavljenih 1073 člankov o čebelarstvu tematiki.

Kot menijo v čebelarstvih krogih, je dobrodelna promocijska akcija medenih zajtrkov, ki so jo letos izvedli že četrtrič pripomogla k večji prepoznavnosti pomena čebel kot opravevalk in njihovih pridelkov med najmlajšimi in njihovimi starši, vzgojitelji ter učitelji. Verjetno je ta akcija delno tudi razlog za povečanje števila čebelarstvenih krožkov.

V Sloveniji deluje letos 99 čebelarstvenih krožkov, enega imamo že nekaj let tudi na osnovni šoli Šoštanj, v katere je vključenih 1443 otrok. Glede na lansko leto je ta številka kar za 24,40 odstotka višja, kar je zavidljiv rezultat. Mladim krožkarjem so s sredstvi Čebelarstva Slovenije kupili in razdelili 70 panjev in 800 kosov zaščitnih jopičev.

Na posvetu je bilo podanih še več za čebelarje razveseljivih informacij o vse višji udeležbi članov na predavanjih in izobraževanjih. Društvom pa so razdelili tudi knjige o pomembnih opravevalcih v našem okolju – o čmrlih.

Marija Lebar

Foto: Marija Lebar

Jesensko veselje v Topolšici

Letošnje poletje nam (Turističnemu društvu Topolšica) je pošteno nagajalo z vremenom, saj nismo mogli izvesti naše najpomembnejše prireditve Veselje ob Toplici. Sprva smo jo prestavili z avgusta na september, pa nam je našo zagnanost ponovno preprečilo slabo vreme. Tako smo jo dokončno odpovedali. Člani UO TD Topolšica smo sklenili glave in odločili, da nam vreme ne bo več preprečilo načrtov in se odločili za drugačno obliko dela. Tako je nastalo novo VESELJE. Vsak mesec bomo organizirali pohod, ki je lahko v vsakem vremenu. Med potjo pa bodo udeleženci spoznavali kraj, ljudi, navade in običaje, okušali hrano in pijačo, se z nami veselili in domov odnesli prijetne spomine in vtise.

V soboto, 30. 10. 2010, smo ob 14. uri imeli zbor pred Hotelom Vesna v Topolšici. Že na začetku se nas je zbralo lepo število. Krenili smo po nekoliko manj znani poti ob Toplici proti Rožičevi livadi, kjer nas je pričakala glasba in prvo okrepčilo. Zvedeli smo nekaj o zgodovini zdravilišča in se medsebojno spoznavali. Pot smo nadaljevali do kmetije Napotnik, kjer imajo sirarno. Domačini so nam pripravili pravo sirarsko pojedino in spoznali smo delo na sodobni kmetiji. Naslednja postaja je bila pri družini Ostovršnik. Gospodar Ivan nam je pokazal, kako se delajo »šiklni« ali »skodle« – lesena strešna kritina, gospodinja Štefka nam je postregla s kavo in domačimi sladkimi dobrotami, ki so jih prispevale Topolške »dobrovoljke«. Gospa Heda Cerkovnik pa je pokazala, kako se dela cvetje iz papirja. Samo nekaj korakov naprej smo spoznavali žganjekuho. Seveda brez degustacije ni šlo. Popestrili so nam jo z domačim kruhom iz peči gospodarja Jožeta Koželjnika in njegove žene Betke.

Foto: arhiv

Salame in zaseka so bile za boljši okus. Vrhunec prireditve je bil na »marofu« pri Pergovnikovih – Edu in Moreni. Pričakal nas je topel ogenj, ob katerem smo si popekli kruh, si ga pomazali s česnom in dopolnili z zaseko. Med žerjavico je bil tudi krompir, ki je v mrzlem večeru pogrel roke in duha. Ves prostor je napolnil pesem, ki se je spontano razvila med gosti term in domačini. Zadovoljni in polni vtisov smo se razšli z željo, da se kmalu zopet srečamo.

Naslednja pot bo konec novembra, ko bomo krstili vino – Martinovo veselje.

(m)

Eko dan na OŠ Šoštanj Odpadek je postal izdelek

V petek, 12. 11. 2010, smo imeli na naši šoli EKO dan. Učenci smo se razdelili v različne delavnice. Tema naše novinarske delavnice je bila **POROČAMO, TOREJ SE DOGAJA**.

Ljudje smo bitja, ki svoja spoznanja nenehno vrednotimo na podlagi občutkov in razuma. Spoznanja, ki so nam lastna, nemalokrat izvirajo iz neposrednega okolja, v katerem prebivamo, in zato le redkokdaj intimno občutimo kolektivna spoznanja družbe. Vsi smo prebivalci planeta Zemlja in smo posredno ali neposredno odgovorni, kaj se dogaja oz. kaj počnemo z našim edinim življenjskim ekodomom, ki je nam je bil podarjen.

Naše strategije dela so bile:

Kritično razmišljanje o družbenem odnosu do naravnega okolja.

Tu se nam je porodila vrsta vprašanj, kot so:

- Kaj je ekologija?
- Ali je imeti znanje o ekološki osveščenosti dovolj, da lahko rečemo, da smo storili nekaj za prostor našega bivanja?
- Kaj lahko stori učenec za varovanje okolja v šoli in izven nje?
- Kaj je potrebno storiti, da dobimo občutek, da smo nekaj storili za okolje?
- Na kakšen način povečati oz. ozavestiti družbo za čim večjo skrb za varovanje okolja?

Skozi eko kviz smo spoznali, kako smo osveščeni oz. kako eko smo.

Spoznavali smo žanre novinarskega sporočanja, in sicer kako se piše novica, poročilo o dogodku, anketa.

Zbiranje smo podatke po delavnicah.

Obdelali smo podatke in se učili tvorjenje novic, poročila o dogodku in ankete.

Učenci so se nahajali v različnih skupinah, kjer so se pogovarjali na isto temo: **EKOLOGIJA**. Takih dnevov bi moralo biti čim več, saj se moramo vsi

zavedati pomena okolja in posledic; če ne bomo varovali našega okolja, se nam obetajo slabi časi. Poleg delavnic so organizirali tudi zbiranje odpadnega papirja, električne in elektronske opreme in baterij ter tonerjev in kartuš.

Prvi razredi so začeli s projektom že na začetku tedna. V tem času so se pogovarjali o naravi in kako jo je pomembno ohraniti čisto. Eko vsebine so vključevali v redni pouk in s tem teorijo povezali v celostno učenje. V besedilne naloge so vključevali eko termine, kot so odpadna embalaža, steklo, papir, plastika, športno vzgojo pa so popestrili s telovadbo s papirjem.

Učenci prvega in drugega triletja so obiskali predstavo na temo Zemlja je dobila vročino. Izdelovali so eko izdelke in se igrali stare rajalne igre s čim manj pripomočki.

Učenci tretjega triletja pa so obiskali predstavo na temo Rešimo Zemljo. 5. razredi so risali EKO znak, pripravili osnutke za varčevanje z vodo, elektriko in brisačami, po predstavi so imeli delavnice v razredu, fair play v športni dvorani in predavanje o potovanju po svetu.

6. razredi so imeli podobne dejavnosti, le da so še v računalniški učilnici reševali EKO kviz.

7. razredi so v različnih skupinah delali poskuse za kisel dež, se v angleščini seznanjali z zdravo prehrano.

Učenci 8. in 9. razreda so imeli več različnih delavnic. To so bile:

- **Alternativni viri energije**
- **Rad bi živel v zdravem in čistem okolju**
- **Ples**
- **Ekologija**
- **Mladi novinarji**
- **Besedila na spletu**
- **Reklama**
- **Tehniška delavnica**
- **Zdrava prehrana**
- **Barvanje klopi**
- **Gledališke delavnice**
- **Sajenje javorjev v okolici šole**

Dan se je zaključil s predstavitevijo v avli šole, kjer je vsak razred in vsaka skupina predstavila svoje izdelke in način, kako so jih izdelali.

ANKETA

182 anketiranih

Ali doma ločujete odpadke?

a) Ne. 15 / b) Ne. Vendar bi, če bi imel doma ločene smeti. 13 / c) Nisem še razmišljal o tem. Mogoče bi bilo pametno začeti s tem. 19 / d) Občasno. Če se spomnim. 29 / e) Seveda. Menim, da je recikliranje zelo pomembno za naš planet. 104

Rezultat: Večina učencev ločuje odpadke.

Vodilo naše današnje novinarske delavnice je bilo, da o čemer ne poročamo, se ni zgodilo.

Skupino mladih novinarjev sestavljamo učenci 8. in 9. razredov: Nina Jurič, Kaja Komprej, Aljaž Šlutej, Nika Vodovnik, Amela Eskič, Aljaž Goličnik, Domen Janežič in Matic Kselman.

Foto: Bogamira Klinc Vrčkovnik

Vrtec Lučka novembra

Da bi otroci odrasli v skrbne in odgovorne posameznike, ki se zavedajo lastne vloge pri sodelovanju, oblikovanju in spreminjanju družbenega in naravnega okolja, morajo že v vrtcu postopno in preko igre pridobivati izkušnje in spoznanja o tem, kako je družba zgrajena, povezana in kako deluje. Pridobivati morajo spoznanja o varnem in zdravem načinu življenja. In konkretne izkušnje v procesu izoblikovanja odgovornega in spoštljivega odnosa do narave.

Na podlagi teh zavedanj smo strokovne delavke Enote Lučka izpeljale dva tematska sklopa.

Otroci starejših skupin so spoznavali mesto Šoštanj in se učili varnega vedenja v prometnih situacijah. Obiskali so Mayerjevo vilo, kjer so si ogledali pripravljene razstave, Mestno knjižnico Šoštanj,

kjer so z gospo knjižničarko prebrali pravljico in Kulturni dom Šoštanj, kjer so si ogledali predstavo Mojca Pokrajculja. V igralnicah pa so iz škatel, gradnikov in kock rastle čisto nova mesta.

V mlajših skupinah pa sta Čistko in Smetko pokazala, da se lahko, preden ga vržemo v smeti, igramo in ustvarjamo tudi z odpadnim materialom. Naredili smo torto iz tulcev, ropotulje iz plastenk, žoge iz časopisnega papirja in poučne didaktične igre.

Uredili smo Eko kotičke in izdelali nove koše za ločeno zbiranje odpadkov: Papirkota in Plastenkota, ki bosta odslej otroke spodbujala in jim pomagala pri razvrščanju odpadkov.

Na sprehodih po našem mestu pa smo se vse skupine nemalokrat ozirale in se spraševale, zakaj ekološki otoki kazijo lepo podobo našega mesta. Veste vi?

Foto: arhiv

Za Vrtec Šoštanj - Enoto Lučka - piše Simona Koren

O tem in onem iz našega vrta

V mesecu novembru se je v našem vrtcu dogajalo veliko zanimivih stvari.

Dve skupini sta spoznavali naše mesto Šoštanj. V Šoštanju imamo vrtec, šolo, Muzej usnarstva, Vilo Mayer, termoelektrarno, knjižnico, zdravstveni dom, glasbeno šolo in še in še. Naše mesto je res veliko.

Tretja skupina je bila vključena v Unicefov projekt Punčka iz cunj. Izdelali so dve punčki: Nežo in Laro.

Nežo so že poslali na Unicef v Ljubljano, Lara pa bo ostala v vrtcu in bo obiskovala otroke.

Četrta skupina pa je spoznavala promet: katera vozila poznamo, kakšna so, kako se obnašamo na cesti, kje lahko cesto prečkamo, kaj pomenijo prometni znaki, semaforji, kam peljemo avtomobil, če se pokvari, kje natočimo gorivo ...

Vrtec Šoštanj, za Enoto Brina
Romana Cverle Krajnc

Foto: arhiv

Moji zobje so moj ponos!

*Sem zajček Repko mlad,
si zobke čistim rad,
posebno še zvečer, s krtačko venomer.*

*Mi za kolače ni, le repa mi diši,
moj dom sta dol in breg,
zobje kot beli sneg.*

In prav ta zajček je v enoto Urška, ki se nahaja v Topolšici, pripeljal medicinsko sestro Ireno. Obiskala je otroke treh skupin. V mlajši je bila prvič, starejši pa so se z njo srečali že lansko leto.

Pogovarjali so se o zdravem načinu življenja – zdrava prehrana, skrb za telesno kondicijo, osebno

higieno, temeljito in pravilno umivanje rok in zob. Vsi so zajčku s ponosom pokazali svoje mlečne zobke, saj so nanje zelo ponosni; tako zelo, da so se tudi otroci iz skupine 3–5 let odločili, da si bodo v vrtcu umivali zobe.

V skupini 5–6-letnih otrok si je vsak izdelal svojo zobno miško, da jih bodo opazovale, kako skrbijo, da se v njihovih zobkih ne naselita Capi in Lumpi. Ju poznate? Če ne, ju lahko najdete v slikanici Aleja mlečnih zobkov.

K nam bo gospa Irena prihajala enkrat mesečno. Z njo pa seveda tudi zajček Repko. Z veseljem pričakujemo njun naslednji obisk.

Vrtec Šoštanj, Enota Urška
Vzgojiteljice: Zorana, Darinka, Urška

Foto: arhiv

Dan otroka v Lokovici

Zveza prijateljev mladine je v soboto, 20. novembra, v Domu krajanov v Lokovici pripravila popoldan po meri otrok. Praznovali so namreč mednarodni dan otroka.

20. novembra leta 1989 je bila sprejeta konvencija Združenih narodov o otrokovih pravicah, ki je postala prva pravno zavezujoča mednarodna konvencija za uresničevanje pravic v korist vseh otrok. Želeli so ustvariti svet po meri otrok. Slovenija je to konvencijo sprejela s osamosvojitvijo.

Na prireditvi so se predstavili otroci iz vseh

okoliških društev prijateljev mladine in vsak je pokazal, s čim se ukvarja in kako zapolnjuje svoj prosti čas. V programu so tako otroci peli, plesali, nastopili v gledališki igri, igrali na različne instrumente, tudi žonglirali. Med gledalci je bilo opaziti župana Občine Šoštanj Darka Meniha skupaj s soprogo, predsednika KS Lokovica Petra Radojo in predstavnik MO Velenje Petra Kovača. Otroci so s svojo prisrčnostjo, otroško igrivostjo in sramežljivostjo pripravili krasen program in nam pokazali, da nam ne sme biti vseeno, kaj se dogaja z njimi.

Melita Hudej

Foto: arhiv

Medeni zajtrk

Župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih je v petek zajtrkoval v Vrtcu Šoštanj, kjer so pripravili medeni zajtrk. Čebelarstva zveza Slovenije je organizirala dobrodelno akcijo z geslom »En dan med slovenskih čebelarjev za zajtrk v naših vrtcih« in tako otrokom v vrtcih podarila slovenski med.

S to akcijo želi Čebelarstva zveza Slovenije približati med otrokom in jim vzbuditi skrb za zdravo življenje, istočasno pa preko otrok o koristnosti medu v vsakdanji prehrani seznaniti tudi starše. Poleg tega pa jim tudi vzbuditi skrb za čebelo in s tem za okolje. Tema letošnjega zajtrka je bila čebelji pik.

Predstavnik čebelarskega društva iz Raven Dušan Gorenc je obiskal otroke Vrta Šoštanj, jim predstavil delo čebelarja in jim pojasnil, kako se zaščitimo, da nas čebela ne piči. Ob tem si je tudi nadel čebelarski klub in rokavice, kar se je otrokom še posebej vtisnilo v spomin. Medeni zajtrk je otrokom zelo teknil, poskusili so tudi kremni med, ki se lažje maže na kruh in je bele barve, sicer pa čisto navaden med.

Otroci so se obiskali čebelarja in župana v družbi ravnateljice Vrta Šoštanj Milene Brusnjak zelo razveselili, v nekaterih skupinah so obiskovalcem zapeli pesmico, v vseh pa so pokazali, da o čebelah in medu že veliko vedo.

Tjaša Rehar

Foto: arhiv

Šport in rekreacija

Dobre predstave odbojkaric

Članski ekipi je po dveh porazih v drugem in tretjem krogu uspelo najti pravi ritem. Igra je bolj konstantna in povezana, kar pa ne pomeni, da občasno ne poskrbijo za napeto vzdušje na tribunah ob končnih nizov. Do sedaj so zbrale 12 točk in zasedajo 5. mesto na lestvici. Do konca prvega dela tekmovanja jih čakata še dve tekmi z ekipama Mežice in Vuzenice, ki sta neposredni tekmici za boljše mesto na lestvici, saj imajo trenutno enako število točk.

Po koncu prvega dela lige časa za počitek praktično ne bo, saj se takoj decembra začne drugi del.

Tekme članic v decembru:

4. 12. Kajuh Šoštanj : Mozirje

11. 12. Dravograd : Kajuh Šoštanj

18. 12. Kajuh Šoštanj : Črna

Kot je bilo pričakovati, so kadetnje zasedle drugo mesto v svoji »N« kvalifikacijski skupini, kar jih je pripeljalo do dodatnih kvalifikacij za vstop v A ligo. Po prvem delu področnega tekmovanja (kvalifikacijah) se 20 najboljših ekip na državnem nivoju uvrsti v A ligo, ostale ekipe pa nadaljujejo tekmovanje v B ligi. V nedeljo, 31. 10., jim je v Slovenj Gradcu žreb za prve nasprotnice določil ekipo KLS Ljubno, katero so premagale z 2 : 1. V nadaljevanju so klonile proti ekipi Kostmann Slovenj Gradec z 2 : 0 in tako so se v borbi za drugo mesto v skupini morale pomeriti zopet z ekipo KLS Ljubno. V napeti tekmi so na koncu z 2 : 0 slavila naša dekleta in tako napredovala v A ligo.

Foto: Igor Medved
Članska ekipa Kajuh Šoštanj

Prvi krog so 14. 10. odigrale tudi starejše deklice. V Celju so se najprej pomerile z ekipo SwatyComet iz Zreč. Po prvem setu, ki so ga izgubile na razliko, v drugem igri nikakor ni stekla in tako so izgubile tudi drugi set. Slabo predstavo pa so popravile že kar naslednjo tekmo, saj so domačo ekipo Cinkarne Celje premagale z 2 : 0 in jim v dveh setih prepustile vsega skupaj le 11 točk.

V nadaljevanju 21. 11. v domači dvorani OŠ Šoštanj gostijo ekipi Cinkarne Celja in Braslovč, 28. 11. so proste, zadnji krog 5. 12. pa odhajajo v Braslovče.

Vsem ekipam želimo uspešen zaključek prvega dela tekmovanj, deklicam v mali odbojki pa uspešen začetek, namreč 18. decembra se podajo v 1. krog tekmovanja.

Breda Goltnik

Odličen začetek nove sezone

KK Elektra je s člansko ekipo odlično začela novo tekmovalno sezono v 1. slovenski košarkarski ligi. V Ligi Telemach, ki je letos zaprtega tipa, saj ne izpade nobena ekipa, nastopa kopica odličnih ekip, proti katerim se košarkarji Elektre nameravajo enakovredno kosati.

Težko bo ponoviti največja uspeha v zgodovini šoštanjskega kluba. To sta bila četrto mesto v državnem prvenstvu in finale pokala Spar. Ta dva zgodovinska uspeha je namreč Elektra zabeležila leta 2006 in 2009. Tvorec največjega preporeda v državnem prvenstvu je bil pred štirimi leti tudi Dušan Hauptman, ki se je poleti vrnil na šoštanjsko klopi in rezultati njegovega dela so že vidni.

V klubu so zadržali jedro iz lanske sezone, dodali pa so kar nekaj mladih, perspektivnih košarkarjev, ki že dobivajo več priložnosti za dokazovanje. Cilji kluba so tudi letos visoki. Želijo se uvrstiti v ligo za prvaka in na zaključni turnir pokala Spar. Da je ekipa dobro delala v pripravljalnem obdobju (zmaga na domačem 7. memorialu Matjaža Natka, dobre predstave na ostalih pripravljalnih tekmah) in je zato odlično pripravljena, pričajo tudi rezultati, ki so za marsikoga precejšnje presenečenje. KK Elektra tako po 5. krogih lige Telemach zaseda vrh

razpredelnice. Dosegla je 4 zmage (od tega kar 3 na gostovanju) in doživela samo 1 poraz proti ekipi Zlatorog iz Laškega. Prav tako pa so se košarkarji Elektre uspešno uvrstili v 6. krog pokala SPAR, ki je zadnja ovira pred finalnim turnirjem najboljših 8 ekip, ki se bodo potegovala za lovoriko pokalnega zmagovalca.

REZULTATI:

MARIBOR MESSER : ELEKTRA ŠOŠTANJ

66 : 86 (19 : 23, 13 : 15, 16 : 28, 18 : 20)

KK Elektra Šoštanj je novo tekmovalno sezono v ligi Telemach začela zmagovito in v gosteh premagala KK Maribor Messer. Precej optimističnim gostiteljem so košarkarji Elektre s končnim rezultatom poslali jasno sporočilo: "Dobrodošli v 1. ligi!"

ELEKTRA ŠOŠTANJ : ZLATOROG

46 : 57 (6 : 11, 18 : 12, 11 : 18, 11 : 16)

Prva domača tekma Elektre se je odvijala pričakovano trdo v obrambi. Gostujoči trener je zagovornik trde obrambe, prav tako domači strateg Dušan Hauptman. V bitki različnih obrambnih različic in nerazpoloženega napada na obeh straneh so tako odločale malenkosti in zmagaja je odšla v Laško.

PARKLJI : ELEKTRA ŠOŠTANJ

72 : 80 (16 : 18, 21 : 18, 20 : 20, 15 : 24)

V Ljubljani se je v dvorani Ježica bila prava bitka. Nobena od ekip si ni uspela ustvariti vidnejše razlike, zato se nam je obetala tesna končnica. In tako se je tudi zgodilo. Predvsem po zaslugi odlične zadnje četrtine so košarkarji Elektre uspeli premagati dobro ekipo Parkljev.

ELEKTRA ŠOŠTANJ : GEOPLIN SLOVAN

66 : 60 (15 : 13, 17 : 19, 19 : 3, 15 : 15)

V izjemno zanimivem in razburljivem srečanju je domača Elektra zasluženo slavila zmago, ki pa si jo je priborila v zadnjih minutah srečanja. Zmaga pa je imela tudi lepотно napako, saj se je v zadnji četrtini poškodoval prvi organizator domačega moštva Boris Jeršin.

LTHCAST MERCATOR : ELEKTRA ŠOŠTANJ

58 : 74 (10 : 35, 20 : 9, 22 : 12, 6 : 18)

Kljub temu da smo v Škofjo Loko odpotovali brez 1. in 2. organizatorja igre (oba sta poškodovana), se je tekma za ekipo Elektre v Škofji Loki začela sanjsko. Z izjemno obrambo in res odličnim napadom so v prvih minutah povsem zasenčili domače košarkarje iz Škofje Loke. Ko je na semaforju čas kazal 4.23 minut do konca 1. četrtine, je bil rezultat neverjetnih 0 : 21 za košarkarje Elektre. Ob koncu 1. četrtine pa 10 : 35! Drugo in tretjo četrtino so sicer dobili domačini, a je Elektra v zadnji četrtini svojo zmago samo še potrdila in tekmo mirno pripeljala do konca. Odlično igro je znova prikazal

Nuhanović, ki je dosegel dvojnega dvojčka (20 točk, 12 skokov) in Miljković z 18 točkami in 9 skoki.

KK Elektre se lahko ponaša tudi kot edini klub, iz katerega je bil v petih krogih tekmovanja že trikrat izbran najkoristnejši igralec kroga. V 1. krogu je to bil Miloš Miljković (21 točk in 15 skokov, njegov statistični indeks pa je znašal 36), kapetan ekipe Salih Nuhanović pa je bil najkoristnejši igralec v 4. (18 točk, 10 skokov in 6 blokad) in 5. krogu (35 minut, 20 točk 8/12 za dve, 4/7 za tri, 12 skokov, 3 podaje, 1 prid. žoga, 1 blokada = stat. indeks 29).

V letošnji sezoni košarkarje Elektre čaka še kar nekaj razburljivih in kvalitetnih dvobojev v 1. SKL, ligi Telemach. Vabljeni ste na ogled košarkarskih dvobojev in navijanje za domačo ekipo.

Tomaž Sinigajda, foto: SiNi

Velik uspeh za pionirje U10 in pionirje U14 KK Elektra

Za nami je izjemno uspešna sezona za mlade selekcije KK Elektra. Izjemen uspeh sta dosegli ekipi Pionirji U12 in Pionirji U14, ki sta sta v nedeljo, 7. 11. 2010, dosegli pomembni zmagi in se tako uvrstili na Final four oz. med najboljše 4 ekipe v Sloveniji. Pionirji U14 sicer imajo do konca 2. dela prvenstva še 2. kroga, a imajo neulovljivo prednost pred nasledovalci.

VZHOD L – 3. krog tekmovanja SKL za ml. pionirje U-12

Elektra : Krka 10 : 123 (6 : 47, 0 : 40, 4 : 36, /: /)

Strelci:

Elektra: Ojsteršek 4, Pljava 2, Žnidar Petelinšek 2, Kopušar 2

Krka: Šiška 15, PM 1/1, Šteblak 16, 1 x 3, PM 1/1, Nedanovski 16, Šmajdek J. 26, PM

2/4, Moretti 4, Pečnik 6, Stipaničev 8, Šmajdek N 10, 1 x 3, PM 2/4, Herendič

6, Gabrijel 10, Kastelic 6, Kregar 2

Elektra : Primorac-Branik 51 : 41 (25 : 16, 13 : 13, 13 : 12, /: /)

Strelci: Elektra: Kosi 18, PM 4/11, Rojnik 20, PM 4/8, Krajnc A. 11, PM 3/6, Hrovat 2

P-Branik: Jankovič 9, PM 1/3, Lempl 9, PM 1/2, Meglič 2, Tratnik 7, PM 3/9, Tomažič 4, Potisk 6, PM 4/6, Bezget 2, Zimet 2

Za košarkarje pionirjev U12 KK Elektra je bila izjemno pomembna 2. tekma proti neposrednemu tekmecu za uvrstitev na final four. Ta tekma je bila zelo kakovostna in zanimiva. Na 1. tekmi proti favorizirani Krki so domači košarkarji malce taktizirali in varčevali moči, saj je celotno tekmo odigrala B ekipa. Na odločilni tekmi sta dobro igrala Tadej Kosi in Igor

Rojnik. Tekma je bila razburljiva, a zmagaja je ostala doma in pionirji U12 so dosegli zgodovinski uspeh - uvrstitev na Final four.

Lestvica ob koncu tekmovanja SKL za ml. pionirje U-12, skupina VZHOD L

Mesto	Ekipa	Št. tekem	Zmage	Porazi	Dane : Prejete točke	Razlika	Točke
1	Krka	14	13	1	1135 : 329	806	27
2	Elektra	14	11	3	708 : 610	98	25
3	Primorac-Branik	14	9	5	664 : 585	79	23

1. SKL A1 VZHOD – 8. krog

2010 1. SKL za pionirje U14

Elektra A : Krka A 89 : 77 (27 : 21, 19 : 19, 26 : 21, 17 : 16)

Strelci: ELEKTRA - Petek 14 (2/2), Andrejc 2, Kosi J. 4, Mevc 14 (4/8), Šlutej 17 (5 x 3), Spegel 21 (3 X 3, 6/7), Bukovic 14 (1 x 3, 3/6), Podgoršek 4.

KRKA-Prus 2, Kuznik 12 (4/5), Osolnik 2, Prijatelj 8 (0/2), Jan 29 (1 x 3, 4/8), Stibric 2, Berkopec 4, Andrijevic 17 (5/8)

Tekma je bila zelo pomembna za obe ekipe in to se je poznalo na igri. Živčnost se je poznala predvsem na domači ekipi, ki je igrala živo in na trenutke raztrgano ter nepovezano. Krka, ki je v domači dvorani izgubila za 20 točk, je tokrat igrala odlično, saj ni imela ničesar izgubiti. A domači košarkarji so znali strniti vrste in preprečiti morebitno presenečenje. Z zmago proti Krki so si domači košarkarji že zagotovili nastop na Final four turnirju in 2 kroga pred koncem ostajajo edina ekipa v 1.SKL za pionirje U14, ki še niso doživeli poraza.

Lestvica 1. SKL A1, skupina VZHOD, 2 kroga pred koncem tekmovanja

Mesto	Ekipa	Št. tekem	Zmage	Porazi	Dane : Prejete točke	Razlika	Točke
1	Elektra A	16	16	0	1495 : 969	526	32
2	Krka A	16	13	3	1330 : 854	476	29
3	Geoplin Slovan	16	11	5	1162 : 1083	79	27
4	Zasavje	16	10	6	1098 : 915	183	26
5	DOMSTAN Dravog A	16	10	6	1075 : 962	113	26
6	Maribor Messer A	16	7	9	1013 : 1012	1	23

KK Elektra se zaradi uspeha pionirskih selekcij želi preizkusiti kot organizator finalnih turnirjev za obe starostni skupini. Na razpis za organizacijo zaključnega turnirja U12 smo se že prijavi in z upanjem čakamo na odločitev Košarkarske zveze Slovenije. Kaj lahko se zgodi da bomo 27. novembra v Šoštanju gostili najboljše 4 pionirske U12 ekipe v Sloveniji. Ob koncu rednega dela za pionirje U14 pa se imamo namen prijavit tudi na razpis za organizacijo finalnega turnirja U14.

Bogata tradicija košarke v Šoštanju se tako nadaljuje in se za prihodnosti tega športa v Šoštanju ni treba bati.

Tomaž Sinigajda, Foto: SiNi

Družinski planinski izlet Vrtca Šoštanj in Planinskega društva Šoštanj

Lepi jesenski dnevi vabijo v naravo vse, ki so željni toplih sončnih žarkov in čudovitih barv gozda. Tako smo se tudi v Vrtcu Šoštanj s skupino planinskega krožka podali na prvi družinski izlet. V letošnjem letu imamo zopet številčno skupino, saj je vpisanih 16 otrok. Kot običajno, organiziramo prvi izlet v sodelovanju z družinami, se spoznamo, predstavim jim predvideno delovanje planinskega krožka in jih spodbudim, da sodelujejo z novimi idejami. Tako smo se v soboto, 23. oktobra, zbrali mladi pohodniki in starši, vodnik Planinskega društva Šoštanj Janez Kugonič in mentorica planinske skupine vzgojiteljica Jožica Malus, v Florjanu pri cerkvi sv. Mihaela. 28 nas je bilo. V hladnem jutru smo se napotili proti Skornemu, do sv. Antona. Z vmesnimi postanki, da smo se odžejali, menjavali »prve in zadnje vodnike«, smo prišli do cerkve, kjer smo žigosali planinske dnevnike Ringa raja, se okrepčali z malico in čokoladami ter raziskali bližnjo okolico. Energije je bilo dovolj za nekaj planinskih iger, potem pa nas je čakal še samo spust nazaj v dolino. Po predvidenem času smo se malo pred trinajsto uro vrnili do avtomobilov, prijetno utrujeni,

Foto: arhiv

vendar vsi navdušeni. Na pobudo staršev smo se dogovorili, da gremo skupaj tudi na zimski pohod v mesecu januarju.

*Mentorica planinske skupine
vzgojiteljica Jožica Malus
Vrtec Šoštanj*

Športno društvo Premogovnika Velenje organizira 6. tek svete Barbare

V nedeljo, 5. decembra 2010, prireja Športno društvo Skupine Premogovnik Velenje v okolici Škalskega jezera v Velenju 6. štafetni tek svete Barbare. Start teka mešanih ekip na 13-kilometrski progi (4 krogi po 3,25 km) bo pri stadionu z umetno travo ob 10. uri, vsaka ekipa bo štela 4 člane, med katerimi mora biti vsaj ena ženska.

Tekovanje bo potekalo v absolutni kategoriji ter štirih posameznih kategorijah: kategorija atletskih klubov in šol, kategorija do 119 let, kategorija od 120 do 199 let in kategorija nad 200 let skupne starosti vseh štirih tekačev. Vrstni red tekačev bo ekipa določila sama, vsak tekač bo pretekel krog v dolžini 3,25 km.

Prijave zbirajo pred pričetkom teka od 8. ure dalje v Ribiškem domu ob Škalskem jezeru. Prosijo pa, da ekipe zaradi boljše organizacije do 29. novembra sporočijo informativne prijave na elektronski naslov pvedenik@gmail.com. Startnina je 20 EUR za ekipo.

Ekipe, ki bodo v predprijavi sporočile svoje ime, ga bodo imele natisnjene na štartni številki. Za ostale informacije lahko pokličite na tel. 041 857 890 (Primož Vedenik) ali 031 606 314 (Stane Meža).

Vsak od tekmovalcev prejme spominsko medaljo in darilo, topel obrok in čaj. Prve tri ekipe v absolutni kategoriji prejmejo pokal in medalje. Medalje prejmejo tudi prve tri ekipe po tekmovalnih kategorijah. Najmlajša in najstarejša ekipa prejmeta praktična darila. Tek bo v vsakem vremenu.

Tadeja Mravljak Jegrišnik

Velenje
Sp Do 35
LIST
2010
352(497.4 šoštanj)
9005548,11

KNJARNICA VELENJE
COBISS e

Fotoreportaža:

Noč jezerskih duhov

Prva Noč jezerskih duhov se je zgodila v nedeljo, 31. 10. 2010, v Tresimirjevem parku v Šoštanju. MKC Šoštanj in Društvo tabornikov rod Pusti grad Šoštanj smo skupaj ustvarjali za najmlajše. Že ob treh popoldan smo začeli z delavnicami za otroke. Izdelovali smo čarovniške klobuke, duhce, risali smo, izdelovali kolaž iz jesenskih listov in plodov ter – kot se za pravo noč čarownic spodobi – izrezovali imenitne buče. Odkrili smo, da smo v Šoštanju doma pravi umetniki, saj so nastali občudovanja vredni izdelki. Ob petih popoldne smo izvedeli, da je bil v okolici Tresimirjevega parka skrit zaklad. S skupnimi močmi smo ga poiskali preko namigov, ki so nam povedali točno lokacijo, nato pa smo se z vsebino skrinjice posladkali. S tem smo si nabrali novih moči za strašljiv sprehod, ki je potekal ob Družmirskem jezeru vse do Račjega polotoka. Na poti so nas strašili duhci in ostale prikazni, slišali smo dve strašljivi zgodbici, za konec pa se pogreli s čajem in prisluhnili zvokom kitare. Skratka, bilo je pestro, zanimivo, igrivo, nasmejjano in čarobno popoldne, ki ga naslednje leto prav gotovo ponovimo. Zahvalili bi se radi tudi vsem sponzorjem (KS Šoštanj, Pentlja s. p., TEŠ, Občina Šoštanj), ki so nam izvedbo te prireditve omogočili. Se vidimo zopet naslednje leto!

Eva Srebernjak, Foto: SINi

